

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΕΠΑΜ Κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Γαλατῶν. Βερεκέτ-χάν ἀρ. 3 καὶ 4
παρὰ τῆ αὐτοκρ ὄθωμ. Τραπεζῆ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐν Κων/πόλει Λ. 00. 1
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἄλ-
λοδαπῇ φρ. χρυσῶ 30

Ἐκδότης Ε. Κ. Κυριακίδης καὶ Σα.

Τιμᾶται Περ. 100.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο Ε΄.

Ἐγεννήθη τῇ 22 Μαρτίου 1820 κατὰ τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων
πρὸς τὴν Μεγάλην Δευτέραν.

Ἐποίμανε τὴν Κρήτην, τὸ Διδυμότειχον, τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ τὴν Νίκαιαν.
Διωρίσθη τὸ δεύτερον Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως τῇ 23 Ἰανουαρίου 1886.

Ἐξελέγη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τῇ 23 Ἰανουαρίου 1887.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 19 Φεβρουαρίου 1887.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική εβδομάς.—Ίωακείμ ὁ Δ΄.—Ἄστυ καὶ Προάστεια.—Ἐμπο-
ρικὸς καὶ τραπεζιτικὸς κόσμος.—Ἐπαρχιακὸς φάκελος.—Ἀλλοδα-
πή.—Αἴθουσαι καὶ Διάδρομοι.—Ἐπιστημονικὴ μελέτη.—Ἐπι-
στημῶν καὶ τεχνῶν πινακίδες.—Ἀνάλεκτα.—Ποίημα Ἀχ. Πα-
ράσχου (ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς αὐτοῦ).—Συμβουλαὶ καθ' ἑβδομάδα.
—Ὁ Κύριος Ὑπουργὸς (μυθιστορία Ἰουλίου Κλαρετῆ) (συνέχεια).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ.

Ὁ κ. Βίσμαρκ ἔχει τὴν πολύκροτον ἑπταετίαν· ἔχει, δηλονότι θὰ ἔχη, διότι ἔχει ἤδη τὴν πλειονοψηφίαν. Τὸ γεγονός τοῦτο, ἀναμφίρρηστον ἄλλως τε, αἱ πλειότεραι τῶν γερμανικῶν ἑφημερίδων, ἐν συναυλία μετὰ τῶν αὐστριακῶν καὶ ἀγγλικῶν χαιρετίζουσιν ὡς ἐξασφαλίζον τὴν εἰρήνην. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρήνης ὑπάρχουσιν ἀπό τι-νος περιεργοὶ σκέψεις· κατὰ ταύτας ἡ εἰρήνη ἐξασφαλίζεται διὰ πολεμικῶν πιστώσεων, διὰ φοβερῶν ἐξοπλισμῶν καὶ διὰ διπλασιάσεως τῶν ὑπαρχόντων στρατῶν. Ἡ μέθοδος αὕτη, ἥτις δύναται νὰ κληθῆ καὶ μέθοδος τῶν τριῶν, διότι ἀπὸ τῆς τριπλῆς συμμαχίας χρονολογεῖται, συνίσταται εἰς τὴν διὰ χωροφυλάκων περιφρούρησιν τῆς εἰρήνης ἥτις ἐννοεῖται δύναται κάλλιστα ἡμέραν τινα νὰ δραπετεύσῃ αὐτῶν. Ἐν τούτοις οἱ γερμανοὶ, αὐστριακοὶ καὶ ἀγγλοὶ δημοσιογράφοι εἰσὶ λίαν εὐηρεστημένοι ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως, στεροῦνται δὲ λέξεων ἵνα ἐκφράσωσι τὴν χαρὰν τῶν ἐπὶ τῆ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ ἐκλογικῆς νίκης, τῆ ἀλυσσοδενοῦσῃ, οὕτως εἰπεῖν, τὴν εἰρήνην. Ἐὰν πράγματι ἡ εἰρήνη διὰ τοιούτων μέσων ἐξασφαλίζεται οὐδεὶς ὑπάρχει ὅστις δὲν θέλει χαρῆ, ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπάρχουσιν πολλοὶ οἱ φρονοῦντες ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρήνης τούναντίον κατασκευάζεται κατωφέρεια, ἥτις εὐθὺ ἄγει εἰς τὰ ἀντισταθμίσιμα ἐν περιπτώσει πιθανοῦ πολέμου. Τουλλάχιστον οἱ εὐρωπαῖοι δημοσιογράφοι ἀδυνατοῦσι νὰ πείσωσι τὸν κόσμον περὶ τοῦ διαρκοῦς τοιαύτης εἰρήνης, οἱ πλείστοι δὲ τῶν σκεπτομένων φοβοῦνται ὅτι ἐν γεγονόσ, τὸ ἐλάχιστον ἴσως, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θρυαλλὶς μεταδώσουσα τὸ πῦρ εἰς τὴν μεγάλην παριτιδαποθήκην. Πράγματι ἡ εἰρήνη, ἐν μέσῳ πυρίτιδος, κανονοστοιχιῶν, ταγμάτων καὶ συνταγμάτων. ἔχει τι τὸ ἐπίφοβον καὶ κινδυνῶδες, ἡ δὲ ἑπταετία δὲν κρίνεται ὑπὸ τῶν οὕτως σκεπτομένων ὡς τὸ ἀσφαλέστερον μέσον τῆς ἐξασφαλίσεως αὐτῆς. Οἱ γάλλοι ὅμως δημοσιογράφοι φαίνονται ἀμεριμνῶντες πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῶν γερμανικῶν ἐκλογῶν. Μετὰ πολλῆς ἀπαθείας κρίνοντες τὰ γινόμενα ἐντεῦθεν τοῦ Ρήνου ἀποφεύγουσι· ν' ἀποδώσωσι σημασίαν τινὰ εἰς τὴν ψῆφον τῶν γερμανῶν ἐκλογέων, ἐξαίρουσι δὲ ἀπλού-

στατα τὴν σημασίαν τῆς ψῆφου τῶν ἐν Ἀλσατία καὶ Λωρραίνῃ. Οἱ κάτοικοι τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν ἀνέδειξαν βουλευτὰς αὐτῶν ἅπαντας τοὺς γάλλους ὑποψηφίους, κατεψήφισαν δὲ πάντα γερμανόν. Φυσικῶς τοιοῦτον γεγονός δὲν ἰδύνατο νὰ γίνῃ ἀπαρατήρητον ἐν Παρισίοις, οἱ δὲ γάλλοι δημοσιογράφοι οἱ μετὰ συγκινήσεως σχολιάζοντες τοῦτο προδύλωσ διερεθίζουσι τὰ νεῦρα τῶν ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτεύουσῃ. Ἐκ τούτων λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἡ «Βορειογερμανικὴ» ἐξακολουθεῖ ἐπιτιθεμένη κατὰ τῶν ἐν Γερμανία φιλελευθέρων τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν κυβέρνησιν. Εἰς τὰ ἄρθρα αὐτῆς καὶ φιλελεύθεροι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι κατηγοροῦνται ὡς ὑπαίτιοι τῶν κινδύνων, ὅσοι τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀπειλοῦσιν εἰρήνην καὶ τῆς διαλύσεως τοῦ Κοινοβουλίου, ἐὰν μὴ ἐκ τῶν ἐκλογῶν προέκυπτον εὐάρεστα τῷ πρίγκιπι Βίσμαρκ ἀποτελέσματα. Ἄλλ' ἡ «Βορειογερμανικὴ» εὐρίσκεται ἀπὸ τινος εἰς διαρκῆ πολεμικὴν, δὲν εἶναι δὲ μόνοι οἱ φιλελεύθεροι μεθ' ὧν εὐρίσκεται εἰς διαφωνίαν. Οὕτω τελευταίως μετὰ δριμύτητος ἀνταπίντησεν εἰς τὴν ῥωσικὴν ἑφημερίδα «Γρασδανὶν» τὴν ἐκδιδομένην ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Μετσέρσκν.

Ἡ ἑφημερίς αὕτη, λέγει τὸ ὄργανον τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, ἡ κυρίως γραφομένη διὰ τὴν ῥωσικὴν αὐτὴν καὶ τὴν ὑψηλὴν τῆς Πετροπόλεως ἀριστοκρατίαν καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἀναγινωσκομένη ἐδημοσίευσεν «ἐντυπον ἐπιστολὴν» ἐν ἧ οὗτος, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπιτυχοῦς ἐργασίας τοῦ πρὸς περιφρούρησιν τῆς εἰρήνης παρίσταται ὡς μανιώδης ἐπιθυμῶν τὸν πόλεμον καὶ ὡς αἰμοδιψῶν. Φρονοῦμεν ὅτι οἱ ἐκτραχηλισμοὶ τοῦ «Γρασδανὶν» ὑπερπιδῶσι τὰ ὄρια πάσης ἀποκρηάτικης ἀστειότητος. Ὁ γράφων τοιαύτας παραλογίας εἶναι μόνον ἄξιος φρενοκομείου. Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς εἰκόνης τοῦ εὐγενοῦς ἐκδότου τοῦ «Γρασδανὶν» προσθετέον ὅτι οὗτος ἐθεώρησε καλὸν ν' ἀποστείλῃ τὰ φληνοφήματά του διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀπευθείας τῷ πρίγκιπι Βίσμαρκ ἐντὸς φακέλου φέροντος τὰ μεστερσικὰ οἰκόσημα». Τοιοῦτοτρόπως ἡ «Βορειογερμανικὴ» εὐρηται εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν· πολεμεῖ πρὸς τοὺς ἐν Γερμανία φιλελευθέρους καὶ ἀντιπολιτευομένους· εὐρίσκεται εἰς ἔριδας μετὰ τὰς ῥωσικὰς ἑφημερίδας· ἐπιτιμᾷ τὸν στρατηγὸν Βουλανζέ, ἀγωνίζεται νὰ πείσῃ τοὺς ἐν Ἰταλία ὅτι ὁ κ. Ροβιλὰν εἶναι νέος Καβούρ καὶ ἐν γένει οὐδεμίαν ἡμέραν παρέρχεται χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τι τὸ ἐξερεθίζον τὰ νεῦρα τῆς. Ἡ ἐμπόλεμος αὕτη κατάστασις εἰς ἡν διατελεῖ τὸ κυριώτερον ὄργανον τοῦ δίδοντος νῦν τὸν νόμον τῆ Εὐρώπῃ ἀνδρὸς δὲν εἶναι βεβαίως σημεῖον ὅπερ δύναται νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς αἰσιοδοξοῦντας.

Εὐρισκόμεθα λοιπὸν ἐν μέσῳ ἀντεγκλήσεων ἐξερεθιστικῶν τῶν νεύρων, ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἀπὸ ἐξερεθίσεως εἰς ἐρεθισμοῦς δύναται τὰ πράγματα τὴν δυσσαρεστοτέραν νὰ λάβωσι τροπὴν, μολονότι καὶ νῦν δὲν διατελοῦσιν ἐν εὐαρέστῳ σημείῳ. Ἰδίως λίαν ἐξερεθιστικὴ τῶν νεύρων τῶν ἐν Γερμανία εἶναι καὶ ἡ παράτασις τῆς ἐν Ἰταλία ὑπουργικῆς κρίσεως. Μετὰ τὸν

Δεπρέτην παρητήθη καὶ ὁ κόμης Ροβιλὰν τὴν ἰδέαν τοῦ σχηματισμοῦ ὑπουργείου τὰ δὲ τελευταῖα ἐκ τῆς ἰταλικῆς πρωτευούσης τηλεγραφήματα οὐδὲν ἕτερον ἀνήγγειλον ἡμῖν ἢ ὅτι ὁ καρδινάλιος Ἰακωβίνης, ὁ ἀρχικαγγελάριος τοῦ Πάππα, ἀπεβίωσε καὶ ὅτι ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἐξακολουθεῖ. Ἀπὸ τριῶν ἐβδομάδων αἱ γερμανικαὶ, αἱ αὐστριακαὶ, καὶ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες προσπαθοῦσαι νὰ πείσωσι τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ὅτι ὁ κ. Ροβιλὰν εἶναι ὁ μόνος ἀντάξιος τῶν περιστάσεων, δυστυχῶς ὅμως οἱ ἰταλοὶ βουλευταὶ εἴτε διότι δὲν εἶναι συνδρομηταὶ τῶν ἐφημερίδων τούτων καὶ δὲν ἀναγινώσκουσι τὰ ὑπ' αὐτῶν γραφόμενα εἴτε δι' οἰονδίποτε ἄλλον λόγον δὲν ἐπείσθησαν ἀπὸ τριῶν ἐβδομάδων.

Ἐκ Ρωσσίας ἀγγέλλεται τὸ προσεχὲς ταξείδιον τῆς Α. Μ. τοῦ Τσάρου εἰς Λειβαδίαν. Προδύλωσ ἢ εἰς Κριμαίαν μετάβασις τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσιῶν θὰ παράσχη ἀφορμὴν σχολίων εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, ἢ ἐν τῇ ῥωσικῇ ὅμως πρωτευούσῃ ἀπὸ τοῦδε κηρύττουσιν ὅτι τὸ ταξείδιον τοῦτο οὐδεμίαν πολιτικὴν κέκτηται σημασίαν. Κατὰ τὴν ἐπικρατήσαν συνήθειαν ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις θέλει ἀποστείλει ἅμα τῇ μεταβάσει τοῦ Τσάρου εἰς Κριμαίαν ἓνα τῶν ἀνωτέρων βαθμύχων τοῦ κράτους ἵνα συγχαρῆ αὐτῷ ἐκ μέρους τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

Ἀναφορικῶς τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος ὁ τῆς χθὲς ἑσπέρας «Ἀνατολικὸς Μηνύτωρ» ἀγγέλλει κατ' ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πληροφορίας ὅτι ἡ Ρωσσία ἐγκατέλιπεν πᾶσας τὰς φροντίδας πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν. Τὸ βεβαιότερον εἶναι ὅτι προχθὲς ἀνεχώρησεν ἡ Α. Ε. ὁ Ριζᾶ βένης, ὁ διορισθεὶς αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπιφορτισμένος νὰ διαπραγματευθῆ τὸ ζήτημα μετὰ τῶν ἀνθηγεμόνων.

Αἱ περὶ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος συζητήσεις ἐξακολουθοῦσιν ὁμοίως. Προχθὲς ὁ σὶρ Βόλφ ἔσχε συνέντευξιν ἐν τῇ Ἰψ. Πύλῃ μετὰ τοῦ μεγάλου βεζύρου, καθ' ἣν παρευρέθη καὶ ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς Σαῖτ πασᾶς. Ἡ συνέντευξις αὕτη παρετάθη ὑπὲρ τὴν ὥραν. Μετὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην ὁ ἀγγλος ἐπίτροπος συνωμίλησεν ὁμοίως καὶ μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Ἀρτὶν ἐφένδην Δαδιάν. Κατὰ τὴν «Ταρχὴκ» ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔντευξιν ταύτην σπουδαιόταται ἀντηλλάγησαν σκέψεις ὁ σὶρ Βόλφ θέλει ζητήσῃ ἐκ Λονδίνου ὁδηγίαν οὕτως ὥστε ἡ προσεχὴς συνεδρία δὲν θὰ γείνη πρὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος. Ἐν Λονδίῳ πιστεύεται ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ἀνακτοβούλιον ποιήσεται νέας προτάσεις.

Αἱ γαλλογερμανικαὶ σχέσεις εὐρίσκονται πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ σημείῳ, οὐδεμιᾶς ἐπελθούσης μεταβολῆς μετὰ τὰς γερμανικὰς ἐκλογὰς, οἱ δὲ ἐν Εὐρώπῃ στρατιωτικοὶ ἤρξαντο σχεδιάζοντες διαγράμματα ἐν περιπτώσει πολέμου τῶν δύο τούτων χωρῶν. Ἡ Γερμανία εἵποτε ἐπειράτο αὐθις νὰ εἰσβάλη εἰς τὴν Γαλλίαν, οὐδαμῶς θὰ ἐδύνατο νὰ ὑπολογίζη ἐπιτυχίαν, παράλληλον τῇ κατορθωθείσῃ τῷ 1871. Οἱ ὅροι μετεβλήθησαν ἀμφοτέρωθεν, οὕτω δὲ μετεβλήθησαν, ὥστε κατέ-

στησαν τὴν ἀμυναν ἑκατέρωθεν ἰσχυροτέραν, τὴν δ' ἐπίθεσιν ἀσθενεστέραν. Ἡ Γερμανία ἀληθῶς ἔχει ἤδη τὸ σύνορον, ὅπερ ὁ μέγας στρατηγικὴς αὐτῆς ἐξελέξατο, καὶ ἐξελέξατο κυρίως ἐπὶ μέλλουσιν ἐπιθετικοῖς σκοποῖς. Ἦλπιζεν ἴσως, ὅτι ἡ ἀφαίρεσις τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λοθαριγγίας, ἀποστεροῦσα τὴν Γαλλίαν θέσεων φύσει ἰσχυρῶν, ἔμελλε ν' ἀφήσῃ αὐτὴν ἀναπεπταμένην καὶ ἀνυπεράσπιστον. Ἀλλ' εἰ καὶ τὸ γαλλικὸν σύνορον, τὸ τεθὲν τῷ 1871. δὲν εἶναι φυσικῶς ἰσχυρὸν, ἐπιμελῶς ἐνισχύθη, διὰ τῆς τέχνης. Προστατεύεται δι' ἰσχυρῶν φρουρίων, ὑποστηριζόντων καὶ καλυπτόντων ἄλληλα, καὶ δεσποζόντων τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, δι' ὧν ἐπιδρομικὸς τις στρατὸς θὰ συνέδεε τὰς συγκοινωνίας αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ προφύλαξις ἀπὸ τῶν φρουρίων τούτων ἀπαιτεῖ ἀπειρα σώματα ἀνδρῶν, εἰς τὴν πολιορκίαν δ' αὐτῶν δαπανηθήσεται χρόνος οὔτινος ἐπωφεληθήσονται οἱ Γάλλοι στρατηγοὶ, νέα παρασκευάζοντες ἀμυντήρια. Ἐνομίσθη, ὅτι τὰ φρούρια ταῦτα δύνανται ν' ἀλωθῶσιν ἐξ ἐφόδου· ἀλλ' αἱ κατὰ φρουρίων ἐφοδοὶ, εἰ καὶ πιθανὸν ἐγένοντο μᾶλλον εὐκόλοι διὰ τῶν νεωτέρων ὀπλῶν, εἶναι ἔργον, ἐπιβάλλον φοβερᾶς θυσίας, ὡς καλῶς ἐβεβαίωσεν ἡ ἐν Πλεύνα πείρα. Κατ' οὐδένα τρόπον πρέπει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἐὰν ἡ Γερμανία ἐπιχειρήσῃ νὰ εἰσβάλη εἰς τὴν Γαλλίαν, θὰ ἐπαναληφθῶσι τὰ κατορθώματα τοῦ 1870, μεθ' ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τῆς στρατιωτικῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ τὴν ἀνάμνησιν τῆς σχεδὸν ἀκεραίας ὑφισταμένης νίκης τοῦ 1870. Τούναντίον λίαν πιθανὸν ἡ Γαλλία, ἀμυνομένη, ἔσται ἱκανὴ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν αὐτῆς. Ἐτέρωθεν τὰ γερμανικὰ σύνορα εἰςὶ σήμερον ἰσχυρότερα ἢ ἐν ἔτει 1870, ὅτε οἱ γαλλικοὶ στρατοὶ, πειραθέντες νὰ τὰ διαβῶσιν, ἀπέτυχον. Ἀληθῶς ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς Γαλλίας εἶναι ἐπίσης μείζων καὶ ὑπερτέρα ἢ ἐν ἔτει 1870, καὶ ἐὰν μὴ διαφθορὰ καὶ ἀμβλύτης εἰς κολοσσαῖον βαθμὸν πάλιν ἐπιφανῶσιν, ἡ Γαλλία εἶναι κατὰ πολὺ κρεῖττον παρασκευασμένη ἐν πολέμῳ ἢ ὅτε ὁ Ναπολέων Γ'. ἐξώθησεν αὐτὴν εἰς τὴν τελευταίαν ἀτυχῆ ἐκστρατείαν αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ οἱ Γερμανοὶ ἔσχον εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν δεκαῆξ ὅλα ἔτη, ὅπως ὀριμάσωσι τὰ ἀμυντικὰ σχέδια αὐτῶν· καὶ τὸν χρόνον αὐτὸν δὲν ἀπώλεσαν.

Ἡ Γαλλία δὲν προσπελάζει ἤδη τῷ Ρήνῳ, ἢ δὲ μέσον αὐτοῦ καὶ τῶν ὀρίων τῆς κειμένη χώρα πληροῦται φυσικῶν δυσχερειῶν, ὧν οἱ Γερμανοὶ στρατηγοὶ ἐπωφελήθησαν ὡς ἄριστα. Πιθανὸν, πρῶτη τις ἐκστρατεία, καὶ ἐπιτυχὴς ἀποβαίνουσα, νὰ φέρῃ τὰ γαλλικὰ στρατεύματα μέχρι τοῦ Ρήνου· ἀλλὰ καὶ ἂν ἀφίχθῶσιν εἰς τὸν Ρήνον, θὰ εὐρεθῶσι κατέναντι τῶν πραγματικῶν ἀμυντηρίων τῆς Γερμανίας. Τὸ Μὲτς ἢ πρέπει νὰ κυριευθῆ ἢ νὰ πολιορκηθῆ· ἀλλὰ καὶ ἡ πολιορκησις αὐτοῦ εἶναι ἔργον φοβερώτατον. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡ πολιορκία συντελεσθῆ, στρατὸς γαλλικὸς, εἰσβάλλων εἰς τὴν Γερμανίαν, θέλει ἐμπλακῆ εἰς χώραν, ἐπιμελῶς παρὰ τοῦ πρώτου στρατηγοῦ τῆς Εὐρώπης παρασκευασθεῖσαν πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ. Βεβαίως πολλὰ εἰςὶ τὰ ἀπρόοπτα ἐν τῷ πολέμῳ ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν ἀρμοδίων κριτῶν, μέγιστον

ἀπρόοπτον ἔσται ἢ ἡ διάβασις τοῦ Ρήνου παρὰ τῶν Γάλλων, πειρωμένων νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Γερμανίαν, ἢ ἡ παρὰ τῶν Γερμανῶν διάρρηξις τῶν γαλλικῶν ἀμυντηρίων, πειρωμένων νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁ ἐπιζήσων ὄψεται· ἀλλ' οὕτως ἔχοντος τοῦ πράγματος, φυσικὸν ὄλως νὰ ἐρευνηθῆ μὴ καὶ ἕτερα τις ἀνοίγεται θύρα ἀμφοτέροις τοῖς ἐμπολέμοις, παρὰ τὴν κατ' εὐθείαν πορείαν αὐτῶν κατὰ γραμμῶν, ἐπιμελῶς πρὸς ἀμυναν παρασκευασθεισῶν καὶ παρὰ πολλῶν ὑποτιθεμένων ὡς ἀπορρήτων. Τὸ πρόδηλον δὲ δὴλον τοῦτο παρέστι πρὸ τῆς διανοίας πολλῶν, κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας.

Πρὸς ἄρκτον τῆς γραμμῆς, ἢν ἀμφότεραι αἱ Δυνάμεις ἐπιμελῶς καὶ μεμελετημένως ὠχύρωσαν, κεῖται ἢ οὐδετέρα τοῦ Βελγίου χώρα, ἢ ὡς εἴθισται καλουμένη «κονίστρα τῆς Εὐρώπης». Ἡ Γαλλία καὶ Γερμανία, εἰς πόλεμον περιερχόμεναι, ἀμφότεραι θὰ πειραθῶσι νὰ παραβιάσωσι τὴν οὐδετερότητα τοῦ Βελγίου. Τὸ ἐγχείρημα ἔσται τολμηρότατον, καὶ ἔνεκα διεθνῶν καὶ ἔνεκα στρατιωτικῶν λόγων, ἔαν μὴ συνεννόησις ἐπέλθῃ προηγουμένως πρὸς τὸ Βέλγιον τῆς δυνάμεως, τῆς μελλούσης νὰ χρησιμοποίησῃ τὴν χώραν αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ Βέλγιον τὸν κρείσσονα ὄντως ἐξελέξατο τρόπον, πρὸς ἀποσόβησιν ἐνδεχομένης ἀπειλῆς, κατὰ τῆς οὐδετερότητος αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας του, διὰ τῶν ἀμυντικῶν προφυλάξεων, ἃς προσφάτως ἀπεφάσισε νὰ συμπληρώσῃ ἐντὸς τῆς χώρας αὐτοῦ. Βέλγιον γεγυμνωμένον εἶναι ἰσχυρὸν δόλωμα εἰς τὰς δύο Δυνάμεις, ὧν ἡ ἀμοιβαία στάσις εἶναι καὶ ἐπὶ μακρὸν ἔσται ἀπειλὴ διαρκῆς κατὰ τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης. Βέλγιον ἰσχυρῶς καὶ στερεῶς ἀμυνόμενον ἀμφοτέρας θὰ καταστήσῃ προσεκτικῆς. Ἐὰν ὅμως τὸ Βέλγιον καταστῆ ἀπαραβίαστον καὶ τὰ γαλλικὰ σύνορα πρόκεινται δυσδιάβητα τῇ Γερμανίᾳ, ἐνῶ καὶ τὰ γερμανικὰ σύνορα εἰσὶν ἀρκούντως ἰσχυρὰ ἢ ὥστε νὰ προσβληθῶσι παρὰ τῆς Γαλλίας, ὁ πόλεμος οὐδὲν ἔσται ἢ ἡ ἐξάντλησις τῶν δύο ἐμπολέμων, ἀνευ πλεονεκτήματος ὀριστικοῦ ὑπὲρ θατέρου. Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ δέ, ἢ ὅλην κατάστασις πιθανὸν νὰ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον, ὅπως τὸ ζήτημα διακανονισθῆ, διὰ τρόπου ἀνθρωπινωτέρου καὶ μᾶλλον πεπολιτισμένου, ἢ διὰ παρατεταμένου, ἐξαντλήσοντος καὶ ἀνευ ἀποτελέσματος πολέμου.

ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Δ΄.

Τῇ 8 ὥρα μ. μ. τῆς παρελθούσης κυριακῆς ἐτελεύτησεν ἐν Χίῳ ἡ Α. Θ. Π. ὁ πρῶν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Δ΄ ὁ ἀπὸ Δέρκων. Ἀνιάτος νόσος τὴν ὑγίειαν τοῦ σθεναροῦ τούτου στρατιώτου τῆς Ἐκκλησίας ἤρξατο νὰ κατατρώγῃ ἀπὸ τετραετίας ὡς σάραξ φοβερός καθ' οὗ δὲν κατίσχυσεν οὐδὲ ἡ αὐθόρμητος τῆς ἐπιστήμης συνδρομῆ, οὐδὲ αἱ εἰς Εὐρώπην μεταβάσεις, οὐδὲ αἱ προσπάθειαι τῶν διασημοτέρων ἰατρῶν, οὕτω δὲ προχθές, νέος ἔτι, ἀφηρηπύγη τῶν ἀγκαλιῶν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος πρωθιεράρχης ὑπεραγωνισάμενος τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας. Γεννηθεὶς ἐν Καλημασίᾳ τῆς Χίου ἦλθεν ἐνταῦθα νεώτατος καὶ κατετάχθη εἰς τὴν θεολογικὴν τῆς Χάλκης Σχολήν, προστατευόμενος δὲ Ἰωακείμ τοῦ Β΄ διωρίσθη μετὰ τὴν ἀποπε-

ράτωσιν τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς συνόδου καὶ μετὰ τινα ἔτη ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Γρηγορίου τοῦ ΣΤ΄ μητροπολίτης Λαρίσσης. Ἐκ τῆς μητροπόλεως ταύτης, ἢν μετὰ πολλῆς τῆς συνέσεως ἐποίμανε, προήχθη ὑπὸ τοῦ Ἰωακείμ τοῦ Β΄ εἰς τὴν μητρόπολιν Δέρκων ἢν διώκησε μέχρις ὅτου ἐκλήθη εἰς τὸν ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον. Ὄντως τῇ 1 Ὀκτωβρίου τοῦ 1884 ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ὑπάτην βαθμίδα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης διετέλεσε πατριάρχης μέχρι πρὸ ὀλίγων μηνῶν, μέχρι τῆς 16 Νοεμβρίου τοῦ 1886 ὅτε συγκαλεσάμενος τὰ δύο σώματα, καταπεπονημένος ἤδη ὑπὸ τῆς νήσου, ἐν συντριβῇ καρδίας καὶ μετὰ δακρύων ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ καὶ συνάμα ὁμωσὶ τὰς εὐθύναις τῆς διετοῦς διοικήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν πραγμάτων δι' ἐγγράφου καταλαβόντος σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν ἱστορίᾳ. Καὶ πρὸ τῆς εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ἀνόδου τοῦ ἦτο ἤδη ἀσθενῆς ὁ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μετ' ἀφοσιώσεως ἀείποτε ἐργασάμενος, προδήλως δὲ ἡ εἰς αὐτὸν ἀνέθεσις τοῦ βαρυτάτου φορτίου τῆς Πατριαρχείας ἦτο ταυτόσημον γεγονός τῆς εἰς τὸν θάνατον καταδίκης αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ θρηνούμενος πρωθιεράρχης δὲν ἐδίστασε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν καλέσασαν αὐτὸν φωνήν, ἀνέλαβε δὲ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας οὐ μόνον ἀσθενῆς ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ ἀντιξίων περιστάσεων καὶ δυσχερεστάτων ὡς παρὰ πάντων ἀνωμολόγηται τοῦτο. Ἀπέδειξε δὲ καὶ σθένος παρὰ τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ καὶ πολιτικὴν διορατικότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν καὶ ἐπιτυχῶν ἀμέσως, ἀμα τῇ εἰς τὸν θρόνον ἀνόδῳ αὐτοῦ τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων τῶν αυτοκεφάλων ἐκκλησιῶν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον ἀποκαταστήσας οὕτω τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ καθόλου Ὀρθοδοξίᾳ, ἡσχολήθη μετὰ ζέσεως εἰς τὴν διαρρυθμίσιν τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων. Μόλις δὲ ταῦτα ἐπέτυχε καὶ εὐθὺς νέον ἀνεφύη ζήτημα τὸ τῶν βουλγαρικῶν βερατίων, οἱ ἐξαρχικοὶ εἶχον ἐπαναλάβει καὶ πάλιν τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἵνα ἐπιτύχωσι τὴν ἐκδοσιν βερατίων εἰς βουλγάρους ἐν Μακεδονίᾳ ἀρχιερεῖς, τῷ δὲ Οἰκουμ. Πατριάρχῃ ἐπεβάλλετο τὸ καθῆκον νὰ καταδείξῃ τὰς ἐκ τοιοῦτου τινὸς γεγονότος πιθανὰς καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὸ ἔθνος καὶ διὰ τὴν Πολιτείαν συνεπειάς.

Τὰ ἀνταλλαγέντα ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης ἔγγραφα μαρτυροῦσι τῆς δεξιότητος Ἰωακείμ τοῦ Δ΄ ὁμολογουμένως δ' αὐτῷ ὀφείλεται ἡ ἀποσόβησις τοῦ κινδύνου ἐκείνου. «Οὐκ ἐδώκαμεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν» γράφει ἐν τῇ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐκθέσει, ἢν ἔδωκε καταθέτων τὴν παραίτησιν αὐτοῦ εἰς τὰ δύο διοικητικὰ σώματα, ἐξ ἧς ἡμέρας ἐπληροφορήθημεν τὰς ἐνεργείας τοῦ δῆθεν Ἐξάρχου. καὶ πράγματι ὁ πρωθιεράρχης ὅστις τῇ τελευταίᾳ κυριακῇ ἐκλείσει διὰ παντὸς τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ἐν Χίῳ, δὲν ἐκλείσει ἐπὶ νύκτας ὅλας τὸ ὄμμα ἀγρυπνῶν πρὸ τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας ὧν ἐτάχθη ἀγρυπνος αὐτῶν φρουρός. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ Ἰωακείμ τοῦ Δ΄ μέγα ἄγουσι πένθος ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος διότι καὶ ἔθνος καὶ Ἐκκλησία ἀπόλλυσι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ δεινὸν καὶ ἔμπειρον καὶ ἀφοσιωμένον ποιμενάρχην αὐτῶν.

ΑΣΤΥ ΚΑΙ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ.

Κατὰ τὴν εἰς τοὺς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀνωτάτους ὑπαλλήλους τελευταίαν ἐπίσκεψιν τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὁ δεύτερος θαλαμηπόλος Χατζῆ Ἀλῆ βέης πληροφορήσας τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα τὸν Σουλτάνον περὶ τῆς ἐν τοῖς ἀνακτόροις παρουσίας τῆς Α. Παναγιότητος ἀνεκοίνωσεν αὐτῇ τὴν ἄκραν εὐαρέσκειαν τοῦ ἀνακτος καὶ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ πρόθεσιν καθ' ἣν, ἔαν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀπησυχολημένη ὑπὸ σπουδαιοτάτων τοῦ κράτους ὑποθέσεων, θὰ εὐηρεστεῖτο νὰ δεχθῆ εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν τὴν Α. Παναγιότητα καὶ ὅτι ἐπιφυλάττεται εἰς τοῦτο βραδύτερον.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης πρὸ τῆς ἐκ Μακροχωρίου καθόδου τοῦ ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν τῷ δημάρχῳ κ. Στεφάνῳ Ἡλιάδῃ ἐκφράζουσα δι' αὐτοῦ πολλὰς εὐχαριστίας τῇ ὀρθοδόξῳ κοινότητι τοῦ προαστείου ἐπὶ τῇ γενομένῃ πρὸς αὐτὴν ἐγκάρδιον υἱικὴν ὑποδοχῇ. Ἀναλόγους ἐπιστολάς ἀπέστειλεν ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ πρὸς τὸν ἐνδοξότατον καϊμακάμη καὶ πρὸς τὴν ἀρμενικὴν κοινότητα ἐπὶ τῇ φιλοφρονηστικῇ καὶ ἐκ μέρους τῶν ὑποδοχῆ.

Παρελείφθη να σημειωθῆ ὅτι κατὰ τὴν ἐν Μακροχωρίῳ διαμονὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος προσεφώνησαν Αὐτῇ ἡ τε ὀρθόδοξος κοινότης Ὑψωμαθείων καὶ ἡ συντεχνία τῶν μεταξμπόρων (τ ζ α ν φ ε σ τ ζ ἡ δ ω ν) διὰ τοῦ πρωτομαγίστορος τῆς κ. Ν. Παππαδοπούλου ἐνθέρμους ὑποβαλόντος εὐχὰς ἐν ὀνόματι τῆς.

Χθὲς τὸ πρῶτον συνεδρίασαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τὰ δύο διοικητικὰ τῆς Ἐκκλησίας σώματα.

Μετὰ τὴν πρόσφορον προσλαλιάν τοῦ γεραροῦ προέδρου, ἦν ὑπεδέξαντο μετ' ἐνδείξεων σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως συνοδικοὶ τε καὶ σύμβουλοι, προετῆθη ὑπ' αὐτοῦ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀποχωρήσαντος Ἐξ. Κωστάκη πασσᾶ Ἀνθοπούλου, τοιοῦτος δ' ἀνεδείχθη ὁ ἀξιότιμος κ. Γ. Καζανόβας ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Σ. Χρυσίδου, διευθυντοῦ τοῦ σαμιακοῦ γραφείου.

Δευτέραν διατυπῶν πρότασιν ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξέθηκε τὴν ἀνάγκην ἐκπονήσεως ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου διὰ τὰς ἐνοριακὰς συνεδριάσεις, τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος· διωρίσθη δ' ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου Ρόδου ὡς προέδρου καὶ τῶν κκ. Σ. Παππαδάκη πατριαρχικοῦ ταμίου καὶ τοῦ κ. Α. Ξανθοπούλου ἀρχιγραμματέως τοῦ Συμβουλίου, ἧτις προπαρασκευάσει τὸ νομοσχέδιον μέχρι τῆς παρασκευῆς 27 τοῦ παρόντος, καθ' ἣν ἡμέραν θέλει ὑποβάλλει αὐτὸ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν δύο σωμάτων.

Διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὁ νομάρχης Προύσης Ἐξ. Ζουχδὴ πασσᾶς τοῦ τέως τοιοῦτου Ἐξ. Ἀγκῶπ πασσᾶ διατηροῦντος τὴν θέσιν του ὡς ὑπουργοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θησαυροφυλακίου.

Τὸ μονοπώλιον τῶν καπνῶν.

Φαίνεται ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος καὶ αὐξήσιν τῶν προσόδων τῆς συστηματικῶν ἐκτίρυξε πόλεμον κατὰ τῶν τὴν ἐξαγωγήν τῶν καπνῶν ἐνεργούντων ἐμπόρων, καθιστῶσα αὐτοὺς ὑπευθύνους καὶ χαρακτηρίζουσα ὡς λαθρεμπόρους ἐν ἡ περιπτώσει τὸ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστελλόμενον ἐμπόρευμα περιερχόμενον ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα ἤθελε πωληθῆ ἐν χώρῳ, ἐν ἡ ἰσχύουσιν αἱ περὶ δασμολογίας τῶν καπνῶν διατάξεις, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ π. χ. ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν ἐμπόρων ὅπως ὧσιν ὑποχρεωμένοι νὰ προσάγῃσι δηλωτικὰ, δι' ὧν δέον ἐξακριβοῦσθαι ὅτι οὐ μόνον τὸ ἐμπόρευμα ἀφίκετο, καὶ τὴν προοριζομένην δι' αὐτὸ πόλιν, ὅπερ δικαιοτάτον ἀλλ' ὅτι καὶ κατηναλώθη ἐν αὐτῇ ἢ περ ἀδικώτερον καθότι τὸ εἰς Βιέννην ἢ Ἀμβούργον στελλόμενον ἐμπόρευμα προπαρασκευαζόμενον καὶ ἐπεξεργαζόμενον ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις δύναται κατὰ τὰς διεθνεῖς ἐμπορικὰς συμβάσεις νὰ καταναλωθῆ ἐν ἐτέραις ὅπου ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐργοστασιάρχης δὲν ἔχει μὲν ἐργοστάσια εἰδικὰ ἀλλ' ἔχει καταναλωτὰς.

Εἰς τὰς δικαίας ταύτας ἐνστάσεις τῶν ἐμπορευομένων ἡ διεύθυνσις τοῦ μονοπωλείου ἀπήντησε προτείνασα ὅπως δι' αὐτῆς εἰς τοὺς πράκτορας τῆς οὗτοι ἀποστέλλωσι καὶ ἐνεργῶσι τὴν πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων· τοῦτο δὲ ὡς ἡκιστα λογικὸν μὴ ἀποδεξάμενοι καὶ δικαίως οἱ κκ. ἔμποροι ἀννήχθησαν πρὸς τὴν Α. Ὑψ. τὸν μέγαν βεζύρην εὐμενῶς ἀχροασάμενον τῶν ἐνστάσεων τῶν καὶ διατάξαντα ὅπως ἐπιτροπὴ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦ ἐμπορίου καταρτιζομένη ἐρευνήσῃ καὶ διαλευκάνῃ τὸ ζήτημα.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐπελάβετο πρό τινας τὸ ἔργον, πεποιθασί δὲ πάντες οἱ τὴν πρόδον τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ποθοῦντες ὅτι τὸ συμπέρασμα ἔσται ὑπὲρ τοῦ δικαίου, δίκαιον δ' ἔχουσιν οἱ καπνέμποροι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, τῆς διεύθυνσεως τοῦ μονοπωλείου δικαιουμένης μὲν νὰ καταδιώκῃ τὸ λαθρεμπόριον ἀλλ' ἐν τὸς τῶν ὀρίων τοῦ σχετικοῦ κανονισμοῦ καὶ οὐχὶ πρὸς βλάβην καὶ ζημίαν τῶν συμφερόντων αὐτῆς ταύτης τῆς αὐτοκρατορίας.

Ἐπίσημος κςινοποίησις ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ὁ δόκτωρ Ἀλέξανδρος Ζωηρὸς πασσᾶς, ὅστις, ὡς ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη, εἶχε μεταβῆ εἰς Παρισίους καὶ ἐμελέτησεν ἐπιτοπίως τὴν κατὰ τῆς λύσεως μέθωδον τοῦ κ. Παστέρ, θέλει ἀπαγγεῖλει γαλλιστὶ τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μελέτην του ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ ἱατρικῇ σχολῇ τῇ προσεχεῖ τρίτῃ περὶ τὴν ὥραν 1 1/4 μετὰ μεσημβρίαν.

Θῦμα τοῦ καθήκοντος μετὰ ὀλιγοήμερον ἀλλ' ὀλεθρίαν ἀσθένειαν, γενικὴν, ὡς διεγνώσαν οἱ ἱατροὶ, ἀρθρίτιδα, μετέστη ἐκ τοῦ κόσμου τοῦτου νεαρὸς καὶ ἀγαθὸς τῆς ἐπιστήμης θεράπων ὁ ἐσωτερικὸς ἱατρός τοῦ ἐθνικοῦ νοσοκομείου Περικλῆς Μιχαηλίδης.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐπὶ τῆς ἀμετρήτου καὶ ἀκατασχέτου θλίψεως ἧτις κατέχει γηραιὰν μητέρα καὶ δύο ἀδελφὰς ἀνευστηρίγματος σήμερον ὧν ἡ μία χήρα μετὰ τεσσάρων τέκνων· τὴν θλίψιν ταύτην συνεμερίσθησαν ἅπαντες οἱ γνωρίσαντες τὸν Μιχαηλίδην παραιτάντες ἢ μὴ ἐν τῇ κηδείᾳ αὐτοῦ· τοιαῦτα ἰατρικὰ προξενούσι τοῖς συγγενεῖσι τραύματα μὴ ἐπουλούμενα, ἀλλ' ὅταν ἡ στέρησις τοῦ μεταστάντος συνεπάγῃ καὶ ἄλλας στερήσεις ὀφείλουσιν ἐνεργῆσαι οἱ δυνάμενοι νὰ προλαμβάνωσι τοῦλάχιστον τὰς στερήσεις ταύτας· τοιοῦτοι δ' εἰσὶν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, περὶ τῶν φιλανθρώπων αἰσθημάτων τοῦ ὁποῖου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀμφιβάλλωμεν καὶ

ὅστις συνεννοούμενος μετὰ τῆς ἐφορίας τῶν φιλανθρωπικῶν Ἐθνικῶν Καταστημάτων, περὶ τῶν φιλανθρώπων αἰσθημάτων τῆς ὁποίας οὐδεμίαν ὡσαύτως ἔχομεν ἀμφιβολίαν, θέλει ἔλθει πατὴρ ἀρωγὸς τῶν βαρυνενοῦντων καὶ ἀνευ προστασίας διατελούντων συγγενῶν τοῦ Περικλέους Μιχαηλίδου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καταφθάνουσαι εἰδήσεις διαφέρουσιν ἀλλήλων διότι ἐν τισὶ μὲν ἐπαρχίαις ὁ παγετὸς ἐπιμένει καὶ οἱ γεωργοὶ ἀδημονοῦσιν ἐνῶ ἐν ἄλλαις, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, φέρ' εἰπεῖν, ἐν Θράκῃ καὶ περὶ τὸν Εὐξείνιον αἱ βροχαὶ καὶ αἱ χιόνες προμηνοῦσιν ἐσοδίαν ἐκ τῶν ἀρίστων.

Συνεπεία τῶν ἀπόκρου ἡ λιανικὴ κατακόλιωσις τῶν τῆς εἰσαγωγῆς προϊόντων ὑπῆρξε κατὰ τὴν πάρελθούσαν ἐβδομάδα ἀσήμαντος ἐνῶ πλείστοι ἀγορασταὶ χονδρικῶς ἐργαζόμενοι παρουσιάσθησαν προμηθευθέντες διάφορα εἶδη διὰ τὴν Θράκην καὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ Μαρμαρᾶ καὶ τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Οἱ σῖτοι καὶ τὰ ἄλευρα διατελοῦσιν ἐν γαλήνῃ, αἱ δὲ τιμαὶ αὐτῶν εἰσὶν ἀσθενεῖς.

Τὰ διάφορα τῆς ἐξαγωγῆς εἶδη εὐρίσκονται μὲν ἐν ἀκινήσει, ἀλλ' ἡ σταθερότης τῶν τιμῶν προαγγέλλει λίαν προσεχῆ κινήσιν.

Οἱ ἀρχιλογισταὶ τῶν ἐπαρχιῶν διετράχθησαν νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν πᾶσας τὰς ὁμολογίας τοῦ ἐκκαθαρισθέντος κυμαινομένου χρέους τὰς ὁποίας μέχρι σήμερον κρατοῦσι παρ' ἑαυτοῖς παραγγελθέντες συνάμα νὰ πράττωσιν ἀμέσως τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰς παρουσιαζομένας πρὸς πληρωμὴν μετὰ τὴν ἐξόφλησιν των.

Μόλις ἡ καλλιέργεια τῆς ὀρύζης ἐν τῇ νομαρχίᾳ Προύσης ἤρξατο ἀποφέρουσα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα αὐστηραὶ διαταγαὶ προκληθεῖσαι ἐντεῦθεν ἐκόλυσαν ἐφέτος τὴν ἐξακολούθησιν τῆς καλλιέργειας διὰ τὸν λόγον ὅτι αὕτη παράγει μίγματα καὶ ἐπικινδύνους πυρετούς.

Ἡ περιφρούρησις τῆς δημοσίας ὑγείας εἶναι πράγματι τὸ πρῶτον μέλημα τῆς Α. Κυβερνήσεως καὶ πλειστάκις οἱ ὑπῆκοοι αὐτῆς ἀνωμολόγησαν τοῦτο ἐκφράσαντες τὴν βαθεῖαν των εὐγνωμοσύνην ἀλλ', ὡς δικαίως ἄλλως τε παρατηρεῖ ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου», οὐχὶ ἡ καλλιέργεια τῆς ὀρύζης ἀλλ' ἡ ἀμέλεια τοῦ ἐξαφανίζειν μετὰ τὸν θερισμὸν τοὺς μένοντας βλαστὸς παράγει τὰ νοσήματα, ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Προύσης ἀφθονοῦσι τὰ ρέοντα ὕδατα ἡ αὐστηρότης τῶν διαταγῶν δέον νὰ ἐζησκειτο μάλλον κατὰ τῆς τοιαύτης ἀμελείας καὶ οὕτω καὶ ἡ ἐπιτόπιος γεωργία δὲν θὰ ὑστερεῖτο σπουδαίου πόρου καὶ ἡ ὑγεία τοῦ δημοσίου θὰ προεφυλάττετο. Ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ Α. Κυβέρνησις θέλει μελετήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἐνὸς μόνου χιλιαμέτρου ἀποστάσεως ὑπολειφθείσης διὰ τὴν μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Εὐρώπης συνένωσιν τῶν σιδηροδρόμων, Δυνάμεις τινὲς ἠτήσαντο τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀποπερατώσεως ὅπως ἡ ἔναρξις τῆς συγκοινωνίας γένηται ταυτοχρόνως διὰ τε τῆς πρωτευούσης καὶ διὰ Θεσσαλονίκης συνωδὰ ταῖς ἀποφάσεσι τῆς τετραμελοῦς γνωστῆς συνδιασκέψεως.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ σιδηροδρόμων ἐγνώσθη ὅτι ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἐπιθυμῶν νὰ συλλέξῃ ὅ,τι καλὸν καὶ ἐπωφελεὲς διὰ τὸ Κράτος περιέχουσιν οἱ δύο συνδυασμοὶ τῶν κ. κ. Πρέσελ καὶ Σέφελδερ περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐν Ἀσίᾳ μεγάλου σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος ἔκρινεν ἀναγκαίαν τὴν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Αὐτοῦ προστασίαν συγχώνευσιν τῶν δύο ὁμίλων.

Κατ' ἀνωτέραν δὲ διαταγὴν τραπεζιτικὸν κατάστημα ἐκ τῶν πρωτίστων τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐνετάλη νὰ ζητησῆ ἐκ Λονδίνου πληροφορίας περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τοῦ ὁμίλου ὃν ἀντιπροσωπεύει ὁ κ. Σέφελδερ, ἐλήφθησαν δὲ συστάσεις ἐκ τῶν ἀρίστων.

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Ε. τοῦ Χασάν Φεχμὴ πασσᾶ ἐπιτροπὴ, ἡ διαταχθεῖσα νὰ ἐξετάσῃ λεπτομερῶς τὴν περὶ λογαριασμῶν μεταξὺ τῆς Α. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Χίρς ὕριστᾶμένην διαφορὰν ὑποβάλλει σήμερον τὴν σχετικὴν ἐκθεσὶν τῆς τῇ Α. Υ. τῷ Μεγάλῳ Βεζύρῃ.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὑπέρμετροί τινες ἀξιώσεις τοῦ κ. βρώ-
νου θέλουσιν ἀνστέλλῃ ἐπ' ἀόριστον τὰς περὶ τῆς σπουδαίας ταύ-
της ὑποθέσεως διαπραγματεύσεις ἴσως δὲ θέλουσιν ἐπενέγκει καὶ
τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν ἐγκατάλειψιν.

* * *

Δημόσια ἔργα.

Ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιτροπὴ, συναινούσης
καὶ τῆς Υ. Πύλης, διέταξε τὸ ὁμώνυμον ὑπουργεῖον ὅπως ἐκπο-
νήσῃ καὶ ὑποβάλῃ αὐτῇ νέον σχέδιον συγγραφῆς καὶ συμβάσεως
ἀφορώσης εἰς τὴν ἐκχώρησιν τῶν προκυμαιῶν τοῦ κράτους τῷ
Μισέλ πασσᾶ.

Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἤτήσατο τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν ναυ-
τικῶν ὑπουργείου περὶ τῆς ὠφελείας κατασκευῆς λιμένος ἐν Βη-
ρυττῷ ἢν προέτεινεν ὁ κ. Ματράν· αἱ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμέ-
νου προτάσεις τοῦ κ. Καποράλ ἐγκατελείφθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἡ ἀποβάθρα τῆς Κίου κειμένη εἰς ἀπόστασιν εἰκοσάλεπτον
ἀπὸ τοῦ λιμένος συντηρεῖται δι' ἐτησίων ἐπισκευῶν· συνεπεῖα
αἰτήσεως τοῦ Νομάρχου Προύσσης ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς
σκέπτεται νὰ διατάξῃ τὴν κατασκευὴν νέας ἀποβάθρας ἐγγύτε-
ρον τοῦ λιμένος ἢς ἡ δαπάνη ἀναλογήσῃ πρὸς τὴν δύω ἐτησίων
ἐπισκευῶν τῆς ὑπαρχούσης σεσαθρωμένης.

Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐνεκατέστη μεταξὺ Ξάνθης, Κί-
τςαλη καὶ τῶν μεσολαβούντων σταθμῶν Ἐγρί-δερέ καὶ Δαρί-
δερέ· τηλεγραφικὴ δὲ ὑπηρεσία καὶ ἐν ξένοις γλώσσαις ἤρξατο
λειτουργοῦσα ἐν Μυριοφύτῳ.

Αἱ πρόσοδοι τοῦ μονοπωλείου τῶν καπνῶν ἀνῆλθον τὸν
παρελθόντα ἰανουάριον εἰς λίρας τουρκίας 105,000 ἴσον ποσὸν
εἶχεν ἀποφέρει καὶ ὁ ἰανουάριος τοῦ 1886, μείζον δὲ κατὰ λίρας
τουρκίας 2,125 ὁ δεκέμβριος τοῦ 1886.

Ἡ μόνη ἴσως ἐταιρία διὰ τὴν ὁποίαν ἡ τήρησις τοιοῦτου
καθεστῶτος εἶναι λίαν δυσάρεστος.

Συγκοινωνία.

Τὸ διεθνὲς ὄθ. ταχυδρομεῖον ἀγγέλλει τὴν ἐναρξίν ὑπηρε-
σίας δι' Εὐρώπην μέσον Ἀδριανουπόλεως, καθ' ἐκάστην δὲ γίνον-
ται δεκταὶ ἐπιστολαὶ καὶ δέματα μέχρι τῆς 12 ὥρας τουρκιστί.
ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἔσται ταχύτερα τῆς διὰ Βέρνης.

* * *

Ληξάσης τῆς προθεσμίας καθ' ἣν ὄφειλον ἐξοφλῆσαι τὰ
πρὸς τὰ δημόσια ταμεία χρέη των οἱ καθυστεροῦντες ἐκ τῶν
φορολογουμένων, καὶ ταῦτα δι' ὁμολογιῶν τοῦ κυμαινομένου χρέ-
ους εἰς τὸ ἄρτιον, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον παρέτεινε αὐτὴν
μέχρι τῆς 1ης προσεχοῦς Αὐγούστου.

* * *

Δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἀπα-
γόρευσις τῆς κυκλοφορίας τῶν ξένων νομισμάτων ἐν τῇ αὐτοκρα-
ρίᾳ καὶ ταυτοχρόνως διατάσσονται αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ νὰ ἐνεργῶ-
σι τὴν κατὰσχέσιν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν χώραν
καὶ τὴν ἐκ νέου ἀποστολὴν εἰς τὰ μέρη τῆς προελεύσεως· οἱ κέ-
τοχοι δ' ἤδη τοιοῦτων νομισμάτων δύνανται νὰ τὰ ἐξαγάγωσιν
ἐκ τῶν ὀθωμανικῶν χωρῶν παρέχοντες τὴν ἀπαιτουμένην ἐγ-
γύησιν.

Ἡ ἀγορά.

Ἀπὸ τῆς προχθὲς τρίτης τὰ χρεώγραφα τῆς κυβερνήσεως
νέαν ὑπέστησαν ὑποτίμησιν. Τὸ Γενικὸν χρέος, ὅπερ ἐτιμᾶτο
προχθὲς μετὰ μεσημβρίαν 15.5/40 σημειοῦται τὴν ἐσπέραν ταύ-
την 14.38, μ' ὅλον ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐκ-
κοπῆς τοῦ ἐξαμήνου τοκομεριδίου, συνισταμένου, ὡς γνωστὸν ἐκ
λιρῶν 5,50, ἦτοι παράδων 22. ὥστε ἀποκοπτομένου τοῦ τοκο-
μεριδίου περὶ τὰς τιμὰς ταύτας, τὸ Γενικὸν χρέος θὰ εὐρεθῇ
εἰς ὑποτίμησιν οἶαν οὐδέποτε ἄλλοτε ὑπέστη. Ἡ καχεξία αὕτη
προέρχεται ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων, ἐν οἷς τὰ τουρ-
κικὰ χρεώγραφα φαίνονται παραμελημένα ἐλλείψει σπουδαίας
ἐπ' αὐτῶν κερδοσκοπίας, διότι καθ' ἃ γράφουσιν ἐκεῖθεν λίαν
περιωρισμένος εἶναι ὁ κύκλος τῶν περὶ τὰ τουρκικὰ χρεώγρα-
φα ἀσχολουμένων, ὁ δὲ ὄμιλος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορι-
κῆς Τραπεζῆς φαίνεται νῦν μᾶλλον ἐνδιαφερόμενος εἰς τὸ δάνειον
τῆς προτεραιότητος (priorité) ἢ εἰς τὸ Γενικὸν χρέος, τὸ ὅποιον
φαίνεται περιεληθὸν εἰς ἄλλας χεῖρας. Μεγαλειτέραν καὶ ὅλως

ἀπροσδόκητον ὑποτίμησιν ὑπέστη ἀπὸ τῆς προχθὲς τὸ ἐσωτερι-
κὸν δάνειον (δαχλιέ), καὶ τοῦτο ἄνευ προφανοῦς αἰτίας δικαιο-
λογούσης τὴν μεγάλην ταύτην ὑποτίμησιν. Τὴν πρῶταν τῆς
προχθὲς τὸ Χρηματιστήριον ἡμῶν ἐδείκνυε καλλίστας διαθέ-
σεις ὑπὲρ τοῦ ἐσωτερικοῦ τούτου δανείου, καὶ πολλαὶ ἀγο-
ραὶ ἐγένοντο περὶ τὰ γρῶσ. 42. Ἀλλὰ πρὸ μεσημβρίας ἤρ-
ξαντο ἐνεργούμενα μεγάλα πωλήσεις πρὸς τῶν ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει σαρξιδῶν, ἡ δὲ τιμὴ αὐτοῦ ἐπροχώρησε μέχρι 40.
38. περὶ τὸ ἐσπέρας διετηρήθη περὶ τὰ 41 1/4 καὶ τὴν πρῶταν
τῆς χθὲς ἐσημειοῦτο 41. 18. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ πωλήσεις ἐπανε-
λήφθησαν. νέα ἐπῆλθε ὑποτίμησις μέχρι 40, 5. Εὐτυχῶς ὁ ἐκ-
πεσμός, ὅστις ἠπειλεῖ νὰ λάβῃ μεγαλειτέρας διαστάσεις, ἀνε-
χαιτίσθη ἐκ τῶν ἀγορῶν ἐνός τῶν ἐπισημοτέρων σαρξιδῶν,
ἡ δὲ τιμὴ σημειοῦται χθὲς ἐσπέραν 40. 15, αἱ δὲ τέως ἐπικρα-
τοῦντες φόβοι ἤρξαντο διασκεδαζόμενοι.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ

Ἀγγέλλεται ἐκ Δαρδανελίων, ὅτι ἔξωθεν τῶν πορθμῶν ἀπώλον-
το κατὰ τὴν τελευταίαν τρικυμίαν τρία ἰστιοφόρα, ὧν τὸ ἐν ἔφερον ὀθω-
μανικὴν, τὰ δὲ δύο ρωσικὴν σημαίαν, τὰ δὲ πληρώματα αὐτῶν
ἐσώθησαν.

Κατὰ τὰς ἐκ Τραπεζοῦντος εἰδήσεις συνέστη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν
προεδρίαν τοῦ Ἀλῆ Γαλήπ ἐφέντη μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου
τοῦ νομοῦ, ἥπως σκεφθῆι περὶ τῶν μέσων τοῦ νὰ δοθῆι ὠθητις καὶ
ἀνάπτυξις εἰς τὴν γεωργίαν. Μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τυγχάνει καὶ ὁ
Μαζχάρ βέης, ἐπιθεωρητῆς τῆς γεωργίας τοῦ αὐτοῦ νομοῦ.

Ἐκ Σκόδρας γράφουσιν ὅτι πᾶσαι αἱ μουσουλμανικαὶ οἰκογένειαι
τοῦ Δουβλίνου ἀπῆλθον ἐκεῖθεν μεταναστεύσασαι εἰς τὸ τουρκικόν,
ἀπὸ ἐπώληταν τὰς οἰκίας καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν εἰς τοὺς Μαυροβου-
νίους. Ἀλλὰ σὺν τῇ ἀναχωρήσει τῶν μουσουλμανικῶν, αἵτινες ἀπετέ-
λουν τὴν εὐποροῦσαν τάξιν τοῦ Δουβλίνου, ἡ πόλις ἀπώλεσε τὴν εὐη-
μερίαν αὐτῆς.

Συνεπεῖα παρενοήσεως αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ δὲν παρεδέχοντο
τὴν παρουσίαν ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις τῶν ἀρχιερατικῶν
ἀντιπροσώπων.

Πρόσφατος ἐγκύκλιος τῆς Υ. Πύλης θέτει τέρμα εἰς τὴν παραν-
νόησιν ταύτην ἐπιτάττουσα τοῖς νομάρχαις διοικηταῖς καὶ ὑποδιοικη-
ταῖς νὰ μὴ φέρωσιν οὐδὲν πρόσκομμα ἐν τῷ μέλλοντι ἐν τῇ ἐξασκήσει
τοῦ ἀρχαίου τούτου τῆς Ἐκκλησίας προνομίου.

ΑΛΛΟΔΑΠΗ

Αἱ εἰσπράξεις τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων ἀπὸ 1 μέχρι τῆς
28 ἰανουαρίου ἀνέρχονται εἰς 60,697.61 δραχ. ἦτοι δρ. μὲν 41,932.48
ἀπὸ 1—22 ἰανουαρίου καὶ δραχ. 18,765.13 ἀπὸ 22—28 τοῦ μηνός.
Δυστυχῶς ἐν τῷ δημοσιεύματι τῆς ἐταιρίας δὲν ὑπάρχει ἡ σύγκρισις
πρὸς τὰς εἰσπράξεις τοῦ ἀντιστοίχου χρονικοῦ διαστήματος τοῦ παρελ-
θόντος ἔτους, ἵνα καταφαίνεται ἡ πρόοδος ἢ ἡ ἐλάττωσις τῶν
εἰσπράξεων.

Ἡ εἰδήσις τῆς μεταφορᾶς τῆς στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων σχο-
λῆς ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας συνετάραξε σφόδρα τοὺς κατοίκους
Πειραιῶς δικαίως παραπονομένους διὰ τὸν τοιοῦτον παραγκωνισμόν.
Φαίνεται ὅμως τὰ παράπονα αὐτῶν δὲν συγκινοῦσι τοὺς ἀρμοδίους καὶ
ἡ συσταθεῖσα ἤδη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ οἰκοπέδου πρὸς ἀνεγερ-
σιν τῆς σχολῆς ταύτης διὰ τῆς προσενηχθείσης πρὸς τὸν διάδοχον δω-
ρεῖς κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν ἐπὶ τῇ στρατιωτικῇ ἐνηλικιότητι
αὐτοῦ, ἐπαυξηθείσης διὰ νέας μεγάλης δωρεῖς τοῦ μεγαλόφρονος κ.
Ἀβέρωφ, ἀνερχομένης εἰς 600 χιλ. δραχμῶν, μετὰ δραστηριότητος
προβαίνει εἰς τὰς ἐργασίας ὑποδείξασα καὶ τὴν θέσιν ἐν ἣ θὰ ἀνεγερθῆ
ἡ σχολὴ καὶ τοιαύτη λέγεται τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως. Ἐν τούτοις οἱ
Πειραιεῖς διενεργοῦσι διαμαρτυρήσεις· χθὲς δὲ συμφώνως πρὸς τὰ ἐν
συνεδριάσει ἀποφασισθέντα τὸ δημοτικὸν συμβούλιον μετὰ τοῦ δημαρχοῦ
παρέστη εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καταδείξαν τὴν μεγάλην ζημίαν
ἣτις θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν πόλιν Πειραιῶς ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως.

Τῇ 11 φεβρουαρίου ἀπέθανεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Τρίκκης Μελέτιος,
διατρίβων ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς Ἀθήνας, περιπετῶν δ' ἀπό-
τινος εἰς νόσον, ἣτις ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν θάνατον. Ὁ ἀποθανὼν ἱε-

ράρχης, ἐκ Προκκονήσου τῆς ἐν Προποντίδι καταγόμενος, εἶχεν ἐκπαιδευθῆναι εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τῆς Χάλκης σχολὴν, ἐχρημάτισε δὲ πνευματικῶς προϊστάμενος τῶν ἐπαρχιῶν Μελενίκου, Σελευκείας καὶ Σερρών, ὁπόθεν κατὰ τὸ 1875 ἐκλήθη εἰς τὸ ποιμαντικὸν τῶν Γρικκάλων θρόνον. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, προσκτιθείσης τῆς Θεσσαλίας, ἀνεγνώρισεν αὐτῷ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τὸ ἀξίωμα, ἐκεῖ δὲ διέμεινεν, ἕως ὅτου ἐκλήθη συνοδικῶς εἰς Ἀθήνας, διακυβερνῶν τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ὅπου ἐκτίσαστο φήμην δικαίου καὶ ἐναρέτου κληρικοῦ.

Ἐν ἄκρῳ θλίψει, ἀναγράφουσιν αἱ Ἀθηναῖκαί ἐφημερίδες τὸν θάνατον τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ φιλοτίμου πολίτου, τὸν τοῦ Ἀχιλλέως Δ. Γεωργαντᾶ, ἐπισυμβάντα ἐν Ἀθήναις τῇ τελευταίᾳ ἐβδομάδι. Ὁ Ἀχιλλεὺς Γεωργαντᾶς ἀφαιρεῖται, ἐν ἀκμῇ δυνάμεως, ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης, μετὰ εὐδύκιμον δεκαετῆ ἐν τῇ ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου διδασκῶν, ὡς καθηγητοῦ τακτικοῦ, ἀφοῦ ἐπὶ ἔτη προηγουμένως ἐδίδασκεν, ὡς ὑφηγητῆς. Ὁ Γεωργαντᾶς, ἀφοῦ διήνυσεν τὰ μαθήματα τῆς ἱατρικῆς ἐν ταῖς Ἀθήναις, μετέβη εἰς Γαλλίαν, τελειοποιηθεὶς, ἐπανελθὼν δὲ ἠδουκίμητε καὶ ἐν τῇ πράξει καὶ ἐν τῇ διδασκῇ τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ. ἔξιδετο δὲ καὶ πονήματα ἱατρικὰ, ἐπαινεθέντα καὶ βεβαιούντα περὶ τῶν βατῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων αὐτοῦ. Ἐπὶ ἔτη ἐπίσης ἀνέλαβε καὶ διηθῆνε τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ καλλίστου ἱατρικοῦ περιοδικοῦ, τοῦ «Γαληνοῦ».

Πλήρεις συγκινήσεως ἀναγράφουσι τὰ Ἀθηναῖκα φύλλα τὸν θάνατον τοῦ συνταγματάρχου Λεωνίδα Πετροπουλάκη, ἐπισυμβάντα ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἑλλάς δείκνυται ἀπὸ τινος ἀτυχῆς, ὑπὲρ τὸ μέτρον ἀτυχῆς. Μόλις ἄνδρες τινὲς μορφοῦνται καὶ ἀναβαίνουσιν εἰς σημεῖον ὑπεροχῆς καὶ ὑπολήψεως ἐπιβαλλούσης, καὶ ἀραραπάζονται ὑπὸ τοῦ θανάτου. Ὁ Λεωνίδας Πετροπουλάκης, ἄξιον τῆς Μάνης τέκνον, διεκρίθη ζεῖποτε ἐπὶ νοημοσύνη καὶ ἐπὶ ἀνδρείᾳ, κατέκτησε δὲ ἐν τῇ ὑπολήψει τοῦ ἔθνους καὶ ἐν ταῖς προσδοκίαις αὐτοῦ, θέσιν ἐξαιρετικὴν, διὰ τῆς νοημοσύνης, τῆς στρατιωτικῆς δεξιότητος καὶ τῆς καρτερίας, ἣν ἀνέπτυξε.

Ὁ Λεωνίδας Πετροπουλάκης δὲν ἐξέπνευσεν ἐπὶ τῆς κλίνης, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, διότι τὰ σπέρματα τοῦ νοσήματος, ὅπερ ἤγαγεν αὐτὸν τόσῳ πρόωρος εἰς τὸν τάφον, ἔλαβε, κατὰ τὰς φοβεράς ἡμέρας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἐν κακουχίαις καὶ ἐν μέσῳ μυρίων βατάνων ἤσκει τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας, παρὰ τὰ θεσσαλικά σύνορα.

Ἐν Γαλλίᾳ οἱ σεισμοὶ ἐπὶνεγκον φοβεράς ζημίας ἐν Νικαίᾳ. Πολλὰ οἰκίματα ἐβλάθησαν μεγάλως, ἄλλα δὲ καταρρέσαντα ἐτραυματίσαν πολλοὺς τῶν οἰκούντων, ἄλλους δὲ καὶ ἐθανάτωσαν.

Ὁ πρῶτος σεισμὸς ἐγένετο ἐπαισθητὸς τῇ 5 ὥρᾳ καὶ 55 λεπτά, ἦν δὲ σφοδρότατος· πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐκλονήθησαν, πλεῖσται δὲ ἐβλάθησαν καὶ πολλαὶ κατέρρευσαν. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ σεισμοῦ ὁ οὐρανὸς ἐφάνη φλεγόμενος, τοῦθ' ὅπερ λίαν τοὺς κατοίκους ἐφόβισεν. Ἡμίγεινοι οἱ ἀτυχεῖς ἐξῆλθον τῶν οἰκημάτων καὶ κατέφυγον εἰς τὸ ὑπαίθριον, εἰς τοὺς κήπους, εἰς τὰς ἀκτὰς καὶ ἐν γένει ἐκεῖ ὅπου ὀλίγος ἦν φόβος δυστυχίματος.

Πολλοὶ ἐπήδων ἀπὸ τῶν παραθύρων, ἀπὸ τῶν στεγῶν καὶ ἐζήτουν βοήθειαν.

Ὁ στρατηγὸς Zamais, ὑποδιοικητῆς Νικαίας, ἐπήδησεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀξιωματικοί.

Μετὰ τὴν πρώτην δόνησιν οἱ κάτοικοι εἰσῆλθον ἵνα λάβωσιν ἐνδύματα ἀλλ' ἀμέσως ἐξεληθόντες ἐσκήνωσαν ἐν ὑπαίθρῳ.

Οἱ ἐν Νικαίᾳ ξένοι, κατέφυγον εἰς τοὺς λόφους· τούτων οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Ρῶσοι εἰς 2,000 ἀνερχόμενοι σκηνοῦσιν ἐν ὑπαίθρῳ· ἄλλοι ἐνφύλασαν ἀδρῶς τοὺς θαλασσίους λουτρῶνας.

Αἱ στρατιωτικαὶ καὶ αἱ δημαρχικαὶ ἀρχαὶ προσήνεγκον εἰς τὰ θύματα πάσας τὰς βοήθειάς καὶ ἐν γένει οὐδὲν τούτων ἔμεινεν ἄνευ ὑποστηρίξεως.

Ἐν Ἰταλίᾳ οἱ σεισμοὶ ἦσαν σφοδρότεροι.

Ἐν Τουρίνῳ αἱ πρῶται δονήσεις ἐγένοντο ἐπαισθηταὶ τῇ 5 ὥρᾳ καὶ 37 λ. Οἱ κάτοικοι περίτρομοι ἐξεχύθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πολλοὶ αὐτῶν γυμνοὶ ὄντες ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα ἕνεκα τοῦ ψύχους, ἅτε τοῦ θερμομέτρου δεικνύοντος πάντε βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδενικόν.

Ἡ δόνησις τοσοῦτο σφοδρὰ ἦν ὥστε οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἤρξαντο ἠχοῦντες καὶ τὰ ἐκκρεμτῆ ὠρολόγια ἔπαυσαν κινούμενα.

Ἐν Σαβώνῃ πολλαὶ κατέρρευσαν οἰκίαι, ἐν μιᾷ δ' ἐξ αὐτῶν ὑπῆρχον ὀκτὼ θύματα.

Ἐν δὲ τῇ Ἐλβετίᾳ ὁ σεισμὸς ἐγένετο ἐπαισθητὸς ἐν Γενεύῃ τῇ 6 ὥρᾳ καὶ 2 λ. τῆς πρωίας. Πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἠκούσθησαν φοβεραὶ ὑπόγειοι βραῖ. Ὁ σεισμὸς τοσοῦτον σφοδρὸς ἦν ὥστε πᾶς κώδων ἤρξατο κινούμενος πολλοὶ δὲ παρετήρησαν ὅτι λυχνία ἐκκρεμτῆς κινήθησα ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐσχημάτιζε κατὰ τὴν κίνησιν τόξον ὀκτὼ ἕως δέκα ἑκατοστομέτρων.

Ἐν γένει οἱ σεισμοὶ ἦσαν σφοδρότατοι καὶ ἐνέπνευσαν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν παθόντων μερῶν τοσοῦτον φόβον ὥστε πάντες διανυκτερεύουσιν ἐν ὑπαίθρῳ καὶ μόλις ἤρξαντο συνερχόμενοι ἐκ τοῦ πανικοῦ αὐτῶν. Ἡ δημαρχία διωργάνωσεν ἀπανταχοῦ πᾶσαν τὴν ἀπαιτουμένην βοήθειαν καὶ προσήνεγκε μεγάλας περιθαλψεῖς εἰς τὰ θύματα.

Αἰθουσαὶ καὶ Διαδρομοὶ

Ποῦ καὶ ποῦ ἀκόμη εἰς κανὲν καπηλεῖον ἀπομεμακρυσμένης συνοικίας ἀκούεται ἡ βραγχώδης φωνὴ πολλὰ τῷ βόκκῳ θύσαντος ὡς ἡ τελευταία τῶν ἀπόκρεω ἐκπνοῆ, ὁ πολὺς ὅμως σάλος παρήλθε καὶ ἀπὸ τῆς κινήσεως ἐκείνης τῆς νυκτιμέρου ἐπῆλθεν ἤδη ἡ νάρκη καὶ ἡ ἀτονία τῶν μελῶν. Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι διεκρίθησαν διὰ τὴν ζωρότητά των· ἀπὸ τῆς πέμπτης ἰδίως ἐκτακτὸς ἐπεκράτει κατὰ τὰς νύκτας κίνησις ἐν Σταυροδρομίῳ, ὅπου πληθὺς μετημφιεσμένων ἀλλαλαζόντων ἐφέρετο πρὸς τοὺς δημοσίους χοροὺς. Δυστυχῶς ὅμως οὐδεμία μεταμφίεσις εἶναι ἀξία ἰδιαίτερας μνείας εἰς οὐδὲν δ' ἄλλο συνέτεινον ἢ ν' ἀποδείξωσιν αἱ γινόμεναι μεταμφίεσεις τὴν ἑλλειψιν καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος. Κάτι ἀρχαῖοι Ἕλληνες μὲ ὑποδήματα αἴφνης, κάτι ἱππόται ἀπὸ κουρελόπανα, κάτι μαρκησιαὶ μὲ κόκκινα καὶ πράσινα, κάτι ἐνδυμασία ἄνευ χάριτος, ἄνευ σημασίας, ἄνευ ιδέας. . . καὶ τίποτε περιπλέον. Πανταχοῦ συνήντα τὸ τετριμμένον καὶ οὐδαμοῦ τὸ καινοφανές. Πάλιν ἐξῆλθον εἰς τὰς ὁδοὺς οἱ ἱατροὶ μὲ τὰ φάρμακὰ των ἄνοστοι ὡς ὅλα τὰ φάρμακα, διὰ χιλιοστὴν ἴσως φορὰν ἐμπαίζοντες τοὺς καμπογιαννίτας· ἐθεάθησαν πάλιν αἱ μαῖαι σπεύδουσαι πρὸς τοκετὸν, τὰ δύστροπα ἀνδρογυνα ἐρίζοντα, καὶ αἱ φιλάρεσκοι σκουπίζουσαι τὴν ὁδὸν μὲ τὰς μακροὺς οὐράς των. Ἄλλ' ὅλα ταῦτα οὐδεμίαν ἔχουσι χάριν διότι εἰσὶ γνωστά, διότι κατ' ἔτος ἐπαναλαμβάνονται καὶ διότι πλέον οὐδὲν τὸ καινοφανές ἔχουσιν. Οἱ πάντες ἐζήτουν τὸ νέον ἀλλὰ τὸ νέον τοῦτο οὐδαμοῦ ὑπῆρχεν. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὅμως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συνέστη καὶ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν μεταμφίσεων, καθήκον δὲ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἦτο νὰ ἐπιβραβεύσῃ τὴν εὐφυστέραν μετεμφίεσιν. Εἰδήσεις ἄχρι τῆς στιγμῆς ἐλλείπουσιν ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην. . .

* *

*

Ὁ καιρὸς ὅμως ἠνύνησε ὁμολογουμένως τὰς ἀπόκρεω, μολονότι δὲν ἠνύνησε τὰ κούλουμα, ἢ τὸ ἄλλως καλούμενον μπακλαχοράνι. Τὴν καθαρὰν δευτέραν ἀπὸ τρωίας νέφη πυκνὰ ἐκάλυψαν τὸν ὀρίζοντα καὶ μέχρις ἐσπέρας ἤρξατο νὰ πίπτῃ ψιλὴ βροχὴ, ἣτις κατέστρεψε τὴν γιγνομένην κατ' ἔτος συνάθροισιν ἐν τῷ γραφικῷ λόφῳ τῶν Ταταούλων. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος ἔφερεν ἡμᾶς εἰς Ταταῦλα ἃς εἴπωμεν ἐκεῖ τί ἐγένετο κατὰ τὴν νύκτα τῆς κυριακῆς πρὸς τὴν δευτέραν. Ἐκεῖ ἠτοιμάζετο ἐκ τοῦ προχείρου χορὸς οἰκογενειακὸς ὅλος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος· τὰ φῶτα εἶχον ἀναφθῆ, αἱ κυρίαὶ ἦσαν ἤδη ἑτοιμοὶ εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν των ὅτε αἴφνης. . . τίγκ, τὰγκ, ὁ κώδων τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Δημητρίου.

— Τί εἶναι; τί τρέχει;

— Φωτιχ!

Πράγματι ὀλίγον περαιτέρω τοῦ καταστήματος τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ὀπισθεν τοῦ Παρθεναγωγείου ἐξερράγη πυρκαϊά, μικρᾶς ξυλίνης οἰκίας, ἦν κατῶκει ὑπερογδοηκοντούτις γραῖα. Ἡ γραῖα αὕτη ἦτο μόνη διότι οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ παραλάβῃ τινα ἵνα τὴν ὑπηρετῇ, ἐπειδὴ δὲ ἦτο τελευταία ἀπόκρεω ἐθεώρησε καλὸν νὰ πῆ ἐν ἡ δύο ποτηράκια πλειότερον οἶνον. Ἐπειτα ἐσκέφθη ὅτι καλὸν θὰ ἦτο νὰ ψῆσῃ καὶ κανένα καταιφάκι· αἱ! τί νὰ κἀμη, ἡ βραδυὰ τὸ ζητοῦσε. Λαμβάνει λοιπὸν τὸ πύραυλον τὸ τοποθετεῖ πλησίον της, ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου καὶ ἀρχίζει. Ἀρχίζει. . . ἀλλὰ συνάμα τῇ ἐφαινοντο ὅτι τὰ πάντα περιστρέφοντο περίξ αὐτῆς καὶ ἐν ζάλῃ—τὰ δύο ποτηράκια—ἤρξαντο νὰ ἐπενεργῶσι χύνεται ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου καὶ πύραυλον καὶ βούτυρον καὶ καταίφι καὶ ἰδοὺ ἡ ἑναρξὶς πυρκαϊᾶς. Ἡ γραῖα ὅμως ἠνόει ὅτι μόνη της δύναται ν' ἀποσοθήσῃ τὸν κίνδυνον ἕως οὗ κατενόησεν ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον διότι ἐξῆλθεν εἰς τὰς ὁδοὺς μὲ τὰ νυκτικὰ της, ὡς φάσμα. Ἀλλὰ τὸ πῦρ. . . τὸ πῦρ ἤρξατο νὰ διαδίδεται καὶ ἠθέλομεν σήμερον θρηνεῖ θύματα ἐάν μὴ κατέφθονον ἐγκαίρως οἱ κάτοικοι οἵτινες ὑπερανθρώπους προσπάθειας καταβαλλόντες ἀνέστειλον τὴν ὁρμὴν τοῦ πυρὸς ὅπερ οὕτω κατέκαυσε μίαν μόνην οἰκίαν, καίτοι αὕτη ἐγειτόνευε μὲ

ἄλλας ξυλίνας. . . Καὶ ἦτο πράγματι νόστιμον ἄναμιγνύονται ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς προσωπιδοφόροι, ἄλλοι μὲ τὰς κιθάρας εἰς τὰς χεῖρας, κυρίαὶ ἔτοιμοι νὰ χορεύσωσι. . . Ἡ πυρκαϊὰ κατέλιξεν εἰς καντάδα καὶ ἐσβέσθη ἐνῶ πάντες ἐτραγῶδουν: σὺ ποῦ ἐπέταξες ἔς τὰ ὕψη! . . .

Ἐν τούτοις καὶ μεθ' ὅλην τὴν βροχὴν ἦλθεν ἄπειρον πλήθος νὰ ἐωρτάσῃ τὴν καθαρὰν δευτέραν εἰς τὸν λόφον τῶν Ταούλων μὲ ζουρνάδες, μὲ λατέρνας, μὲ τραγῶδια. . . Βεβαίως δὲν εἶναι καθ' ὅλου εὐχάριστον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς τεσσαροστίης νὰ ἐωρτάζηται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, δυστυχῶς ὅμως δὲν κατίσχυσαν τοῦ ἐθίμου αἱ συμβουλαὶ καὶ κατ' ἔτος πληθὺς προσωπιδοφόρων ὑπάρχει πάντοτε μεταξὺ τοῦ πολλοῦ πλήθους. Ἡ βροχὴ ὅμως ἐξηκολούθει νὰ πίπτῃ καὶ ὅσῳ καθίστατο πυκνότερα ἐπὶ τοσοῦτον τὸ πλήθος καθίστατο ἀραιότερον. Ἐν τέλει ἡ φυγὴ μετεβλήθη εἰς ἄτακτον καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρας οὐδὲ ψυχὴ πλέον ἀπέμεινε, ἠκούοντο δὲ μόνον ἐκπνέοντες οἱ ἦχοι τῶν μουσικῶν καὶ ἐν τῇ ἡρεμίᾳ τῆς νυκτὸς τῶν βεβαρημένων ὑπὸ τοῦ οἴνου αἱ ὑπόκωφοι στοναχαὶ, αἰτινὲς ἐνόμιζέ τις ὅτι ἔλεγεν: ἦμαρτον! ἦμαρτον!

* *

Τελευταία ἀπήχησις τῶν ἀπόκρεω.

Μεταξὺ δύο συζύγων μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ τοῦ χοροῦ.

— Γνωρίζεις ὅτι τὸ παρχάκαμιν μὲ τὸν ξανθὸν ἐκείνον νέον. Δὲν γνωρίζεις λοιπὸν ὅτι εἶσαι ἔγγαμος;

— ὦ! ναι ἐγὼ τὸ γνωρίζω. ἀλλ' ἔσο ἡσυχος, φίλτατέ μου, ὁ νέος ἐκεῖνος δὲν τὸ ἐγνώριζε!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ.

Ἐν γένει περὶ γεωλογίας. — Διαδοχικαὶ ἀνατροπαὶ παραγαγῶσαι τὴν νῦν μορφήν τῆς γῆς. — Ποσειδῶνια ἀποτελέσματα. — Ἐνέργεια τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ρευμάτων. — Ἀπολιθώσεις. — Ἐσωτερικὴ θερμότης τῆς γῆς. Γενικὰ ἡφαιστειώδη ἀποτελέσματα. — Τὰ ἡφαιστεια καὶ οἱ σεισμοί. — Θερμαὶ καὶ μεταλλικαὶ πηγαί.

Ἡ Γεωλογία ἀντικείμενον ἔχει τὴν σπουδὴν μεγάλων φαινομένων γενομένων ἐπὶ τῆς μάζης τῆς γῆς καὶ ἀλλοιωσάντων τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς. Εἶνε δ' ἐπιστήμη ὅλως νέα. Ἡ σπουδὴ τῆς κινήσεως τῶν ἄστρον, τῶν ζώντων ἀντικειμένων, τῶν χαρακτῆρων καὶ τῶν ἠθῶν αὐτῶν, σπουδαὶ ἄξιαι παρατηρήσεως, ἔπρεπε νὰ ἐφελκύνωσι τὴν προσοχὴν τοῦ ἀνθρώπου πολὺ πρότερον τῆς σπουδῆς τῶν βράχων καὶ τῶν λίθων, περὶ τῆς φύσεως τῶν ὁποίων ἀτελεῖς μόνον γνώσεις οἱ ἀρχαιότεροι εἶχον.

Οὐδαμῶς λοιπὸν παράδοξον ὅτι μῶλις τὸν ΙΖ' αἰῶνα οἱ σοφοὶ ἤρξαντο νὰ ἐνασχολῶνται περὶ τῆς γενέσεως τοῦ ἡμετέρου πλανήτου. Ἀλληλοδιαδόχως ὁ Λεϊβνίτιος, Βυφφὼν, Βέρνερ, Σωσούρ καὶ Κυβιέρος λίαν συντελεστικοὶ ἐφάνησαν εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔργον· τὰ πράγματα ἐπιστημονικώτερον ἐξετασθέντα, ἐπηνώρθωσαν τὰ πρῶτα συστήματα, καὶ αἱ γνώμαι, ἃς νῦν παραδέχεται ἡ ἐπιστήμη, παρουσιάζουσι μεγάλας πιθανότητας ἀκριβείας· διότι δὲν δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ πλήρη βεβαιότητα προκειμένου περὶ γεγονότων συμβάντων πρὸ τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὧν τὴν συνάφειαν ἀνευρίσκουσι διὰ τῆς κρίσεως στηριζομένης ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως συγχρόνων φαινομένων καὶ ἐπὶ τῆς σπουδῆς τῶν ἐξαγομένων τῶν ἀρχαίων φαινομένων.

Ἡ γῆ κατὰ τὰς ἐπιστημονικὰς θεωρίας ὑπέστη πολλὰς ἀνατροπὰς. Ὁ κατακλυσμὸς περὶ οὗ ἡ Γένεσις ὁμιλεῖ εἶναι φαινόμενον, συμβάν θεία πάντως ἐπινεύσει μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐμφάνισιν καὶ ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἐσχημάτισται πλέον ἡ σφαῖρα ἡμῶν. Πολλὰ διαδοχικὰ ἀνατροπαὶ, προηγούμεναι τῆς πλάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὧν τινὲς μὲν βραδέως ἐγένοντο, τινὲς δὲ παρήχθησαν αἰφνιδίως, μετετόπισαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, διότι μέρη τινὰ ἀνύψωσαν, κατεβίβασαν ἄλλα καὶ ἐνίοτε παρήγαγον ταυτόχρονα καὶ τὰ δύο ταῦτα ἀντίθετα ἀποτελέσματα, μετέθεσαν τὴν κοίτην τῶν θαλασσῶν, ἠλλοίωσαν τὴν μορφήν καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ξηρᾶς. Ἄλλοτε μὲν αὐταὶ αἱ ἀνατροπαὶ ἐπενήργησαν σχεδὸν ἐφ' ἀπάσης τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, ἄλλοτε δὲ — καὶ τοῦτο ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ὀλιγώτερον ἀρχαίας — τὰ φαινόμενα περιορίσθησαν εἰς μικρὰς ἀποστάσεις.

Ὅταν παραβάλλῃ τις τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐδάφους τῶν ἀντιθέτων ἀκτῶν τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, εὐρίσκει τὴν αὐτὴν διάθεσιν, τὴν αὐτὴν κατάστασιν τῶν στρωμάτων, ἅπερ εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς· ἐντεῦθεν ἡ ἐπιστήμη ὀρυμμένη συμπεραίνει ὅτι τὰ δύο ταῦτα μέρη, ἅπερ τρικυμιώδης θάλασσα χωρίζει ἀπετέλουσαν παλαιοντολογικῶς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν στερεάν. Αἱ νῆσοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχιπελάγους, ὡς ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἑαυτῶν στρωμάτων καὶ τῆς τοποθεσίας, εἶναι πιθανὸν ὅτι ἄλλοτε ἦσαν ἠνωμένα.

Ἀνεγνώρισαν ἐπίσης ὅτι χωρὰ τινες τῆς ξηρᾶς ἐν ἐποχῇ ἢ πολὺ ἢ ὀλίγον ἀπεχούρη ἐσχημάτισαν τὸ βῆθος ἢ τὰς παραλίας ἀπεράντων θαλάσσων (πάλαι Ἀβαντία καὶ νῦν Μεσόγειος θάλασσα). Αἱ χωραὶ αὗται πολλάκις εἶναι ὄρη μεγίστου ὕψους, ἅπερ φέρουσιν ἔτι ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῶν φανερὰ ἴχνη τῆς διαμονῆς τῆς θαλάσσης. Οἱ μερικοὶ μετατοπισμοί, οἵτινες δύναται νὰ γίνωσιν ἔτι εἰς τινὰ μέρη, δὲν πρέχουσι σαφῆ ἰδέαν τῶν ἀπειρῶν τούτων ἀνατροπῶν· ἀλλὰ δύναται ἐν τούτοις νὰ ἐμπνεύσωσι τὴν ἰδέαν τῆς φύσεως τῶν ἀνατροπῶν, ἃς ἡ σφαῖρα ὑπέστη κατὰ τὰς ἐποχὰς τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς.

Συνήθως εἰς δύο μεγάλας γενικὰς αἰτίας ἀναφέρουσι τὰς μετατροπὰς, ἃς ὑπέστη τὸ ἔδαφος τοῦ ἡμετέρου πλανήτου. Ἄλλαι παρήχθησαν διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὑδάτων, ὡς λ. χ. ἡ ἀπόσπασις διαφόρων γαιῶν, ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ στήσις διαφόρων κατασταλαγματῶν· καὶ αὗται ὀνομάζονται ποσειδῶνια ἀποτελέσματα. Τὰ ἄλλα πρέπει νὰ παρήχθησαν τῇ βροθίᾳ αὐτῆς τῆς θερμότητος τῆς σφαίρας· τοιαῦτα εἶναι αἱ ἡφαιστειώδεις ἐκρήξεις, οἱ σεισμοί, ἡ ῥοθὴ ὑλῶν ἀναλόγων τῇ λάβῃ δι' ὧν ἐσχηματίσθησαν αἱ σειραὶ τῶν ὄρεων· ταῦτα εἶναι τὰ *Ἡράκλεια ἢ Πλουτώνια ἀποτελέσματα*.

Αἱ ἀποδείξεις τῶν παραχθέντων ἀποτελεσμάτων, εἴτε ἐνεκα τῆς μακρᾶς διαμονῆς, εἴτε ἐνεκα τῆς μεταθέσεως τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης ἢ τῶν γλυκέων ὑδάτων, παρουσιάζονται, οὕτως εἰπεῖν εἰς πᾶν βῆμα. Οὕτως εἰς πολλὰ μέρη, πολλὰς λεύγας μακρὰν τῆς θαλάσσης, ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ξηρὰν σωρούς κογχυλίων, ἅπερ καίπερ ἐντελῶς μὴ ὀμοιάζοντα τοῖς εἶδεσιν, οἷς ἀπαντῶμεν νῦν ἐν ταῖς θαλάσσαις ἡμῶν, εἰσὶν ὅμως ἀρκούντως παραπλήσια ὥστε οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν νὰ ἔχωμεν περὶ τῆς θαλασσίας αὐτῶν καταγωγῆς· τοιαῦτα εὐρίσκονται πολλὰ ἐν Λευκάδι.

Ἐὰν ἀφῶμεν τὰς πεδιάδας καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὰ ὄρη, εὐρίσκουμεν πάλιν ἐν πολλοῖς ἐξ αὐτῶν σωρούς κογχυλίων θαλασσίων. Οὕτως ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν Ἀλπεων, ἐπὶ τῶν Πυρηναίων, τῶν Ἀπεννίνων, τοῦ Αἰνίου (ὄρους ἐν Κεφαλληνίᾳ) καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσιν εἰς πᾶσας σχεδὸν τὰς σειρὰς τῶν ὄρεων, τὰ κογχυλία ταῦτα σχηματίζουσι στρώματα βῆθους πολλάκις σημαντικοῦ, ἐνίοτε ὀριζόντια, συχνότερα ὅμως κεκλιμένα εὐρισκόμενα.

Ἐν τοῖς βῆθεσι τῶν μεταλλείων ἀνακαλύπτονται νῦν σωροὶ κογχυλίων διαφόρων στρωμάτων, ἐχόντων διεύθυνσιν ὀριζοντίαν ἢ κεκλιμένην· ἐπίσης ἀνευρίσκονται λείψανα θαλασσίων ζώων, καὶ πολλάκις τὰ αὐτὰ εἶδη, τὰ ἀπαντῶντα εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων, εἰς γαίαις τῆς αὐτῆς φύσεως.

Ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἡ θάλασσα ἐκάλυψεν ἄλλοτε πᾶσαν τῆς γῆς τὴν ἐπιφάνειαν, εἶτα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπεσύρθη ἀφήσασα εἰς τὰς ὄχθας αὐτῆς τὰ κογχυλία, ἅπερ ἐμπεριείχεν· ἀλλ' ἐὰν παραδεχθῶμεν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, δὲν θὰ δυνηθῶμεν δι' αὐτῆς νὰ ἐξηγήσωμεν πῶς οἱ ἴδιοι σωροὶ εὐρίσκονται πολλὰς χιλιάδας μέτρων ὑπερένω τῆς ἐπιφανείας τῶν θαλασσῶν καὶ εἰς ἀξιοσημείωτα βῆθη κἄτωθεν αὐτῶν, τίνι τρόπῳ ὑπάρχουσιν ἄλλα στρώματα ὀριζόντια καὶ ἄλλα κεκλιμένα, καὶ ἐπὶ τέλους τί ἀπέγεινεν ὁ τρομερὸς αὗτος ὄγκος τοῦ ἐξαφανισθέντος ὕδατος.

Λογικώτερον νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ γενικὴ τῶν θαλασσῶν ἐπιφάνεια οὐδόλως ἐπιστηθῶς ἠλλοιώθη, ἀλλ' ὅτι εἰς τινὰς ἐποχὰς θαυμασταὶ ἀνατροπαὶ ἠλλοίωσαν αὐτὴν, ἀνυψῶσαι εἰς ὕψη μέγιστα μέρη τινὰ τοῦ ἐδάφους κατακλυζόμενα ὑπὸ θαλάσσης, ἐνῶ συγχρόνως ἐβύθιζον ἄλλα μέρη τῆς ξηρᾶς ὑπὸ τὰ ὕδατα, ὧν ἡ κοίτη οὕτω μετετοπίζετο. Τὰ κατακλυσθέντα μέρη ἐκαλύπτοντο τότε κατ' ὀλίγον διὰ κατακαθισμάτων, ἅπερ ἄφινον τὰ ὕδατα, καὶ διὰ λειψάνων ζώων ὀστρακοδέρμων. Εἶτα ἐπῆρχετο

νέα ανατροπή άλλοιούσα πάλιν τὴν ὕψιν τοῦ ἐδάφους ἢ κατακλύζουσα μέρη ὑψηλά ἢ γινομένη αἰτία ν' ἀναφύωνται ἀπὸ τὸν κόλπον τῶν ὑδάτων νέα ὄρη.

Ἡ σπουδὴ τῶν ἀδικιόπων τούτων ἐγέρσεων τοῦ ἐδάφους ἐγένετο πόσον ὀξυδερκῶς, ὥστε νῦν δύναται τις νὰ καταδείξῃ σχεδὸν μετὰ βεβαιότητος ἐντελοῦς τὴν σχετικὴν ἡλικίαν τῶν διαφορῶν ἀλύσεων τῶν ὄρων.

Ἐνίοτε ἀπαντῶμεν ἐπὶ τινῶν στρωμάτων τοῦ ἐδάφους κογχύλια θαλάσσια συμπεφυρμένα κογχυλίοις τῶν γλυκέων ὑδάτων. Εἶναι πιθανόν ὅτι τὰ ἀνάμικτα ταῦτα ἀποθέματα ἐσχηματίσθησαν ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τῶν μεγάλων ποταμῶν. Τὰ μέρη δὲ ἄπερ περιέχουσι κογχύλια γλυκέος ὕδατος εἶναι ἥττον πολυπληθῆ καὶ ἥττον ἀξιοσημείωτα τῶν περιεχόντων θαλάσσια, καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον θὰ ἐσχηματίσθησαν ἐντὸς λιμνῶν, ἐντὸς ἐλῶν ἢ ποταμῶν.

Καλοῦνται πετρώματα τὸ σύνολον τῶν στρωμάτων, ἄπερ εἰσὶ τοποθετημένα παραλλήλως μεταξὺ τῶν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κοίτην καὶ ἐν τῷ ἀναμεταξὺ δύο διαδοχικῶν ἀνατροπῶν πάντα δὲ τὰ στρώματα ἔχουσι ἀρχὴν εἴτε ἐκ θαλάσσης, εἴτε ἐκ ποταμοῦ, εἴτε ἐκ λίμνης. Τὰ πετρώματα διαδέχονται ἄλληλα ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε τάξιν, ὡς καὶ εἰς ὠρισμένον τινὰ τόπον ἢ σειρά δύναται νὰ ἦ ἀτελεστάτη Δυναμέθα λοιπὸν νὰ προσδιορίσωμεν τὴν σχετικὴν ἡλικίαν τῶν διαφορῶν πετρωμάτων καὶ νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ δεῖνα πέτρωμα εἶναι ἀρχαιότερον ἄλλου τινός ὅταν πανταχοῦ εὐρίσκηται χαμηλότερα εἰς τὴν σειράν. Διήρεσαν τὰ πετρώματα κατὰ τάξιν ἀρχαιότητος, καὶ ὑπολογίζουσι τὴν φύσιν τῶν στοιχείων, ἄπερ συνιστῶσιν αὐτὰ, εἰς ἀρχέγονα πετρώματα, μεταβατικὰ πετρώματα, δευτερογενῆ πετρώματα, τριτογενῆ, τεταρτογενῆ κτλ.

Εἰς τὰς πεδινὰς ἀκτὰς ἡ θάλασσα ἀνυψοῦται ἢ καταβαίνει διὰ τῆς ἐπενεργείας τῆς ἀμπώτιδος καὶ τῆς παλιρροίας, κυλίνει δὲ τὰ ὕδατα αὐτῆς μετὰ περισσοτέρας ἢ ὀλιγωτέρας ὀρυμνίας, ἀλλὰ μὴ ἀπαντῶσα ἐμπόδια, ἄπερ νὰ ἀνθιστῶνται αὐτῇ, ὀλίγας μόνον βλάβας προξενεῖ, καὶ ἡ καταστροφή αὐτῆς αὕτη δὲν εἶναι ἐπαισθητή. Εἰς τὰς ἀνυψωμένας ὁμως καὶ κατακαθέτους ἀκτὰς προξενεῖ καταστροφὰς καὶ μάλιστα ὅταν αἱ ἀκτὰς αὐταὶ συνιστῶνται ἐκ γῆς εὐκόλως διαλυτῆς, ἢ ἐχύσης διάφορα στοιχεῖα διαφοροφύσεως. ἄπερ δὲν περιέχουσι ἀνάλογον ἀντίστασιν τῇ διαλυτικῇ δυνάμει. Αἱ ἀκτὰς αὐταὶ τρωγόμεναι ὑποσκάπτονται εἰς τὴν βάσιν, ἢ κορυφὴ αὐτῶν κλίνει κατ' ὀλίγον καὶ τέλος καταρρέει· ἐὰν ἡ θάλασσα ἔχῃ μέγα βάθος, ἐὰν οἱ ἐν τῇ θαλάσῃ καταρριφθέντες βράχοι ἐξακολουθῶσι νὰ διαλύονται καὶ μετ' οὐ πολὺ γινόμενοι μικρὰ μέρια, ἄπερ τὰ κύματα διασκορπίζουσι, ἀφίνουσι γυμνοὺς τοὺς πρόποδας τῆς ἀκτῆς, ἢ θάλασσα ἐξακολουθεῖ τὸ καταστρεπτικὸν αὐτῆς ἔργον καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατατρῶγει τὴν στερεάν καὶ προχωρεῖ βαθμηδόν. Ἀπ' ἐναντίας ὅπου ὁ βράχος εἶνε σκληρότερος, τὰ πίπτοντα λείψανα συναθροίζονται εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ βράχου καὶ ἐπὶ τέλους σχηματίζουσι ὀχυρώματα, ὅπερ ὑπερασπίζει τὴν ἀκτὴν ἀπὸ τὴν ἰσχυρὰν τῶν κυμάτων προσβολὴν καὶ σταματᾷ τὴν καταστρεπτικὴν αὐτῶν ἐργασίαν.

Τὰ μέρια καὶ τὰ τεμάχια τῆς γῆς τὰ παρασυρθέντα ὑπὸ τῶν ὑδάτων συνάγονται εἰς τοὺς μικροὺς κόλπους, εἰς τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν ἢ καὶ εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, ἔνθα ἢ κινήσεις τῶν κυμάτων εἶναι ἥττον ἐπαισθητή. Οὕτω λοιπὸν ἡ θάλασσα μεταφέρει εἰς τὰ μέρη ταῦτα στερεὰς ὕλας ἃς ἀπέσπασεν ἀπὸ ἄλλα, καὶ ἐνῶ ὁ δεῖνα τόπος μειοῦται, ὁ ἄλλος αὐξάνει, ἔχομεν δὲ καὶ τῶν δύο τούτων παραδείγματα· μέρη δηλ. ἄλλοτε παραθαλάσσια νῦν ἀπέχουσι πολὺ τῆς θαλάσσης καὶ ἄλλα μέρη παράλια κατεκλύσθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Ὡστε ἡ θάλασσα, δυναμέθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι μεγάλως συνετέλεσεν εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ προσώπου τῆς γῆς καὶ ὅτι ἐνεργὸν μέρος ἔλαβεν εἰς τὰ μέγιστα γεωλογικὰ φαινόμενα.

Ἐπάρχουσι πολλάκις εἰς τὴν θάλασσαν ρεύματα, ὧν ἡ διεύθυνσις εἶναι σταθερὰ καὶ ἄπερ χρησιμοποιοῦσιν οἱ θαλασσοπόροι διὰ νὰ ἐπισπεύδωσι τὸν δρόμον τῶν πλοίων αὐτῶν. Τοιαῦτα ρεύματα λ. χ. εἰσὶ τὰ ὑπάρχοντα μεταξὺ τῶν τροπικῶν ἀπὸ τῶν Ἰνδιῶν ἄχρι τοῦ Μεξικῶ, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ πόλου εἰς τὸν Ἰσημερινὸν μεταβαίνοντα. Εἰς τινὰ μέρη τὰ ρεύματα ταῦτα σχηματί-

ζουσι θαλασσοστρόβιλους λίαν ἐπικινδύνους εἰς μικρὰ πλοία, ὡς συμβαίνει εἰς τὸ Μαλστραϊμ τῆς Νορβηγίας. Τὰ ρεύματα ταῦτα μεταφέρουσιν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις ἀντικείμενα παρασυρόμενα ὑπὸ τῶν ὑδάτων.

Οἱ μεγάλοι ποταμοὶ εἰς μικροτέρας ἀναλογίας ἐπιφέρουσιν ἀνάλογα ἀποτελέσματα. Κατατρῶγουσι τὰς ὕχθας αὐτῶν, ὅταν αὐταὶ εἰσὶν ὑψηλαὶ καὶ μεταφέρουσι τὰ λείψανα καθ' ἅπαν τὸ μῆκος τῆς κοίτης αὐτῶν, ἥτις τοιοῦτοτρόπως αὐξάνει. Αἱ ἐλαφρότεροι καὶ ἀδιαιρετώτεροι ὕλαι παρασύρονται ἄχρι τῶν ἐκβολῶν, ἔνθα σχηματίζουσι ἐπιχώματα, τὰ λεγόμενα Δέλτα ἄπερ πολλάκις ἐμφρᾶττουσι τὸ στόμα τοῦ ποταμοῦ. Τοῦτο συμβαίνει εἰς τὸν Δούναβιν, τὸν Νεῖλον, τὸν Ροδανὸν κτλ.

Ἐνίοτε ἡ κοίτη ποταμοῦ χαμηλοῦται ὑπερμέτρως καὶ τότε τὰ ὕδατα σχηματίζουσι καταρράκτην. Τοιοῦτος εἶναι ὁ τοῦ Νιαγάρα, τὸ ὕψος τῆς πτώσεως τοῦ ὁποίου εἶναι 46 μέτρων καὶ τὸ πλάτος 200. Εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὁ Ζαμβέζ ἀποτελεῖ καταρράκτην ἀξιοσημείωτον ὡς καὶ ὁ Νιαγάρας.

Ὀνομάζουσιν ἀπολιθώσεις ὀργανικὰ ὄντα ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς εὐρίσκόμενα. Ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς ἀπαντῶμεν λείψανα ἀπολιθωμένα φυτῶν, ἄπερ ἄλλοτε ἐβλάστησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ζῶων ζώντων ἐπ' αὐτοῦ. Οὕτως ἀπαντῶσι φύλλα, ἄνθη, καρποὶ, ὀλόκληρα φυτὰ· ἐτι ὀστρακόδερμα διάφορα, ἔντομα, ἔρπετά, ἰχθύς, πτηνὰ καὶ θηλαστικά. Ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων τῶν ζῶων καὶ φυτῶν τῶν ἀπολιθωθέντων τὰ πλείστα ἀπαντῶσιν ἐτι μεταξὺ τῶν εἰδῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὑπαρχόντων, τὰ πλείστα ὁμως ἐξέλιπον. Τινῶν τῶν ἀπολιθώσεων τούτων γνωρίζομεν σήμερον μόνον συγγενῆ εἶδη, πολλῶν ὁμως ὀλόκληρος ἢ οἰκογένεια ἐξέλιπεν ὡς φέρ' εἶπειν ἡ τῶν μαστοδόντων. Ἐκ τῶν ἀπολιθώσεων τούτων παρατηροῦμεν ὅτι ἡ διασπορὰ τῶν ζῶων ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς ἦν διαφορετικώτερα τῆς σήμερον. Εἰς Πικέρνην λ. χ. χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα πολλὰ τοιαῦτα ἀπολιθώσεις εὐρέθησαν, ἀπαντῶσι λέοντες, ἐνῶ τοιοῦτοι σήμερον μόνον εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας εὐρίσκονται.

Ἐκ τούτου συνάγεται ὅτι ἡ διανομὴ τῆς θερμότητος τῆς γῆς ἦν διάφορος τότε καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν διαφορῶν κλιμάτων ὀλιγώτεροι διαφοραὶ ὑπῆρχον τῶν ὅσων ὑπάρχουσι σήμερον.

Ὅσον τὰ στρώματα τῆς γῆς, ἄπερ ἐρευνῶμεν, εἰσὶν ἀρχαιότερα, τοσοῦτον αἱ ἀπολιθώσεις, ἃς ἐμπερικλείουσιν, εἰσὶν ὀλιγώτεροι καὶ διάφοροι τῶν νῦν εἰδῶν ἀνήκουσαι εἰς τάξεις ἀπλοῦστερον ἐχούσας τὸν ὀργανισμόν. Οὕτως εἰς τ' ἀρχέγονα πετρώματα οὐδὲν ἴχνος ὀργανισμοῦ ἀπαντᾷ, εἰς τὰ μεταβατικὰ ἀπαντῶμεν ὀστρακόδερμα μαλάκια, ὧν ἐξέλιπον πλέον τὰ εἶδη. Εἶτα εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα ἰχθύς, ἔρπετά, τέλος χερσαῖα καὶ θηλαστικά. Μόλις εἰς τὰ τεταρτογενῆ πετρώματα ἀπαντῶμεν ἀπολιθώματα ζῶων θηλαστικῶν ὁμοίων τοῖς σήμερον γνωστοῖς.

Τὰ αὐτὰ ἀναλόγως φαινόμενα παρουσιάζει καὶ τὸ φυσικὸν βασίλειον. Ἡ βλάστησις κατὰ πρῶτον περιωρίζετο εἰς μικρὸν ἀριθμὸν οικογενειῶν ἀπλουστάτου ὀργανισμοῦ, εἶτα δὲ βαθμὸν ἀνεπτύχθη, πολλαπλασιάζουσα καὶ τελειοποιούσα τὰ εἶδη ἐπ' ἀπειρον, συγχρόνως δὲ τὰ πρῶτα εἶδη ἐξηλείφθησαν.

Εἰς τὰς ἐργασίας πρὸ πάντων τοῦ Κυβιέρου—γεννηθέντος τῷ 1769 καὶ ἀποθανόντος τῷ 1832—ἡ παλαιοντολογία ὀφείλει τὰς μεγάλας αὐτῆς προόδους ὡς καταδείξαντος τὴν ἐξ αὐτῆς ὀφέλειαν. Κατῶρθωσε δὲ διὰ τῶν μεγάλων αὐτοῦ γνώσεων καὶ τῆς παρατηρητικότητος αὐτοῦ ἀπὸ μόνον λείψανα ζῶων, ἀμορφα φαινομενικῶς, νὰ σχηματίσῃ ζῶα ἐντελῶς ἀφανισθέντα καὶ νὰ τὰ ταξινομήσῃ ὡς εἰ ἦσαν ζῶντα.

Αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις ἀποδεικνύουσιν ὅτι αἱ μεταβολαὶ τῆς θερμοκρασίας, αἱ προερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ὠρῶν τοῦ ἔτους καθίστανται ἐπαισθηταὶ εἰς ἐλαχίστην ἀπόστασιν ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς γῆς καὶ ὅτι εἰς μικρὸν βάθος, μεταβλητὸν ἀναλόγως τῶν τόπων, ἡ θερμοκρασία τοῦ ἐδάφους εἶναι σταθερὰ καὶ ὁμοία τῇ μέσῃ θερμοκρασίᾳ τοῦ τόπου. Κάτωθεν ὁμως τοῦ σημείου τούτου παρουσιάζεται ἄλλο φαινόμενον· ἡ θερμοκρασία αὐξάνει τότε διαδοχικῶς τόσῳ περισσότερον ὅσῳ βαθύτερον καταβαίνομεν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεων τῶν ἄχρι τοῦδε γενομένων, δίδωσιν αὐξήσιν βαθμοῦ θερμομετρικοῦ ἀνά

33 μέτρα βάρους. Ἐξάγεται λοιπὸν ὅτι εἰς 3 χιλιάμετρα περίπου κάτω τοῦ ἐδάφους εὐρίσκειν 100°, θερμοκρασίαν τοῦ ζέοντος ὕδατος· εἰς 30 χιλιάμετρα 1000°, θερμοκρασίαν, ἐν ἣ πολλὰ ὀρυκτὰ τήκονται· εἰς τὸ κέντρον λοιπὸν τῆς γῆς, εἰς βάθος 6366 χιλιαμέτρων, ἂν ὑποθέσωμεν πάντοτε τὴν αὐτὴν αὐξήσιν, θὰ ἔχωμεν θερμοκρασίαν 200,000°, ἣς ἰδέαν οὐ δυνάμεθα νὰ λάβωμεν καὶ ἥτις θὰ ἦτο δυνατὴ οὐ μόνον νὰ τήξη, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξατμίση πάντα τὰ σώματα. Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως ἡ θερμοκρασία ν' αὐξάνη πάντοτε ἐξίσου· περισσότερον φαίνεται πιστευτὸν ὅτι γίνεται γενικὴ ἰσορροπία, καὶ ὅτι εἰς βάθος 150—200 χιλιομ. ὑπάρχει σταθερὰ ὁμοιόμορφος θερμοκρασία 3 ἢ 4000° δυνατωτέρα βεβαίως πασῶν ὅσας ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ παραγάγωμεν καὶ ἐν ἣ οὐδὲν σῶμα ν' ἀνθέξη δύναται.

Οἱ γεωλόγοι παραδέχονται, βασιζόμενοι ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τούτων, ὅτι πέραν τοῦ ὁρίου τούτου ὁ ὄγκος τῆς γῆς εὐρίσκειται ἐν ὑγρᾷ καταστάσει. Φρονοῦσι μάλιστα ὅτι ἐν ἀρχῇ ἡ θερμοκρασία αὐτοῦ ἦν μᾶλλον ὑψηλὴ καὶ ὅτι ἡ σφαῖρα ἡμῶν ἦν ῥευστὴ, ἥτις ψυγεῖσα ἐστερεοποιήθη κατὰ τὴν ἐπιφανείαν αὐτῆς· ἐνῶ ὁ ὑγρὸς ὄγκος ἐξηκολούθει στερεοποιούμενος, ὁ στερεὸς φλοιὸς συνεστέλλετο βραδέως, οὗ ἕνεκα ἐσχάσθη, μετετοπίσθη καὶ οὕτω ἐπαρουσίασε τὰς πρώτας μεγάλας ἀνωμαλίας τῆς ἐπιφανείας, τὰ ἀρχαιότερα ὄρη. Οἱ ἀτμοὶ τῆς ἀτμοσφαιρας ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης ψυχράσεως ἐπυκνώθησαν καὶ οὕτω αἱ πρῶται μεγάλαι θάλασσαὶ συνήχθησαν εἰς κοιλότητας τοῦ ἐδάφους καὶ ἤρξαντο σχηματίζουσαι κατακαθίσματα διὰ τῶν τεμαχίων τῶν ἀποσπωμένων ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν λειψάνων τῶν πρώτων ζώων, ἅπερ ἐμπεριέκλειον. Ὁ ὑγρὸς ἐσωτερικὸς ὄγκος τῆς γῆς, κινούμενος ἀπὸ διαφορῶν αἰτίας, εἴτε ἀλλαγὴν τῆς θερμοκρασίας, εἴτε χημικὰ καὶ ἠλεκτρικὰ φαινόμενα, ἀνέτρεψε τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς πολλάκις διὰ τρομερῶν σεισμῶν· ἡ κίνησις τῆς συστολῆς, ἀναλόγως τῇ ψύξει τοῦ ἐδάφους συνέτεινεν εἰς τὰς μετατροπὰς ταύτας οὕσας φοβερωτάτας, διότι ὁ φλοιὸς τῆς γῆς ὁσημέραι αὐξάνων ἀντίστατο αὐταῖς. Αἱ μεγάλαι δ' αὐταὶ ἀνατροπαί, κατ' ἀρχὰς σχεδὸν σύγχρονοι παρήχθησαν κατόπιν εἰς ἐποχὰς λίαν ἀπεχούσας ἀλλήλων. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ ὑποχθόνιος αὐτὴ ἐργασία ἐξηκολούθει καὶ ἐπὶ τέλος ἡ γῆ ἐσχηματίσθη ὅπως νῦν ἔχει, ὅτε πλέον ἡ ψύξις αὐτῆς καὶ ἡ ὑποχθόνιος ἐργασία εἶναι μηδαμιναί. Ἡ ἐνέργεια δὲ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὄγκου καθίσταται ἐπαισιωτὴ διὰ περιωρισμένων ἀποτελεσμάτων, καὶ εἰς χώρας ὀλίγον ἐκτεταμένας, διὰ σεισμῶν καὶ ἠφαιστειῶν ἐκρήξεων, ἀσθενῶν εἰκόνων τῶν ἠφαιστειῶν φαινομένων. Εἰς τὴν γῆν λοιπὸν ἢ τὴν ἐσωτερικὴν θερμότητα τῆς γῆς, εἰς τὴν συστολὴν, ἥτις ἦν συνέπεια αὐτῆς καὶ εἰς τὰς ἰσχυρὰς κινήσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑγροῦ ὄγκου πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὰς μεγάλας μεταβολὰς, ἃς ὑπέστη ἡ σφαῖρα ἡμῶν.

Ἐξ ὅλων τῶν φαινομένων τῶν συμβαινόντων εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς σφαιρας οὐδὲ ἄλλο ἔστι φοβερώτερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον τῆς ἠφαιστείας ἐκρήξεως. Φαντασθῶμεν ὅρος ἐξερεῦγον φλόγας, νέφη καπνοῦ, στήκτην καὶ κόνιν, ὅπερ νὰ ἐκσφενδονίζη πέτρας καὶ βράχους μεγίστους εἰς μεγάλας ἀποστάσεις ἐν τῷ μέσῳ ὑπογείων κρότων, βροντῶν συνεχῶν καὶ χειμάρρου βροχῆς, καίόμενον ἄχρι τῶν προπόδων αὐτοῦ, διὰ πλευρῶν ἀνοικτῶν, δι' ὧν διοδεύει ἡ λάβα, ὕλη πυρώδης ἄχρι τῆς θαλάσσης ἀφικνουμένη καὶ προξενούσα κοχλασμὸν τῶν ὑδάτων αὐτῆς· τοιοῦτό ἔστι τὸ ἠφαιστειον.

Ἡ Ἀσία περιέχει μέγαν ἀριθμὸν ἠφαιστειῶν, ἀλλ' ἡ Ἀμερικὴ περιέχει περισσότερα· Ἡ Εὐρώπη σχετικῶς ἔχει ὀλιγώτερα πασῶν τῶν ἠπειρῶν ἠφαιστεία, ὧν διασημότερά εἰσιν ἡ Αἴτνα ἐν Σικελίᾳ, ὁ Βεσούβιος παρὰ τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ Ἐκλα ἐν Ἰσλανδίᾳ. Ὁ Βεσούβιος μάλιστα ἀναφέρεται ἰδίως διὰ τὴν μεγάλην καταστροφὴν, ἣν ἐπὶ τόπου τῷ 79 μ. χ. ἐπέφερε καταθάψας τὰς πόλεις Πομπηίαν, Ἡράκλειον καὶ τὰς Σταβίας. Ἐκ τῶν ἠφαιστειῶν πολλὰ ἐνήργουν ἀρχαιότερον, καὶ νῦν ἐσβέσθησαν, ἀλλὰ ἐξακολουθοῦσιν ἐνεργοῦντα ἔτι καὶ νῦν, καὶ ἄλλα, ἐσβεσμένα πρὸς καιρὸν, ἀναφαίνονται καὶ ἐνεργοῦσι διὰ μιᾶς, ὀλίγα εἰς τὰ παρυσιᾶζοντα νέας νήσους ἢ καταβυθίζοντα ἄλλα. Εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα ἀνάγεται τὸ ἐν Θήρᾳ ἠφαιστειον, ὅπερ εἰς προγενεστέρως ἐποχὰς ἐσχημάτισε τὰς νήσους Παλαιάν,

Νεάν, καὶ Μικρὰν Καμμένην καὶ τῷ 1866 τὰς νήσους Γεώργιον, Ἀφρόεσσαν καὶ Ρέκαν. Αἱ ἠφαιστειοὶ ἐκρήξεις συνοδεύονται συχνάκις ὑπὸ σεισμῶν.

Τί δὲ ἔστι σεισμός; Πολλάκις τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κινεῖται, τρέμει, σχάζεται· ὄρη κατακρημνίζονται, ὀλόκληρα τεμάχια γῆς ὑφύονται καὶ καταβιβάζονται, ποταμοὶ ἐξέρχονται τῆς κοίτης αὐτῶν, ἡ θάλασσα εἰσορμαῖ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ μέσῳ πάντων τούτων αἱ οἰκίαι κρημνίζονται καταθάπτουσαι πολλάκις τοὺς κατοίκους. Τοῦτό ἔστι σεισμός. Συνήθως ὅμως αἱ κινήσεις οὐκ εἰσὶ τόσον βίαιαι, διαρκοῦσιν ὀλίγα δευτερόλεπτα, ἀλλὰ μέγα μέρος τοῦ τόπου ὅστις πάσχει ἀπὸ σεισμοῦ κινεῖται ὡς λέμβος ἐντὸς τοῦ ὕδατος· οἱ τοῖχοι τῶν οἰκιῶν σχάζονται καὶ ἐπιπλα μετατοπιζονται.

Ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου ἡ Ἀμερικὴ ἔχουσα τὸ φοβερὸν ἠφαιστειον Κουτοπάξιον πάσχει τὰς περισσοτέρας καταστροφὰς ἀπὸ σεισμῶν. Ἡ Εὐρώπη σχεδὸν ὀλιγώτερον πάσχει, καταστρεπτικὸς ὅμως ἦν ὁ σεισμός ὁ τῷ 1755 καταστρέψας ὀλοτελῶς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Πορτογαλλίας Λισσαβῶνα, ὁ τῷ 1883 κατ' Αὐγουστον συμβὰς ἐν Χίῳ τελευταῖον, ὁ ἐν Μόντε-Κάρλος, οὐτινος γνωστὰ τὰ ἀξιοθρήνητα ἀποτελέσματα, ὁ τὸν λήξαντα Αὐγουστον συμβὰς τρομερὸς σεισμός, ὁ πολλάς μυριάδας κατοίκων τῆς πολυτλήμονος Μεσσηνίας ἐν Πελοποννήσῳ καταλιπὼν ἀνεστίους καὶ φερεοίκους καὶ ὁ ἐπ' ἐσχάτων ὃν ἠγγειλεν ἡμῖν ὁ τηλεγράφος συμβὰς τῇ πρωίᾳ τῆς 23 ὀδεύοντος καθ' ἅπαν τὸ Πεδεμόντιον, ἐν Προβιγκίᾳ καὶ Κορσικῇ, ὅστις πολλοὺς «ἀίδι προίαψε» καὶ πολλάς μυριάδας δυστυχῶν θυμάτων κατέστησεν ἀνικάνους πρὸς πορισμὸν τοῦ βίου. Αἱ κινήσεις τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὄγκου ἐκδηλοῦνται τοῖς ἔξω δι' ἀλλαγῆς τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ἢ διὰ τῆς ἐκχύσεως διαλελυμένων ὑλῶν. Πολλάκις ὡς μόνον ἀποτέλεσμα εἶχον τὴν ἐκχυσιν ἐντὸς τῶν χαραδρῶν τοῦ μετατοπισθέντος ἐδάφους ὑγρὰς φλέβας λάβας, ὕλας ὑποκειμένας εἰς κρυστάλλωσιν, περιεχούσας μεταλλοῦχον οὐσίαν· οὕτως ἐσχηματίσθησαν τὰ μεταλλεῖα τοῦ ἀργύρου, μολύβδου, ψευδαργύρου, χαλκοῦ καὶ ἄλλων.

Τὰ ὕδατα τὰ εἰσχωροῦντα ἐντὸς τοῦ ἐδάφους καταβαίνουσιν ἀναλόγως τῆς κλίσεως τῶν πορωδῶν στρωμάτων τῆς γῆς, ἅπερ ἐδέχθησαν αὐτὰ, καὶ σχηματίζουσι πολλάκις, εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν, πηγὰς περιεχούσας ἄλλοτε μὲν ὕδωρ καθαρὸν, ἄλλοτε δὲ ὕδωρ περιέχον διαλελυμένας μυρίας οὐσίας, ἃς κατὰ τὴν ῥοὴν αὐτοῦ συνήθροισεν.

Καλοῦσι μεταλλικὰ ὕδατα τὰ περιέχοντα ἀρκετὰς ξένας μεταλλικὰς οὐσίας, ὥστε νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς τὸν ὄργανισμὸν ἰδιαιτέραν θεραπευτικὴν ἰατρικὴν ἐνέργειαν. Διακρίνουσι διάφορα εἶδη μεταλλικῶν ὑδάτων· ἀνθρακοῦχα ὕδατα, ὡς τὰ τοῦ Σέλτζ, Ἔμς, Σπᾶ, Βισβάδεν. Βισσὺ, τῆς Ἑρμιόνης, τοῦ Λουτρακίου, σιδηροῦχα τὰ τῆς Θήρας καὶ τῶν Κυθήρων, ἀλατοῦχα τὰ τῆς Αἰδηψοῦ, θειοῦχα τὰ τῆς Ὑπάτης καὶ τῆς Κυλλήνης. Ἐπίσης ἐν τε Μ. Ἀσίᾳ, ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου καὶ τῇ Ἑλλάδι ὑπάρχουσι πλείσται πηγαὶ ἰαματικῶν ὑδάτων, ὧν τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν ποιησάμενος ὁ ἀοίδιμος καθηγητὴς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ξ. Λάνδερερ ἐξέθηκεν ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις αὐτοῦ. Καὶ τὸ θαλάσσιον ὕδωρ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μεταλλικὸν ὕδωρ, διότι περιέχει ἄλας 2 1)2 0)0 τοῦ βάρους του. Πολλὰ μεταλλικὰ ὕδατα φθάνουσιν εἰς τὴν ἐπιφανείαν τοῦ ἐδάφους μετὰ θερμοκρασίας μεγάλως. Ὅθεν ὀνομάζονται θερμαὶ πηγαί, ὧν ἡ θερμοκρασία ἐστὶν ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἀέρος θερμοκρασίας. Εἰς τινὰ μάλιστα ἔχοντα τὴν τοῦ ζέοντος ὕδατος θερμοκρασίαν. Ἡ θερμοκρασία αὕτη ὑφείλεται εἴτε εἰς τὸ βάθος τῶν στρωμάτων τῆς γῆς, ἐν ἣ τὰ ὕδατα γεννῶνται, εἴτε εἰς χημικὰς ἐνεργείας, αἵτινες εἰσδύουσαι ἐντὸς αὐτῶν τῶν στρωμάτων, ἅπερ περικλείουσιν, ἀναπτύσσουσιν ἰσχυροτάτην πηγὴν θερμοκρασίας.

Εὐρίσκονται ἐν πολλοῖς μέρεσι, καὶ μάλιστα πλησίον ἠφαιστειῶν, θερμαὶ πηγαὶ ἀναπηδῶσαι, ὧν ἄξια σημειώσεως εἰσὶ πρὸ πάντων αἱ Γαῦσέρ τῆς Ἰσλανδίας, ἐκσφενδονίζουσαι θερμὸν ὕδωρ πολλάκις εἰς 35 ἢ 40 μέτρα ὕψους.

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ.

Ο Ιατρός Φωβέλ απέδειξε διά νέας μεθόδου ότι εν τῇ περιπτώσει, εν τοῖς ἐξ ἀσφυξίας θεωρουμένοις νεκροῖς, τὸ αἷμα δὲν ἤθελε πηχθῆν ἐν ταῖς φλεβῖν ἐξ ὀλοκλήρου, δυνατόν νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ζωὴ καὶ ἀνὰ ἀκόμη διετέλεσαν ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἢ ἀνευ ἰατρικῆς ἐπιχειρήσεως· αἱ ἄλλοτε ἐν γρήσει ἐπιτρίψεις καὶ τὰ συνήθη μέσα ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ δι' οὗ ἀποδίδομεν παλμούς, ἔστω καὶ τεχνητοὺς κατ' ἀρχὰς εἰς τὰς παυσάσας τοῦ πάλλιν καρδίας, ἐπαναφέροντες τὴν διακοπήσαν κυκλοφορίαν καὶ παριστάμεθα πρὸ λαμπροῦ θεάματος τῆς ἀναστήσεως νεκροῦ ὃν ἡ ἐπιστήμη μέχρι σήμερον παρεδέχετο ὡς τοιοῦτον. Εἰσάγομεν λοιπὸν μακρὰν ἐκ μετάλλου βελόνην, πάχους τριγῶν, ἐντὸς τοῦ θώρακος τῶν ἀσφυκτικῶν ἕως οὗ ἡ ἄκρα τῆς βελόνης ἐγγίσῃ τὴν καρδίαν· θέτομεν τὴν ἐτέραν ἄκραν τῆς βελόνης εἰς συνάφειαν μετὰ στήλης ἤλεκτρικῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρρειαν τοῦ ρεύματος ἡ καρδία ἀρχεται λειτουργοῦσα ἀθροῦς μὲν κατ' ἀρχὰς ἰσχυρῶς δὲ κατόπιν· αἱ δονήσεις τοῦ σπλάγγνου ἐπανάγουσι τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος ἐν τοῖς ἀγγείοις, οἱ δὲ νεκροὶ ἀνίστανται.

Συνιστῶμεν ταῖς ἀτυνομικαῖς ἰδίξ ἀρχαῖς καὶ τῇ ναυαγιστικῇ ἐταιρίᾳ τῶν στομίων τοῦ Βοσπόρου τὴν μέθοδον ταύτην.

Ἐν τῷ ἐν Μόσχᾳ συγκροτηθέντι ἐσχάτως ἰατρικῷ συνεδρίῳ ὁ δόκτωρ Κρεμζάνσκις ἐκ Χαρακῶφ ἀνήγγειλεν ὅτι ἐφεῦρε τὸ κατὰ τῆς φθίσεως φάρμακον, ὅπερ παραγαγὸν ἐξαιρετὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα συνίσταται εἰς συνεχεῖς εἰσπνοὰς ἀνιλίνης ἕως οὗ ὁ πάσχων καταληφθῆν ὑπὸ τῶν συμπτωμάτων τῆς δηλητηριάσεως, ἐξουδετερουμένης κατόπιν διὰ τοῦ οἰκείου ἀντιδότου.

Ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις ἀνέθηκεν εἰς ἐπιτροπὴν τὴν μελέτην τῶν πειραμάτων τούτων.

Κρατύνεται ὁλονὲν ὁ πρὸς ναυπήγητιν ταχυπλόων σκαφῶν συναγωνισμός· καθελκύσθη ἐσχάτως ἀτμόπλοιον διανῦσαν τὸν ἐξ Ἀβρῆς εἰς Νέαν Ὑόρκην πλοῦν ἐντὸς ἐξ ἡμερῶν μετὰ ταχύτητος 40 χιλιαμέτρων καθ' ὥραν.

Ἐπετελέθη ἡ στερεοποίησις τῶν μύρων ὑπὸ τοῦ ἐργαστασιάρχου Ραῦνὸν ἐν Παρισίοις, καὶ δύνανται κατὰ συνέπειαν οἱ φίλοι καὶ καταναλωταὶ αὐτῶν νὰ τὰ μεταχειρίζονται ἀκωλύτως διὰ τὰ δέρματα, τὰ ἀσπρόρουχα, τὰ χειρόκτια, τὰ τεχνητὰ ἄνθη, τὸν ἐπιστολιμαῖον χάρτην κτλ. κτλ.

Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσι τὸ ἐξῆς γεγονός διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον. Ὁ κ. Dolin Wanamaker ὁ μέγας ἐρασιτέχνης καὶ πλουσιώτατος βιομηχανὸς εἰς Φιλαδέλφειαν ἠγόρασε τὴν περίφημον εἰκόνα, ὁ Χριστὸς πρὸ τοῦ Πιλάτου, τοῦ διαστήμου ζωγράφου Munkacsy. Γνωρίζετε ἀντὶ πόσου; Ἀντὶ 120,000 δολαρίων τούτέστι, ἀντὶ 600,000 φράγκων. Εἶναι ἡ μεγαλύτερα τιμὴ ἡ δοθεῖσα ποτὲ διὰ νέον ἔργον συγχρόνου ζωγράφου. Ἡ αὐτὴ εἰκὼν ἀλλεπαλήθως ἐκτεθεῖσα ἐν Εὐρώπῃ ἐπέφερε ποσὸν 1,000,000 φράγκων. Οὐδὲ πολλά, οὐδὲ ὀλίγα ὡς βλέπετε.

Ἐπωφελὴς καινοτομία εἰσήχθη ἐν ταῖς τηλεγραφικαῖς ἐταιρίαις τῆς Εὐρώπης· ὁ κομιστὴς τηλεγραφήματος, οὗτινος ἡ ἀπάντησις εἶναι ἤδη πληρωμένη ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως, ἔχει ἐντολὴν νὰ ἀναμείνῃ παρὰ τῷ παραλήστῃ πέντε λεπτά καὶ λαμβάνων τὴν ἀπάντησιν νὰ τὴν μεταβιβάσῃ εἰς τὸ πλησιέστερον γραφεῖον· ἀπαλάττονται οὕτω οἱ παραλήστα καὶ κόπου καὶ χρονοτριβῆς ἐπιζημίῳ ἐνῶ συνάμα ὁ ἀναμείνων τὴν ἀπάντησιν ἀποστολεὺς λαμβάνει αὐτὴν ταχύτερον.

Οἱ φαρμακοποιοὶ ἐν Εὐρώπῃ εἰσὶν ὑποχρεωμένοι ἔργῳ καὶ οὐχὶ λόγῳ ὅπως κρατῶσι καθαριότητα ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, μεταχειρίζονται καλλίστης ποιότητος φάρμακα, μεταγράφωσι τὰς συνταγὰς ἐν τῷ ἐδικῷ βιβλίῳ ἔχωσι δὲ τὸ τῶν δηλητηρίων κιβώτιον κεκλεισμένον διὰ κλειδῶν, ἡ δὲ κλεῖς αὕτη ὑπάρχει πάντοτε ἐν τῷ θυλακίῳ τῶν οὐχὶ δὲ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βοηθοῦ τῶν ἢ ἐν τινι σύρτῃ.

Ἐπιθεωρεται εἰδικοί ἐξελέγγουσι συχνότατα τὰ φαρμακεῖα ἐπιτηροῦντες τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν ὡν σχετικῶν τοῦ κανονισμοῦ διατάξεων.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ο ΚΟΡΑΪΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ !

Ἐν ἀνεκδότοις ἐπιστολαῖς ἀπευθυνόμεναις πρὸς τὸν ἐν Σμύρῃ Εὐστάθιον Θωμᾶν ἐξ Ἀμστελδαμοῦ ὑπὸ Σταμάτη τινός, ὃς σεβαστὸς φίλος εὐηρεστήθη νὰ μοὶ δωρήσῃ, περιέχονται ἄπειροι πληροφορίαι, διαφωτίζουσαι τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοῦ Κοραῖ.

Ἐν αὐταῖς σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀνακαλύπτωμεν καὶ τὸν ἔρωτά του.

Τινὰς περὶ αὐτοῦ εἰδήσεις παραθέτομεν, ὅπως εὐρίσκονται ἐν μιᾷ ἐπιστολῇ, διότι καὶ ἡ ἀφέλεια τοῦ διηγουμένου δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου.

«Διὰ τὴν Σμύρνην πρὸς τὸν εὐγενέστατον αὐθέντην
σιὲρ Εὐστάθιον Θωμᾶ.

1773 Ἀπριλίου 22 Ἀμστερδαμ.

23 τοῦ ἀπερασμένου σᾶς ἔγραψα πάλι διὰ τὸν Σιὲρ Διαμαντῆ καὶ σᾶς βεβαιῶν τὰ προγεγραμμένα διὰ τὴν ἀγαπητικὴν σου· σᾶς ἔγραψα πῶς ἦτο ἀρρωστη ἡ ὁποία ἀπέθανε· καὶ ἡ αὐθεντία σου, ἀντὶς νὰ τὸ γάρῃ, ἔκλαιγεν ἀπαρηγόρητα. Ὁ Θεὸς τὸν ἐλυπήθηκε τόσοσιν τὴν αὐθεντία σου ὡσάν καὶ τοὺς γονεῖς σου· εἶδὲ, ἂν ἐξούσεν, εἶχεν ἀπόφασι διὰ νὰ τὴν παντρευτῆ καὶ σᾶς ἀφίνω νὰ στοχασθῆτε τί κακὸ ἤθελε νὰ τοῦ γίνῃ· εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν ἤθελε νὰ βασανίζεσθαι ἀπαρηγόρητα. Ἀπὸ ἑνα τιμημένο ὑποκείμενο ἄκουσα πῶς εἰς τὸν Τόμινο, ὅπου ἔκατηχίζονταν ἡ ἀγαπητικὴ σου, ἔκατηχίζονταν καὶ μία φιλιναδα της, τῆς ὁποίας τῆς ἔλεγεν τὰ μυστικά της καὶ τῆς εἶπεν πῶς ἔχει νὰ παντρευτῆ μετὰ τὸν σιὲρ Διαμαντῆ, καὶ πῶς ἔχει νὰ γίνῃ καλβίνος καὶ ἄλλα πολλά. . . .»

Ἐὰν αἱ ἐν τῇ ἄνω ἐπιστολῇ καὶ ἐν ἄλλαις ἀναγραφόμεναι πληροφορίαι τοῦ ἀγαθοῦ σιὲρ Σταμάτη δὲν εἶναι ὑπερβολικαί, ὁ θάνατος τῆς κόρης δύναται νὰ θεωρηθῆ ἔθνικὸν εὐτύχημα.

Δ. Γρ. Κ.

(Ἐκ τῆς «Ἑβδομάδος».)

Ἐν Λονδίῳ ἐξεδόθη ἀρτίως βιβλίον ἐπιγραφόμενον Conventional Cant, συνθηματικὴ ὑπεραυτία ὑπὸ Sidney Whitman ἐν London παρὰ French et Co 1887, ὅπερ, ὡς ὁ τίτλος δηλοῖ, πραγματεύεται περὶ τῆς συνήθους παρ' Ἀγγλοῖς ὑπεραυτίας. Ὁ συγγραφεὺς (Sidney Whitman) δὲν ἀγνοεῖ βεβαίως ὅτι εἰς πάντα ἄνθρωπον ἔμφυτος τυγχάνει ἡ κλίσις πρὸς ὑπεραυτίαν, παρέχει ὅμως εἰς τὴν ἀγγλικὴν λέξιν Cant στενωτέραν σημασίαν· αὕτη ἐμφαίνει συστηματικὴν αὐτοκολακειάν καὶ διαρκῆ προσπάθειαν τοῦ παριστᾶναι τὰ πράγματα ἄλλως ἢ ὅτι εἰσὶ καὶ τοῦ φαίνεσθαι τινα ἄλλοθεν ἢ ὅτι ἐν τῇ πραγματικότητι ἔστι, διασημότερον δὲ καὶ κρεῖττονα τῶν ἄλλων λαῶν. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς αὐτοκολακειᾶς συνηνωμένος μετὰ φαρισαϊσμοῦ καὶ ιδέας ἀνυψώσεως ὑπὲρ τοὺς ἄλλους εἶναι, ὡς πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς μετὰ ὕψους δριμύεως, τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα καὶ κοινὸν κτῆμα τῶν Ἀγγλῶν ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν τῶν μεταίων αὐτῶν τάξεων.

Ὁ συγγραφεὺς πειρᾶται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δύο αἷτια ὑπάρχουσι τοῦ ἔθνικοῦ τούτου ἐλαττώματος. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον αἷτιον κεῖται ἐν τῷ ὑπερτέρῳ ἀγγλικανικῷ κλήρῳ, τὸ δὲ δεύτερον ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ τύπῳ.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου ποιεῖται τοὺς ἐπομένους συλλογισμούς. Οἱ τῆς ὑψηλῆς ἱερατικῆς τάξεως, ἀποτελούμενοι ἐκ τῶν εὐγενεστέρων εἰς οὐδεμίαν συνάφειαν διατελοῦσι πρὸς τὸν λαόν, οὗτινος ὄφειλον εἶναι ποιμένες. Ἡ προσοχὴ εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, διὸ ἔρπουσι πρὸ τῆς ἀριστοκρατίας, ἀρ' ἧς ἐξαρτᾶται ὁ προορισμὸς αὐτῶν. Ἀναλαβόντες οἱ κληρικοὶ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν τὴν διαπαιδαγωγίαν καὶ διδασχὴν τῆς νεότητος τῶν μεταίων τάξεων ὠθοῦσι ταύτην εἰς τὴν μίμησιν τῶν ἀνωτέρων τάξεων καὶ μεταφυτεῶσιν εἰς τὴν νεότητα ταύτην τὴν ιδέαν, ὅτι ὠφελιμώτερον διὰ τὸν πρακτικὸν βίον εἶναι νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν ταξιν τῶν συμμαθητῶν τῶν ἢ νὰ μανθάνωσιν· διὸ καὶ οἱ νεανίαι ἀσχολοῦνται πῶς νὰ καταστῶσιν εὐγενεῖς (Gentlemen) ἧτις τάσις πλείοτερον καλλιεργεῖται ἢ ἄλλο ἀντικείμενον διδασκαλίας. Οὕτω δὲ, λέγει ὁ συγγραφεὺς, μετὰ ἔτη πολλὰ συνέρχεται ὁ λαὸς εἰς τὴν συναίσθησιν, ὅτι ὀπισθοχωρεῖ ἐν τῇ πάλῃ πρὸς ἄλλους λαούς, ὅτι ἡ νεολαία δὲν εἶναι μετὰ τῶν αὐτῶν γνώσεων ἐφωδιασμένη ὡς ἡ τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ὅτι ὁ ἔμπορος προτιμᾷ ἐν τῷ καταστήματι του τὸν ἀλλοδαπὸν, ὡς κατέχοντα πλείονας γνώσεις ἢ τὸν Ἀγγλόν· τὴν ὀπισθοδρομήσιν λοιπὸν ταύτην τῶν μεταίων τάξεων ἕνεκα τῆς τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἀπομιμήσεως, ἀποδίδει ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ ἱερατεῖον.

Τὸ δὲ δεύτερον αἷτιον τῆς ἀγγλικῆς ὑπεραυτίας κεῖται, ὡς ἔρρηθη, ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ τύπῳ. Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημεριδογραφία, ἰδίως δὲ τὸ μέγα φύλλον τοῦ Ἀστεως ἐπενόησε τὴν ὑπεραυτίαν. Τὸ φύλλον τοῦτο παρέστησε φέρ' εἰπεῖν, τὸν Τζὼν Βούλ (John Bull) ὡς τὸν ἐξωχότερον πολιτικὸν τῆς ὑψηλίου. Περαιτέρω δὲ παριστᾷ ὁ τύπος τὴν ἀγγλικὴν γενεάν ὡς τὴν πρώτην κατέχουσαν θέσιν μετὰ τῶν ἔθνων. Κατ' αὐτὸν, εἶναι ὁ ἐξωτερικὸς τύπος, ὅστις πᾶν ἀγγλικὸν δὲν θαυμάζει καὶ ἐλέγχει τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ, δουλικὸς ἢ ἀμαθὴς ὁ Ἀγγλος μόνος ἐννοεῖ περὶ πολιτικῆς καὶ ἐρωτᾶται ἐν πολιτικοῖς ζητήμασιν ὑπὸ τε βασιλέων καὶ ὑπουργῶν· ὁ τύπος κολακεύει τὸν John Bull, ὅτι ἀγαπᾷσιν αὐτὸν αἱ ἀγγλικαὶ ἀποικίαι, ὅτι λατρεύουσιν αὐτὸν οἱ Ἰνδοὶ, ὅτι φοβοῦνται αὐτὸν οἱ Ρῶσοι, ὅτι θαυμάζουσιν αὐτὸν οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ ζηλεύουσιν οἱ Γερμανοί. Οὕτω δὲ παρὰ τοῦ τύπου κολακευόμενος κολακεύει καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν.

Ἡ Ἀργεντινὴ δημοκρατία, ἧς ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰ τρία ἑκατομμύρια, ἔχει μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπόριον, ὅπερ ὑπολογίζεται εἰς 920 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος. Ὀλίγα κράτη ἔχουσι τοσαύτην ἡλικίαν εὐημερίαν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου 175 ἑκατομ. ἀνήκουσι τῇ

Γαλλία 340 δὲ ἑκατομ. τῆ Ἀγγλία. Κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη τὸ ἐμπόριον τῶν κυριωτέρων κρατῶν μετὰ τῆς Ἀργεντινῆς δημοκρατίας ἠύξησε τεραστίως, τὸ μετὰ τῆς Γερμανίας κατὰ 400 0)0, τὸ τῆς Ἀγγλίας κατὰ 80 0)0, τῆς Γαλλίας κατὰ 50 0)0.

Εἰς τρία ἑκατομμύρια ἀνέρχονται οἱ ὑπήκοοι τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου οἱ ἐσπαρμένοι εἰς διάφορα κράτη. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπάρχουσι δύο ἑκατομμύρια γερμανῶν, ἐν Ρωσσίᾳ 400.000, ἐν Αὐστρίᾳ 400.000, ἐν Ἑλβετίᾳ 100.000, ἐν Γαλλίᾳ 40.000, ἐν Ὀλλανδίᾳ 40.000 ἐν Ἀγγλίᾳ 40.000· οἱ ἐπίλοιποι εἰσιν ἐν Βελγίῳ, Αὐστραλίᾳ, Ἰσπανίᾳ, Δανιμαρκίᾳ κτλ.

Κυρία ζῶσα ἐν Πετροπόλει ἐν καλλίστῃ ὑγείᾳ ἤρξατο νὰ ὑποφέρῃ ἐκ διαλείποντος πυρετοῦ. Ἡ ἀσθένεια ἰάθη διὰ δυνατῆς δόσεως κινίνης ἀλλὰ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ κυρία ὑπέφερεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πυρετοῦ καὶ οὕτως ἐξηκολούθει ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ὑποφέρουσα, ὁ δὲ ἰατρός τῆς δὲν ἰδύνατο νὰ ἐγνοήσῃ τὴν ἐπιμονὴν τῆς ἀσθενείας. Ἐπὶ τέλους παρετήρησε μέγαν ἀριθμὸν φυτῶν καὶ ἀνθῶν, ἀτινα ἐκόσμουσαν τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Ἡ ἀσθενὴς συνείθιζε νὰ μένῃ ἐν τῷ κοιτῶνι ὅπου δὲν ὑπῆρχον ἀνθὴ ὅτε ἦτο ἀσθάνης καὶ ἡ κινίνη κατέπαυε τὸν πυρετὸν ἀλλ' ἅμα μετέβαινε εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ πυρετὸς ἐπανήρχετο. Ἐπὶ τέλους ὁ ἰατρός διέταξε ν' ἀφαιρεθῶσι τὰ ἀνθὴ καὶ ἔκτοτε ἡ κυρία ἐθεραπεύθη ἐντελῶς. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι καὶ τὰ ἀνθὴ εἰσιν ἐνίοτε ἐπικίνδυνα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν ἐν Γαλλίᾳ ὤρισε τὴν 12ην Μαΐου ὡς ἡμέραν τῆς δημοπρασίας τῶν ἀδάμαντων τοῦ στέμματος.

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἀξίας 12.000.000 φράγκων δὲν θέλει πωληθῆν εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Δούβρου δωρηθήσεται τὸ ὄρολόγιον τοῦ Βέη τῆς Ἀλγερίας· τὸ ζῆφος τοῦ Δελφίνου καὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα ἀποσταλήσονται εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον. Ὑπολειφθήσονται πρὸς πώλησιν 51.403 ἀδάμαντες ζυγίζοντες 9.910 καράτια, 21.119 ῥοδόλευκοι ζυγίζοντες 471 καράτια καὶ 2.693 μαργαριτῶν βάρους 7.034 καρατίων· παραλείπονται δὲ τὰ ρουβίνια, τοὺς σαπφείρους καὶ λοιποὺς πολυτίμους λίθους. Προσεχῶς ἅπας οὗτος ὁ θησαυρὸς ἐκτεθήσεται ἐπὶ ἓνα μῆνα πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς περιεργείας τοῦ δημοσίου· ἤδη δὲ φυλάττεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οικονομικῶν ἐντὸς κιβωτίου μετὰ τριῶν θωράκων συνδεδεμένου μετὰ τοῦ τοίχου καὶ φέροντος τρεῖς κλειδάς ἐκαστὴν τῶν ὁποίων κρατεῖ ἀνὰ εἰς τῶν ἀνωτέρων τοῦ ὑπουργείου ὑπαλλήλων· ἔχουσι δὲ δίκαιον λαμβάνοντες τὰς προφυλάξεις ταύτας διότι ἦσαν τῷ 1793 ἡ Συντακτικὴ Συνέλευσις εἶχεν ἀποφασίσαι τὴν πώλησιν τῶν ἀδάμαντων τούτων, πρῶτα τινὰ τὰ κιβώτια εἰρέθησαν κενά, οὐδεμίαν δ' ὑπῆρχεν ἐλπίς περὶ ἀνακαλύψεως τῶν κλεπτῶν ὅτε μετὰ δύο μῆνας ἀνώνυμος καταγγελία ὑπέδειξεν ὅτι οἱ ἀδάμαντες ἦσαν τεθαμμένοι ἐν τινὶ γωνίᾳ τῶν Ἡλυσίων πεδίων· ἀνευρέθη πράγματι μέγα μέρος τοῦ θησαυροῦ ἀλλὰ καὶ πολλοὶ λίθοι ἔλειπον ἐκ τῆς συλλογῆς.

Ἰδοὺ τί πράττει ἡ Ἀμερικανικὴ δημοσιογραφία. Ἀναγινώσκουσαν ἐν τῷ Παρισίνῳ Φιγαρώ: Ὁ συναδέλφος καὶ φίλος μας κ. Γόρδων Βένετ, μᾶς παρεκλίτετε ν' ἀποστείλωμεν εἰς τὸν Κήρυκα τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν τηλεγραφικὴν ἐκθεσιν τοῦ Ὁθέλου ἣν ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸ μεσονύκτιον τοῦ σαββάτου ὁ ἐν Μιλάνῳ συνεργάτης ἡμῶν κ. Αὐγουστος Βιτῆ. Ὁ Παρισινὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπέστειλε τὰ τηλεγραφήματα ἅμα ὡς ἐκ Μιλάνου κατέφθανον εἰς τὰ ἡμέτερα γραφεῖα. Ὅλον τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Βιτῆ ὑπερβαῖνον τὰς τρισχιλίαις λέξεις ἔφθασεν εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης ἐντὸς μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας. Εἶναι ἡ ταχύτερα μεταβίβασις ἣτις ἐγένετο μέχρι τοῦδε. Ἡ ἐκθεσις λοιπὸν τῆς παραστάσεως τοῦ Ὁθέλου ἐδημοσιεύθη τῆ κυριακῇ τῆς πρωίας ταύτοχρόνως καὶ ἐν Παρισίοις, ἐν τῷ Φιγαρώ, καὶ ἐν Ἀμερικῇ, ἐν τῷ Κήρυκι τῆς Νέας Ὑόρκης.

Περὶ Γαλλίδων ἐν γένει ἐπικρατοῦσι πανταχοῦ παράδοξοι ἰδέαι. Ἐκτὸς τῆς χάριτος ἦν ἅπαντες ἀποδίδουσιν αὐταῖς, εἰσιν ὡς πρὸς τὰ ἄλλα αὐστηρότατοι κριταί, ἡ δὲ ζωηρότης καὶ φιλοπαιγμοσύνη αὐτῶν δωρεὰν προσεκκόλληται εἰς τὴν χάριν αὐτῶν τίτλους, οἵτινες βεβαίως δὲν εἶναι δίκαιοι. Πλεῖστα καθ' ἐκαστὴν ἀφοσιώσεως συζυγικά παραδείγματα ἀναφέρονται ἐν Γαλλίᾳ, τελευταίως δ' ἐγένετο καὶ τὸ ἐπόμενον ὅπερ συνεκίνησε τὴν παρισινήν κοινωνίαν. Γυνὴ τις νέα καὶ ὠραία πρὸ δέκα καὶ ὀκτὼ μηνῶν ἀπώλεσε τὸν σύζυγόν της ὃν ὑπερηγάπα. Ἐπὶ δέκα καὶ ὀκτὼ μῆνας ἔκλαιεν αὐτόν. . . . τελευταίως δὲ, ἡ μέραν τινὰ εἶπεν εἰς τὰ φίλας της «Ὅα ὑπάγω νὰ εὔρω τὸν σύζυγόν μου» καὶ ἐξήτησε νὰ ἐξέλθῃ. Μάτην αἱ φίλαι της προσεπάθησαν νὰ τὴν ἐμποδίσωσιν· αὕτη ἐξῆλθεν, ἔδραμεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐν ἣ κατώκει ὅτε ἔζη ὁ σύζυγός της, καὶ ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς πέμπτης ὀροφῆς ἐρρίφθη αὐτοκτονήσασα. Μετὰ μίαν ἡμέραν ἐθάπτετο ἐν τῷ τάφῳ τοῦ συζύγου της!

Θερμὸς γάλλος πατριώτης ἐφεῦρεν ἀερόπλοιο δι' οὗ καθίσταται τις κύριος τοῦ κόσμου ἐκμηδενίζων τοὺς μᾶλλον ἀξιομάχους καὶ ἀξιο-

λόγους τῶν στρατῶν ἐνθουσιῶν δὲ καὶ θεόληπτος ἔλεγεν ἐσχάτως φίλῳ τινὶ εἰς ὃν ἐδείκνυε τὸ μηχανήμα.

— Τὸ ἀερόπλοιο τοῦτο ὀνομάζεται Κεραυνοβόλος· τὸ διευθύνω διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ· φέρει γαλβάνιον θώρακα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀμβλύνονται αἱ φονικώτεραι σφαῖραι· ἐκαστὴ τῶν πλευρῶν, ὡς βλέπετε, ἔχει ἕξ πτέρυγας, ὡς αἱ τοῦ ἰγθῶς, τὰς ὁποίας κινῶ διὰ τινος στήλης συστήματος Ρούμορφ. ὁ Κεραυνοβόλος διανύει 75 γιλιόμετρα καθ' ὥραν. Ὑποθέσωμεν ἤδη ὅτι ἐξερράγη ὁ πόλεμος μετὰ τῶν καὶ τῶν Γερμανῶν· ἀνίπταται ἀνωθεν τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ, διὰ τοῦ τηλεσκοπίου μου δὲ σκοπεύω ἀρχιστράτηγον, στρατηγὸς καὶ συνταγματάρχας, καὶ ἐξακοντίζω κατ' αὐτῶν ὑβούριον μελενίτιδος· μετὰ πέντε λεπτά ὁ στρατὸς δὲν ἔχει πλέον ἀρχηγούς. ἅμα ἴδω ὅτι κατώτερός τις ἀξιωματικὸς ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχηγίαν τὸν κεραυνοβόλῳ καὶ οὕτω ὁ στρατὸς μὴ ἔχων πλέον ἐπιτελετὸν διαλύεται. Ἐν μόνον ὑπολείπεται μοι νὰ πράξω· νὰ σκεφθῶ, δηλαδὴ, τίνι τρόπῳ θὰ πετασθῶ εἰς τὰ ὕψη!

Ὁ ἀμερικανὸς Μὰκ-Τουόμθλης γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ ἀποθανόντος διλιονιούγου Βανδερμπίλτ ἠγόρασεν ἐσχάτως ἐν Λουδίνῳ ἀντὶ 5.000.000 φράγκων ἐπιπλά τινὰ ἀνίκοντα τῆ γνωστῇ βασιλίσῃ τῆς Γαλλίας Μαρίᾳ Ἀντοανέτα.

Ἡ μακροτέρα σύριγξ τῆς ὑψηλίου ἢ ἀποπερατωθεῖσα πρὸ τινῶν ἐτῶν ἤρξατο κατασκευαζομένη πρὸ ἑκατῶν ἐτῶν· κειμένη ἐν Σχέμιτις τοῖς Οὐγγαρίαις ἐσχεδιάσθη τῷ 1782 πρὸς διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων ἐκ τῶν παρὰ τὴν πόλιν ταύτην μεταλλείων εἰς τὰ κατωφερῆ μέρη τῆς πεδιόδος τοῦ Γκάβ. Ἔχει μῆκος 10 1)2 μιλίων, ὕψος 9 1)2 ποδῶν καὶ πλάτος 5. Ἡ δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς 1.000.000 λιρῶν στερλινῶν, καταβληθείσης τῆς αὐστηροτέρας οικονομίας. Ὁ ἀναλαβὼν αὐτὴν ἐργολάβος τῷ 1782 ὑπεχρεώθη νὰ τὴν συμπληρώσῃ ἐντὸς τριακονταετίας λαμβάνων ἑπτὰ λίρας καθ' ἐκαστὴν ὑάρδαν. Ἡ ἐπελθοῦσα γαλλικὴ ἐπανάστασις διέκοψε τὸ ἔργον τῷ ἑνδεκάτῳ τῆς ἐνάρξεως ἔτει, ἐπανελήφθη μετ' ὀλίγον ἐπὶ δέκα ἔτη ἀλλὰ καὶ αὖθις νέα ἐπῆλθε διακοπὴ διαρκέσασα εἴκοσιν ἔτη· συνετελέσθη δὲ τῷ 1878 ἀλλ' ἡ δαπάνη ἀνῆλθεν εἰς λίρας 22 κατὰ ὑάρδαν ὑπερτιμηθέντων τῶν ἡμερομισθίων. Περιέργον εἶναι ὅτι ἐνῶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου ἡ μηχανικὴ κατὰ πολὺ ὑπελείπετο τὰ ἡμερομισθία ἦσαν εὐτελέστερα, ἐνῶ σήμερον, ὅτε μέγα μέρος τῶν ἐργασιῶν ὀφείλεται εἰς τὰς ἀτμομηχανάς, τὰ ἡμερομισθία ὑπερτιμῶνται.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Βερολίῳ γενομένην ἀπογραφὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν ὑπερβαίνει τοῦ τῶν ἀνδρῶν κατὰ 51,531 τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ ἀνεργομένου εἰς 1,315,287· ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τούτου 42 τοῖς ἑκατῶν ἐγεννήθησαν ἐν Βερολίῳ, 51 τοῖς ἑκατῶν ἐν Πρωσσίᾳ, 4 τοῖς ἑκατῶν ἐν Γερμανίᾳ καὶ 3 τοῖς ἑκατῶν ἐν ξέναις χώραις.

Τὸ στρατιωτικὸν βῆμα ἐν τοῖς διαφόροις στρατοῖς τῆς Εὐρώπης. Τὸ βωστικὸν βῆμα=71 ἑκατοστόμετρα, τὸ γερμανικὸν=81, τὸ γαλλικὸν, αὐστριακὸν, ἰταλικὸν, βελγικὸν, σουηδικὸν καὶ ἐλβετικὸν=75· ὁ ἰταλὸς στρατιώτης διανύει κατὰ λεπτὸν 120 βήματα, ὁ γάλλος 116, ὁ γερμανὸς 115, ὁ αὐστριακὸς 118 καὶ ὁ βέλγος 110.

Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ Οὐλκ σατυρικῆς τοῦ Βερολίνου ἐφημερίδος, περιέχει περίεργον γελοιογραφίαν.

Ἀπεικονίζεται ὁ κῆπος τοῦ Φάουστ· ὁ Βίσμαρκ μετημφισμένος εἰς Φόουστ σφίγγει ἐπὶ τῆς καρδίας τὴν Μαργαρίταν φέρουσαν τὰ χαρακτηριστικὰ Λέοντος τοῦ 13ου, ἐνῶ ὁ Οὐίνδωρστ, ὁ ἀντίπαλος τοῦ Βίσμαρκ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ μετημφισμένος εἰς Μεριστοφιλήν λέγει πρὸς τὸ κέντρον φέρον τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς κυρῆς Μάρθας.

«Φρίκην μοι ἐμποιεῖ τὸ φαινόμενον τοῦτο».

Εἰς τὸ βᾶθος τοῦ κήπου σκιαγραφεῖται τὸ Βατικανόν.

Παράδοξοι συμπτώσεις. Γάλλος τις ἐν Παρισίοις Ἰωσήφ Οὐμβερ ἡλικίας 66 ἐτῶν ἐπιστρέφων εἰς τὸν οἶκον του τὸ ἑσπέρας μιᾶς τῶν τελευταίων ἡμερῶν μετέβη ἵνα ἐρωτήσῃ τὰ κατὰ τὴν ὑγείαν τῆς ἰδιοκτητῆτος τῆς οἰκίας ἐν ἣ κατώκει, κ. Κρεμπρέ, ἣν τὴν πρῶταν ἀφῆκε πάσχουσαν ὀλίγον. Ἡ κ. Κρεμπρέ τὸν ἠὲ χαρίστησε διὰ τὴν μέριμνάν του, ὅταν αἰφνης αὕτη ὠχρίασασα ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ δαπέδου. Ἦτο νεκρά.

Ὁ Ἰωσήφ Οὐμβερ ἐξῆλθε τρέμων καὶ διηγούμενος τὸ γεγονός εἰς τὰ τέκνα του προσέθηκε:

— Τόσῳ νέα καὶ ν' ἀποθάνῃ ἀμέσως!

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐδήλωσεν ὅτι λίαν συνεκινήθη καὶ ἦν αἰσθανόμενος ἠθέλε νὰ κατακλιθῆ. Μίαν ὥραν μετὰ ταῦτα ἐκοιμάτο τὸν αἰώνιον ὕπνον. Τῆ ἐπαύριον ἐγένοντο δύο κηδεῖαι ἡ μία τῆς κυρίας Κρεμπρέ καὶ ἡ ἄλλη ἐκείνου ὅστις μετέβη νὰ ἐρωτήσῃ τὰ κατὰ τὴν ὑγείαν της! . . .

Ὅταν τις δωρῆ πλουσιωτέρῳ ἑαυτοῦ, ὁ διάβολος γελά.

Ὅφείλει τις νὰ ὑποθέτῃ τὸν ἄλλον πλουσιώτερον ἑαυτοῦ,

Πᾶς πόλεμος καταλήγει εἰς συνέδριον.

Διατί νὰ μὴ προηγήται τὸ συνέδριον, ἀποσοβουμένων οὕτω τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου;

Ἰδιοτροπία καταδικίων ἐν Παρισίοις.

Τρεῖς καταδικασθέντες ἐν τῷ πρωτοδικεῖῳ ἐποιήσαντον ἔφεσιν.

Ὁ Πρόεδρος πρὸς τὸν πρῶτον

— Ἐκαμες ἔφεσιν;

— Ναί, διὰ νὰ ἐννοήσω ἐὰν καὶ οἱ δικασταὶ τοῦ ἐφετείου εἶναι π α λ η ἄ ν θ ρ ω π ο ι ὡ ς οἱ τοῦ πρωτοδικείου.

Τὸ δικαστήριον τὸν καταδικάζει αὐτεπαγγέλτως εἰς φυλάκισιν ἐνὸς ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος πρὸς τὸν δεύτερον

— Ἐκαμες ἔφεσιν;

— Ναί, διὰ νὰ ἐννοήσω ἐὰν καὶ οἱ δικασταὶ τοῦ ἐφετείου εἶναι π α λ η ἄ ν θ ρ ω π ο ι ὡ ς οἱ τοῦ πρωτοδικείου.

Νέα ἀπόφασις καταδικάσασα τοῦτον εἰς δύο ἐτῶν φυλάκισιν.

Τρίτη ἐρώτησις πρὸς τὸν τρίτον, ἡ αὐτὴ ἀπάντησις ἐκ μέρους τοῦ καὶ τρίτη ἀπόφασις καταδικάσασα αὐτῶν εἰς τριῶν ἐτῶν φυλάκισιν.

Βαρόμετρον δικαστικῆς ἀγανακτήσεως!

Παράδοξος ἀνωμαλία! ἔλεγε προχθὲς ὁ κύρ Διαμαντής. Λαμβάνομεν ὑπὸ σημειώσιν τὸ ἐπάγγελμα τῶν νυμφευομένων καὶ τῶν ἀποθησκόντων, οὐδέποτε ὅμως καὶ τὸ τῶν γεννομένων!

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

ΚΑΙΝ ΚΑΙ ΑΒΕΛ. — Ἀδελφὸς ἐξολοφόνησεν ἀδελφὸν ἐπὶ ἀλιευτικοῦ πλοιαρίου ἐν τῷ λιμένι τῆς Τουλώνας.

Τῆ 7ῃ παρελθόντος ὀκτωβρίου περὶ τὴν 4ην πρωϊνὴν ὥραν, οὐσῆς βαθείας νυκτός, ὁ ἐπὶ τοῦ Σ τ έ μ μ α τ ο ς, γαλλικοῦ πολεμικοῦ πλοίου ἀγκυροβολοῦντος ἐν τῷ εἰρημένῳ λιμένι, φρουρῶν ἀξιωματικὸς ἤκουσε θόρυβον ἐριζόντων, εἶτα φρικώδεις κραυγὰς καὶ μετὰ τοῦτο τὴν πτώσιν σώματος ἐπὶ σανίδων καὶ βόγγον ἀγωνιῶντος. Ταῦτα συνέβαινον εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων ἀπὸ τοῦ πλοίου μετὰ τινα σιγὴν νέος κρότος ἠκούσθη καὶ σφαδασμὸς ἐν θαλάσῃ. Ὁ ἀξιωματικὸς διέταξεν ἀμέσως τοὺς φρουροῦντας ἐκ τῶν ναυτῶν νὰ καταβιβάσωσι τὴν λέμβον, οὗτοι δὲ διέκρινον μετὰ τινας στιγμὰς λέμβον φεύγουσαν ταχέως καὶ γενομένην ἀφαντοῦ πρὸς δυσμάς· ἐνῶ δὲ προσπαθίσαντες νὰ τὴν προφθάσωσι καὶ μὴ δυνηθέντες ἐπανέκαμπτον εἰς τὸ πλοῖον διέκρινον πτώμα ταλαντευόμενον ἐπὶ τῆς ῥάχους τῶν κυμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ νέου οἱ ἀτυχεῖς δὲν κατώρθωσαν νὰ τὸ ἀνεγκύσωσι διότι καθ' ἣν στιγμὴν προσήγγιζον ἐβυθίσθη ὑπὸ τὰ κύματα.

Τῆ αὐτῇ νυκτὶ περὶ τὴν 2αν ὥραν ὁ Φραγκῖσκος Σικάρ ἀλιεὺς ἐν τῷ λιμένι Τουλώνας ἐπέβη τῆς λέμβου τοῦ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Βαπτιστίνου· περὶ τὴν 7ην ὁ Φραγκῖσκος ἐπανήλθε μόνος ἐπερωτηθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐδήλωσεν ὅτι εἶχεν ἀποβιβάσει τὸν Βαπτιστῖνον εἰς θέσιν Π ο λ ύ γ ω ν ο ν καλουμένην ἀλλ' ἡ δήλωσις αὐτῆ τοσοῦτον ὑποπτος ἐφάνη ὥστε ὁ πατήρ ὑπὸ ἀπαισίας προαισθήσεως ταραττόμενος ἤνωσε τὰς χεῖρας κραυγάζων.

— Δυστυχί! ἐφόνευσες τὸν ἀδελφόν σου! τὸν ἔρριψες εἰς τὴν θάλασσαν!

Ὁ Φραγκῖσκος ἐντόνως ἱρνήθη, οἱ γονεῖς τοῦ Βαπτιστίνου ἤρξαντο πανταχοῦ ἀνερευνῶντες, τρεῖς δ' ἡμέρας μετὰ ταῦτα τὸ πτώμα τοῦ υἱοῦ των ἐξώκειλεν ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς παραλίας.

Ὁ Φραγκῖσκος Σικάρ ἐφυλακίσθη ἀμέσως

Ἡ αὐτοψία τοῦ σώματος κατέδειξεν ὅτι ὁ ἀτυχὴς Βαπτιστῖνος ἐπλήγη ἀλληλοδιαδόχως διὰ βροχάλου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔνοχος δὲ τοῦ φόνου οὐδεὶς ἄλλος ἠδύνατο νὰ ἦ ἢ ὁ ἀδελφός του.

Πρὸ ἱκανοῦ χρόνου ἤριζον πρὸς ἀλλήλους οἱ δύο ἀδελφοί, τοῦ Φραγκῖσκου μισοῦντος τὸν Βαπτιστῖνον ὡς μᾶλλον ὑπὸ τῶν γονέων ἀγαπώμενον· ἡ ζηλοτυπία του εἶχε παροξυνθῆ, ἐκλέξας δὲ νύκτα ἀτέληνον καὶ ζοφεράν ἐγένετο ὁ ἀπαισίας ἥρωρ τῆς ἀδελφοκτονίας. Εἰκοσιτριετής τὴν ἡλικίαν ἔχει διαστάσεις ταύρου, ἄγριον δὲ καὶ αἱματόεντα τὸν ὀφθαλμόν.

Πλήθος πυκνότατον συνωθεῖτο καθ' ἣν ἡμέραν ἐδικάζετο τὸ ἔκτακτον κακούργημα τοῦτο ἐνώπιον τοῦ κακούργου δικείου. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ γραμματεὺς ἀνεγίνωσκε τὸ κατηγορητήριον ὁ Φραγκῖσκος Σικάρ πίπτει ὑπίος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους βάλλων ἀγρίας καὶ ἀνάρθρους κραυγὰς· ἡ ἀνάγνωσις διακοπεῖσα ἀναβάλλεται μετὰ μεσημβρίαν ὅτε ὁ ἐπονεϊδιστος ἀδελφοκτόνος διετέλει ἐν γαλήνῃ, Κατὰ τὴν ἀνάκρισίν του ἐπὶ δύο παραταθεῖσαν ὥρας παλαίει βῆμα πρὸς βῆμα μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως, ἀρνεῖται τὸν φόνον, τὴν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του πάλιν ἐν τῇ λέμβῳ καὶ τὰς κραυγὰς καὶ ἐπιμένει διατεινόμενος ὅτι εἶχεν ἀποβιβάσει τὸν Βαπτιστῖνον ὄσων καὶ ὑγιᾶ εἰς τὸ Π ο λ ύ γ ω ν ο ν.

Συγκινητικώταται εἰσιν αἱ καταθέσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ τῶν ναυτῶν τοῦ Σ τ έ μ μ α τ ο ς οἵτινες μακρόθεν ἤκουσαν τὴν σπαραξικαρδίαν σκηνὴν καὶ εἶχον καταδιώξει, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος, τὸν φεύγοντα ἀδελφοκτόνον.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπαιτεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτάτης ποινῆς, οἱ δὲ ἔνοχοι μετὰ δίωρον διάσκεψιν κατεδίκασαν εἰς θάνατον τὸν ἀδελφοκτόνον.

Παρῶν ὁ ταλαίπωρος καὶ ἀτυχὴς πατήρ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἔπεσε πρηνῆς κατὰ γῆς βάλλων γογγυσμούς καὶ φρικώδεις λυγμούς.

Τῆ 5ῃ Ἰανουαρίου ὁ Φραγκῖσκος Σικάρ ἔθετε τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν λαίμητόμον.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΕΠΙΤΑΦΙΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΓΚΩΜΑ ΤΗΣ Κας Σ. Κ.

A

Τί νὰ σοῦ γράψω; Μ' ἔσβυσε ὁ Χάρος καὶ ἡ Μοῖρα,
Στοῦ ἀδελφοῦ μου τὸ Σταυρὸ ἐκρέμασα τὴ λύρα.
"Ὅ,τι κι' ἂν ψάλλω, ὅ,τι 'πῶ καὶ στοχασθῶ ἀκόμα,
Τὸ παίρνω ἀπὸ τοῦ τάφου του τ' ἀγαπημένο χῶμα...
Πέρασαν τ' ἄλλα, πέρασαν, ἐσβύσανε γιὰ μένα·
Κεῖνα ποῦ ζοῦν νεκρώθηκαν, καὶ ζοῦν τὰ πεθωμμένα·
"Ὅ,τι δὲν εἶναι τάφος του, σταυρὸς, ἢ φέρετρό του,
Λουλοῦδι ἀπὸ Χάρου γῆ, στὸ χῶμα τὸ βγαλμένο,
"Ὅ,τι δὲν ἔπιασε ποτέ τὸ χέρι τ' ἀκριβό του,
Γιὰ μένα εἶναι ξένο·

Ζῶ μὲ τ' ἀδέλφι μου μαζύ· αὐτὴ 'νε ἡ ζωὴ μου,
Πότε στὸν τάφο του ἐγώ, πότε αὐτὸς μαζύ μου...
Ὁ Χάρος μᾶς ἐχώρισε χωρὶς νὰ μᾶς χωρίσῃ·
'Εκεῖνον μνημῆμα ἔκανε, κι' ἐμένα κυπαρίσσι!

B.

Βλέπεις γιὰ κείνον ὀμιλῶ, ἐνῶ γιὰ σένα γράφω·
Βυθίζω τὸ κονδύλι μου εἰς τὸ νωπὸ τοῦ τάφου.
'Ἄλλ' ὅμως γιὰτί ἔπαθα ὅσα ψυχὴ καμμία,
Θεὶ νὰ χαράξῃ συμβουλὴ στὸ λεύκωμά σου μία·
Αὐτὴν; "Ἄν θέλῃς ἄκουσ' τὴν· ἂν θέλῃς σβύσ' τὴν πάλι.
Παιδί μὴ κάμῃς. "Ἄνθρωπο κανένα μὴ γεννήσῃς·
"Ἀχ, ὅ,τι ἔπαθα ἐγὼ ἄς μὴ τὸ πάθουν κι' ἄλλοι·
Μὴ τὸ φαρμάκι τῆς ζωῆς κι' εἰς ἄλλον τὸ χαρίσῃς·
Σῶνουνε τόσοι, σῶνουνε ποῦ εἶναι γεννημένοι·
Μὴ τοὺς πληθαίνῃς· τὸ μὴδὲν εἰς τὸ μὴδὲν ἄς μένῃ.
Αὐτὸ εἶν' ὁ παράδεισος, ἡ μόνη εὐτυχία·
Παραίτα τὸ ἀνυπαρκτον εἰς τὴν ἀνυπαρξία.

Γ.

Πλὴν, ἂν ἀγάπη σέ πλανᾷ καὶ μάνας πόθος πάλι
Καὶ θέλῃς βρέφος δροσερὸ νὰ βάλῃς στὴν ἀγκάλη,
Κἂν, ἔνα μόνον γέννησε· μὴ κάμῃς ἀδελφάκια,
Γιατί θὰ ζοῦν σέ μιὰ ζωὴ, θ' ἀνθοῦν σὰν λουλουδάκια,
Καὶ Χάρου χέρι ἔξαφνα θ' ἀρθῇ νὰ τὰ χωρίσῃ
Νὰ πάρῃ ἔνα 'πὸ τὰ δυὸ καὶ τ' ἄλλο νὰ τ' ἀφήσῃ...
'Ἀχ! τὴ ζωὴ ποῦ σοῦδωσαν μὴ δώσης εἰς κανένα·
Μὴ κάμῃς ὅ,τι ἔκαμε ἡ μάνα μου σέ μένα!
Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1886.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Προφυλακτικὸν τῶν ποδῶν ἀπὸ τῆς ψύξεως.

Προτιθέμενοι νὰ ἐπιχειρήσωμεν ἐπίπονον πορείαν ἐν καιρῷ χειμῶνος ἢ ψύχους ὑπερβολικοῦ προφυλάττομεν ἀρκούντως τοὺς πόδας ἡμῶν ἀπὸ τῆς ψύξεως ἐπαλείφοντες αὐτοὺς διὰ καθαροῦ λίπους (χοιρίου κλπ.) ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου δι' ἀπλῆς τινὸς ἀλοιφῆς ἢ ἐλαίου καθαροῦ. Ἡ χρῆσις μαλλίνων περιποδίων καὶ περικνημίδων ταῦτοχρόνως εἶναι πολὺ ἀναγκαία. Ἐὰν δὲ ἀνάγκη νὰ μείνωμεν ἀκίνητοι ἐπὶ ὥραν ἐπὶ ἐδάφους πολὺ ψυχροῦ ἄριστα πράττομεν ἐπιτάσσοντες (κοκκίζοντες) τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν περικνημίδων καὶ περιποδίων ἡμῶν διὰ κόνεως σινάπεος προσφάτου ὅσῳ τὸ δυνατόν. Τὴν ἀνω συμβουλὴν πᾶς δια ἐχέτω ὑπ' ὄψει καθόσον ἀπὸ τῆς ψύξεως τῶν ποδῶν πολλαὶ δυσάρεστες συνέπειαι ἐπέρχονται.

Πούντσιον τῶν οἰκογενειῶν.

Ὅπως κατασκευάσωμεν τὸ ἄνω πούντσιον λαμβάνομεν τεμάχιον ζαχαρώους 80 μέχρι 85 δραμιῶν βάρους καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτρέβομεν τὸν φλοιὸν ἑνὸς καλοῦ λεμονίου· ἐπιχέομεν εἶτα ἐπὶ τῆς σακχάρους μέγα ποτῆριον πυκνοῦ ζέοντος ἐκχύματος τείου μαύρου· ἐκθλίβομεν ἐντὸς αὐτοῦ τὸν ὀπὸν δύο λεμονίων ὧν ἀφαιροῦμεν τοὺς πυρῆνας καὶ προσθέτομεν εἰς τὸ ὅλον μίαν λίτραν καλῆς βράκῃς. Ἐπιθέτομεν τὸ ὅλον ἐπὶ τῆς πυρᾶς, ταράττομεν διὰ τοῦ κοχλιαρίου τοῦ πουντσίου καὶ ὁπόταν τὸ υγρὸν ἐλαττωθῆ κατὰ τὸ τρίτον, σβέννυμεν τὴν φλόγα τοῦ οἴνοπνεύματος, ὅπερ ἀνάπτει, φυσῶντες ἄνωθεν ἰσχυρῶς, κενοῦμεν ἀμέσως εἰς ποτῆρια καὶ προσφέρομεν.

Ἐγγυμα εὐστόμαχον ἐλελίσφακου (φρασκομηλιάς).

Ὁ ἐλελίσφακος ὅστις, ὁσημέραι ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀριστοκρατικοῦ τέλου, ἐτιμᾶτο πολὺ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. Ὀνομάζεται καὶ ἐλληνικὸν τέιον, παρ' Ὀθωμανοῖς δὲ τέιον τῶν νήσων (Ἀδὰ-τσαί). Περιέργον δὲ οἱ Σῖναι παρ' οἷς ἀφθονώτατα παράγεται τὸ τέιον ἐκτιμῶσι πολὺ τὸν ἐλελίσφακον. Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ πολῦτιμον τοῦτο φυτὸν τοῖς πᾶσι καὶ μάλιστα τοῖς ἀπορωτέροις ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ὡς ἀξιόλογον διὰ τὰς ἀτονίας τοῦ στομάχου, ἐμπνευματώσεις καὶ ἐν γένει κατὰ τῶν ψύξεων. Θερμὸν ἔγγυμα ἐκ δύο δραμιῶν ἐλελίσφακου καὶ μιᾶς λίτρας ζέοντος ὕδατος καὶ ἀναλόγου ζαχαρώους εἶναι ἀξιόλογον οὐ μόνον διὰ τὰς ἀνω περιστάσεις ἀλλὰ καὶ διὰ καθημερινὴν χρῆσιν εἰς τὰς πτωχὰς καὶ ἐργατικὰς τάξεις ὡφέλιμον πολὺ.

Ἴνα μὴ τρέχωσι, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον τὰ κηρία κάμετε βαθείας ὅπως διὰ βελόνης περίξ τῆς θρυαλλίδος τοιουτοτρόπως θὰ τρέχουν ἔσωθεν καὶ ὄχι ἔξωθεν.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΛΑΡΕΤΗ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Α.

(Συνέχεια. Ἰδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Ὁ Σουλπίκιος ἐσκέπτετο τότε καὶ δὲν ἐγνώριζε ποῦ θέλει πορευθῆ, τί θέλει πράξει, τί θέλει γίνεαι, ἀλλ' ἠσθάνετο ἐν ἑαυτῷ ἐλπίδα ἀχανῆ καὶ καθαρὰν ὡς ὁ ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του γλαυκὸς οὐρανός, ὀρέξεις ἀφοσιώσεως, ἀγάπης, ποιήσεως. . . Ἦγνῶει ἂν θὰ ἐγένετο ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν ἢ δημαγωγός, τῷ ἐφαινετο ὅμως ὅτι ἡ καρδιά του ἦτο τόσῳ μεγάλῃ ὥστε νὰ περιλάβῃ κόσμον ὀλόκληρον καὶ, ἐνόσφ ἠλικιοῦτο, ἀπηύθυνεν ἐνίοτε καὶ ταύτην τὴν ἐρώτησιν :

«Θὰ ἀγαπηθῶ ἄρ' γέ ποτε;»

Νὰ ἀγαπᾶται, ὅποιον ὄνειρον!

Ὅταν ἐν τῷ λυκείῳ προῦβαλλε τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ὁ Γκὺ δὲ Λισσάκ, ὁ συμμαθητῆς του, υἱὸς εὐπάτρίδου τῶν ἀγρῶν ἐκ τῶν περίξ, τῷ ἀπήντα :

— Βλάκα! ὅλοι εὐρίσκουν ἀγάπην σ' αὐτὸν τὸν κόσμον, εἶναι δὲ καὶ μερικοὶ ποῦ μὲ τὸ παραπᾶνω! . . .

Ἐκ ταύτης τῆς παλαιᾶς ἀνατροφῆς ἐπὶ τὸ πατριαρχικώτερον, πουριτανικῆς ὀλίγον ἀλλ' ἀμέσως μετριαζομένης διὰ τῶν θωπειῶν τῆς μητρὸς, διεφύλαξεν ὁ Σουλπίκιος ἄρωμά τι ποιήσεως, ὅπερ οὐδέποτε πλέον τὸν ἐγκατέλιπε.

Καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ὥρας τῆς πάλῃς ἐν μέσῳ τῶν Παρισίων, ἐν τῷ πολιτικῷ ἀγῶνι, ἐπανήρχετο διὰ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν κατοικίαν τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου, ἐπανεβλεπε τὴν κενὴν ἑδραν ἐφ' ἧς εἶχε καθίσει ὁ πατήρ, τοῦ ὁποίου ποτὲ δὲν ἐγνώρισε τὰ φιλήματα, ἤκουεν ἔτι ἐπὶ τῆς μεγάλης κλίμακος τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς καὶ ἀνεπόλει τὰ πάντα διὰ μιᾶς τὸ χωρίον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, τὰς μολυβδόχρους μελεαγρίδας, τὰς κρωζούσας ἐπὶ τῶν πελεῶν, τοὺς τρυγητὰς ἐπανακάμπτοντας ἐκ τῶν ἀμπέλων, γυμνοὺς κυλιόντας, εἰς τὸν μέγαν πίθον τοῦ ὑπογείου σταφυλᾶς μεθυστικῆς εὐωδίας. Καί, βουλευτῆς ἢ ὑπουργός, ῥεμβάζων τοῦτο τὸ πρόσφατον παρελθὸν συχνότατα ἀνεκαμπτε διὰ τῆς φαντασίας εἰς ταύτην τὴν ἀγροτικὴν γωνίαν, ἠτις τῷ ἐφαινετο γλυκυτάτη, ὡραία, γαλήνιος ὑπὸ τὴν ἡρεμὸν ἀναπαυτικὴν σιγὴν τοῦ ἐπαρχιακοῦ βίου—ἐκεῖ κάτω, μακρὰν τοῦ πατάγου καὶ τοῦ συνωστισμοῦ τῶν Παρισίων!

Οἱ τοῦ Δωφινάτου γαιοκτήμονες ἀρέσκονται νὰ κάμνωσι τοὺς υἱοὺς των καὶ αὐτοὺς καλλιεργητὰς· τοὺς στέλλουσι εἰς τὸ λύκειον νὰ ἐκπαιδευθῶσι, θραδύτερον δὲ ν' ἀρχίσωσιν ἴσως σπουδὰς νομικῆς ἢ ἰατρικῆς, ἀλλ' ἀσμένως βλέπουσι αὐτοὺς ἐπανερχομένους εἰς τὸν πατρικὸν ἀγρὸν, εἰς τὴν ἔπαυλιν, ἀφίνοντας κατὰ μέρος τοὺς νόμους καὶ τοὺς κώδικας καὶ στιβαρῶς ἀναλαμβάνοντας τὸν τοῦ γεωργοῦ βίον. Ἀγαθοὶ τὴν καρδίαν, εὐρωστοὶ τὸ σῶμα, μὲ κορμὸν εὐρύνωτον ἐκ τῆς καθημερινῆς γυμναστικῆς, ἐσκληρωμένας κνήμας ἐκ τῆς εἰς τὰ βουνὰ ἀνόδου, εὐθυμοὶ καὶ ζῶηροι, κυνηγοῦντες παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ Ἰζέρ, καὶ φροντίζοντες μᾶλλον περὶ τῆς ἐσοδείας τοῦ ἔτους ἢ περὶ τοῦ ψιθυρίσματος τοῦ ἀνέμου διὰ μέσου τῶν ἐπὶ τῆς ὄχθης λευκῶν.

Ὁ Σουλπίκιος εἶχε γηραιὸν τινα θεῖον, τὸν γερῶ-Βωδραί, ὅστις προέτεινε τῇ νύμφῃ του νὰ παραχωρήσῃ τὰ πάντα ἀγροὺς καὶ ἐπαύλεις—ὀλόκληρον περιουσίαν—ἂν ὁ ἀνεψιὸς του Σουλπίκιος συνήνει νὰ γίνῃ γαμβρός του. Ὁ Σουλπίκιος ἠρνήθη. Δὲν ἠθέλην, ἔλεγε, νὰ νυμφευθῆ διὰ τὰ χρήματα.—Ἀνοησίας! ἔλεγεν ὁ θεῖος. Αἰσθηματολογίαις! ἂν ἐξακολουθῆ αὐτὸ τὸ κεφάλι δὲν θὰ πάγῃ πολὺ μακρὰ ὁ κύριος υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου.

— Εἰς αὐτὸ ἀπατάσθε, ἀδελφέ μου. Ὅ,τι ὁ χρόνος δὲν ἐπέτρεψε νὰ γίνῃ ὁ δυστυχῆς Ραϋμόνδος μου, θέλει γίνεαι τὸ τέκνον του· δικηγόρος εὐγλωττος καὶ χρηστός.

— Πάγει καλά, ἀπήντησεν ὁ θεῖος, ἀλλὰ δὲν θὰ λάβῃ τὴν κόρην μου.

Καὶ ὄντως περατώσας τὰς σπουδὰς του ἐν Παρισίοις ὁ Σουλπίκιος ἐπανῆλθεν εἰς Γρενόβλην, πλησίον τῆς μητρὸς του, ἣν ἀπέσπασεν ἀπὸ τοῦ μικροῦ χωρίου τῆς, καὶ ἐγγραφεῖς μεταξὺ τῶν δικηγόρων τῆς πόλεως, ἀπὸ τῶν πρώτων δικῶν αὐτοῦ ἐπέσυρε τὴν γενικὴν προσοχὴν· ἔκαμνε χρῆσιν τῆς τέχνης τοῦ λόγου ὄχι ὡς ἐπαγγέλματος, ἀλλ' ὡς ἱεροῦ καθήκοντος. Οἱ πάντες ἠπόρουν διατὶ δὲν ἔμεινεν εἰς Παρισίους. Ἀλλὰ πρὸς τί; Ἦγάπα τὸ Δωφινάτον του, τὰς ὄχθας τοῦ Ἰζέρ, τὴν ἱερὰν ποίησιν τῆς ἐρήμου τῆς Σιαρτρέζ καὶ τῶν χιόνων τοῦ Γρανσῶμ. Ὅταν ἔχη τις προτερήματα, δύναται παντοῦ ν' ἀναδειχθῆ, ἐκτὸς δὲ τούτου ἐφρόνει ὅτι εἶχε καθῆκον νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τὸν γενεθλίον του τόπον, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας νὰ κηρύξῃ ἐν αὐτῷ τὰς νέας ιδέας. Ἐχων δίκνοιαν ἀνοικτὴν ἐνώπιον πάσης γενναίας ἐκδηλώσεως τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλοφυΐας, ὁ Σουλπίκιος ἔλαβε παρὰ τῆς μητρὸς του, παρὰ τῶν χειρογράφων καὶ βιβλίων τοῦ πατρὸς του, παρὰ τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας ἣν ὁ Ραϋμόνδος Βωδραί εἶχε πληρώσει σχολίων καὶ κρίσεων, ὡς ἐκ παραδόσεως τὸ βῆπτισμα τῶν νέων ιδεῶν. Ἐν τῷ παρελθόντι τῷ πρὸ ὀγδοήκοντα περίπου ἔτων ἐβίωσε βίον πυρετώδη, ἀναγινώσκων τὴν Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα τῶν ἡμερῶν τῆς τρικυμίας καὶ οἱ φλέγοντες ἔτι ὡς λάβα μὴ ἀποφυχθεῖσα λόγῳ τῶν Μιραβῶ, τῶν Βαρναῶ, τῶν Κονδορσέ, υἱῶν τῆς Γρενόβλης, οὓς ἐπανεύρισκεν εἰς τὰς σελίδας ἐκείνας, τοῦ ἔκαιον σχεδὸν τοὺς δακτύλους καὶ τὰ ὄμματά του. Τότε δὲ ὄνειροι ζῶηροι περὶ τῶν ιδεῶν προκηρυσσομένων ἀπὸ τοῦ βήματος διεθέρμαινον τὴν κεφαλὴν του καὶ ἡ καρδιά ἐσκίρτα ἐντὸς τοῦ στήθους του. Ἐβλεπεν ὡς ἐν ὀπτασίᾳ στίφη χειροκροτοῦντα, σημαίας τρίχρους ἀπαστραπτούσας ἐν τῷ χρυσῷ καὶ τῷ φωτὶ, συνοδείας καὶ πομπὰς, ἱερὰς ιδέας ἀνακηρυσσομένας καὶ ἐπευφημουμένας. . .

Ἡ μήτηρ του ἐμειδία εἰς τοὺς ἐνθουσιασμοὺς τούτους. Δὲν ἐζήτηε νὰ τοὺς κατευνάσῃ. Ἡ ἡλικία παρέσυρε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, καθὼς ὁ ἀνεμος τοῦ ὀκτωβρίου ἀφαρπάζει τὰ φύλλα ἀπὸ τῶν δένδρων. Πρὸς δὲ, ταύτας τὰς προσδοκίας, τὰς ὄνειροπολήσεις, ἀόπτασίας, τὰς συνεμερίζετο ἢ τάλινα γυνὴ πρὸς ἐνθύμησιν τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς Ραϋμόνδου, ὅστις καὶ αὐτὸς εἶχε λατρεύσει ὅ,τι τόσῳ ἐμμανῶς ἠγάπα ὁ Σουλπίκιος.

Ἡ καταστροφὴ τοῦ πολέμου καὶ ἡ ἐξαφάνισις τῆς αὐτοκρατορίας εὐρον τὸν Σουλπίκιον Βωδραί, δημοτικὸν ἐν Γρενέβλη, ἀγαπώμενον παρὰ πάντων, παρὰ τοῦ λαοῦ, ὅστις τὸν ἐθεώρει γενναϊοκαρδὸν, παρὰ τῆς τάξεως τῶν ἀστῶν, ἠτις τὸν ἐμάντευε σοφόν. καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ φεβρουαρίου ἐξελέγη ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Βορδῶ Ἐθνοσυνελεύσεως.

Εἶχε δὲ συμπληρώσει τότε τὸ τριακοστὸν τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἡ μήτηρ του ἔζησεν ἀρκετὸν χρόνον ἵνα ἴδῃ, ὅλη τεθαμβωμένη, ταύτην τὴν ἔναρξιν εὐρέως μέλλοντος.

Μεθ' ὁποίας ζωηρᾶς ηυγκινήσεως, ἀκόμη σήμερον, ἐνθυμειτο ὁ Βωδραὶ ἐκείνην τὴν Κυριακὴν τοῦ φεβρουαρίου, τὴν ὀμιχλώδη καὶ ὑγρᾶν, καθ' ἣν ἐπανήρχετο ἐντὸς κλειστοῦ ὀχήματος, μετὰ τινος φίλου, ἐκ τῆς ἐκλογικῆς περιουσίας του! Τὴν προτεραίαν ἔτι εἶχεν ὀμιλήσει ἐντὸς αἰθούσης καπηλείου εἰς χωρικούς, οἵτινες τὸν ἤκουον μὲ ἀνοιχτὸν τὸ στόμα, δῦσπιστοι συνάμα καὶ ἐξετάζοντες τὸν ὑποψήφιον τοῦτον ὡς θὰ ἐψηλάφουν κτήνός τι ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ οἵτινες κατὰ μικρὸν ἤρχισαν νὰ τὸν χειροκρατῶσι καὶ τὸν ἀνέμενον εἰς τὴν ἔξοδον τείνοντες αὐτῷ τὰς τυλλώδεις χεῖρας καὶ λέγοντες: *Εἰσθε σεῖς, εἰσθε ὁ ἰδικός μας!* Τὴν πρωίαν ἐκείνην, ἐπανέκαμπε εἰς Γρενόβλην, ὑπὸ τὴν βροχὴν, διερχόμενος τὰ χωρία ἐν οἷς τοιχοκολλήσεις φέρουσαι τὰ ὀνόματα αὐτοῦ καὶ τῶν φίλων του ἐπατάγουν ἡμιεσχισμέναι ἐκ τῶν ὑδάτων.

Πρὸ τῶν πυλῶν τῶν κατὰ χωρία δημαρχείων ἔβλεπε μικροὺς ὀμίλους ἡσύχους, χωροφύλακὰ τινα νωχελῶς βηματίζοντα, ψηφοδέλτια ἐρριμμένα κατὰ γῆς, εἰς τὸν βόρβορον, καὶ οὐδὲν πλεόν. Οὐδεμίαν πυρετώδη κίνησιν. Οὐδεὶς ζωηρότερος σφιγμὸς τῶν ἀνδρῶν τούτων, οἵτινες διὰ μιᾶς ψηφοφορίας ἔπαιζον μὲ τὴν τύχην τῆς χώρας. Ὁ Σουλπίκιος δὲν ἠδύνατο νὰ συγγρατήσῃ τὴν ἐκπληξίν του διὰ ταύτην τὴν ἀπάθειαν, σκεπτόμενος ὅτι καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν συνέβαινε τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ὄχι μόνον τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Γαλλίας, ἡ τύχη ἐξηρτάτο ἐκ ταύτης τῆς μάχης.

Καὶ τὸ ἑσπέρας, μεθ' ὁποίας ἀγωνίας ἰλιγγιώδους παρίστατο εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ μαῦρον ἐκ τοῦ πλήθους, πλήρες ὀχλοβοῆς! Μετὰ φοβερῶν παλμῶν καρδίας ἔβλεπεν ὁ Σουλπίκιος ἀξάνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ψήφων. Τηλεγραφήματα, πεζοπόροι ἤρχοντο ἐκ τῶν χωρίων κινουντες ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τὰ χαρτία των καὶ ὁ Σουλπίκιος ἤκουε νὰ ἐξέρχεται ἐξ ὅλων τῶν στομαχίων μία καὶ ἡ αὐτὴ φωνή!

— Ὁ κατάλογος Βωδραὶ περνᾷ! . . .

Ἐφώναζον εὐγε, ἐχειροκρότουν, περιεκύκλουν τὸν Σουλπίκιον, ὅστις ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἤδη ὡς ἀνεγειρόμενον, ἀπαγόμενον εἰς κόσμον νέον ἐπὶ τῶν κυμάτων.

Φίλος τις ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς καὶ βαδίζων εἰς παράμερον γωνίαν, τῷ εἶπε λίαν ταχέως!

— Ἡξεύρετε, δὲν θὰ σᾶς ζητήσω μεγάλα πράγματα, ἢ μᾶλλον δὲν θὰ σᾶς ζητήσω ἀπολύτως τίποτε. Ἐλπίζω μόνον καμμίαν θέσιν εἰσπράκτορος· αὐτὸ εἶναι εὐκολότατον, ἔ;

Καὶ ὁ Σουλπίκιος ὅλως συγκεκινημένος ἐκ τούτου τοῦ μεγάλου δημοτικοῦ βαπτίσματος, ὅπερ ἐλάμβανεν, ἠσθάνετο ἀγανάκτησιν, κατὰ τοῦ θεσιθῆρα τούτου, ὅστις οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπεν ἐν τῷ θριάμβῳ τοῦ ἀγῶνος ἢ τὸ μέσον τοῦ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του, μίαν θέσιν. Ὁ Σουλπίκιος ἦτο βουλευτῆς, ἐπειδὴ ἕκαστος δῆμος ἔφερε νέον ποσὸν ψήφων εἰς τὸν κατάλογον Βωδραὶ— ἠσθάνετο ἐκ τούτου ἀηδίαν.

Τὴν ἑσπέραν ἐκείνην τὸ πλῆθος τὸν συνώδευσε μέχρι τοῦ οἴκου μετὰ κραυγῶν θριαμβευτικῶν.

Ἄλλ' εἰς τὸ βᾶθος τῆς χαρᾶς του ὁ Σουλπίκιος ἠσθάνετο καὶ τινα φόβον ἐκ τοῦ καθήκοντος ὅπερ ἔδει νὰ τελέσῃ!—νὰ ὑπογράψῃ τὴν εἰρήνην, καὶ ὁποίαν εἰρήνην! Ἐπέπρωτο λοιπὸν καὶ αὐτὸς, φεῦ! νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφὴν του κάτωθι συνθήκης καθιερούσης τὸν ἀκροτηριασμὸν τῆς πατρίδος;! Τοιαῦτα ῥεμβάζων ἠγρύπνησεν ἐφ' ἱκανὸν τὴν νύκτα, τὸ μέτωπον ἔχων ἀκουμβημένον ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς ὑάλου τοῦ κοιτῶνός του. Κατεκλίθη βραδέως καὶ ἀφυπνίσθη μὲ τὸ λυκόφως μὴ δυνηθεὶς νὰ κοιμηθῇ. Παρετήρει πρὸς τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς ὁδοῦ, κῆπον μοναστηρίου, κανονικὰ τετράγωνον χλόης, δένδρα κατάγυμνα, περιφράγματα ἐκ θάμνων, ἀπερ τὸσάκις εἶχεν ἰδεῖ! Καλόγραιαι μελανειμονοῦσαι παρήρχοντο βραδέως ἐπὶ τοῦ ἡρέμου καὶ ψυχροῦ τούτου ὀρίζοντος, ὅστις ἐπὶ ἔτη ἀδιάκοπα ἦτο ὁ ὀρίζων καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Δὲν θὰ ἔβλεπε λοιπὸν πλεόν τοῦτον τὸν συνηθισμένον τόπον, τοῦτον τὸν μελαγχολικὸν κῆπον, οὗ ἡ μοναστικὴ ποίησις τόσῳ τῷ ἤρσεεν.

Τώρα δὲ οἱ Παρίσιοι ἀνέμενον αὐτὸν, ἡ πυρέσσουσα πόλις, ἡ ἔμπλεως ὀργῆς, μὲ τὴν νιτρώδη ἀτμοσφαῖραν τῆς. Καὶ αὐτὰ τὰ λιθόστρωτά της θὰ ἔκαιον ἔτι. Ὁ Σουλπίκιος ἐβιάζετο νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε, νὰ διέλθῃ ὑψαύχην πρὸ τῶν ὑπερφῶν ἐκείνων, ἐντὸς τῶν ὁποίων τὸσάκις ὠνειροπόλησε κατὰ τοὺς μαθητικὸς αὐτοῦ χρόνους. Ἀλλὰ πλεόν ἢ ἄπαξ ἀνεμιμνήσκετο μετὰ πόθου τὸν μοναστικὸν κῆπὸν του, τὴν αἰθουσαν ἣν εἶχε συνειθίσει, τὴν πάνδημον ἐκείνην σιγὴν εἰς ἣν ἐλούετο, ἐργαζόμενος μὲ τὸ παράθυρον ἀνοιχτὸν, ὑπὸ τὴν πτῆσιν πτηνοῦ παρ' αὐτὸν ἵπταμένου, ὡσεὶ ἀερίζοντος αὐτὸν μὲ τὴν πτέρυγα, καὶ τὸν ἀόριστον ψίθυρον τῶν ψαλμῶν τῶν καλογραιῶν, ἀναβαίνοντα μέχρις αὐτοῦ ὡς ἡχώ προσευχῆς.

Κατὰ τὰ μετὰ ταῦτα ἔτη, μεταξὺ δύο συνόδων τῆς Συνελεύσεως, ἐνθυμειθὴ τὴν δεσποινίδα Ζιράρ. Ὁ κ. Ρεβουὺ οὐδὲν εὐδίστασε νὰ δώσῃ τὴν προστατευομένην του εἰς ἄνδρα τοιούτου μέλλοντος, οἷος ὁ Βωδραὶ. Ἡ Ἀδριανὴ ἤρσεκε τῷ Σουλπίκιῳ, ἡ δὲ νεᾶνις ἦτο εὐτυχεστάτη ὡς τυχοῦσα τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀνδρός τούτου, τοῦ νέου, χαριέντος καὶ ἀγαθοῦ, περὶ οὗ ἀρίστη προκατάληψις ὑπῆρχε γενικῶς ἐν Γρενόβλη καὶ παρ' αὐτοῖς ἀκόμη τοῖς ἐχθροῖς του. Εἶχε τὸ ὄμμα μέλιν καὶ λάμπον ἐντὸς προσώπου ἰσχυροῦ καὶ ζανθοῦ, γενειάδα πλήρη, ὑψηλὸν τὸ μέτωπον μετὰ ρυτίδος βαθείας μεταξὺ τῶν δύο ὀφρύων, διδούσης εἰς τὸ βλέμμα του, τὸ ἐκπληκτικὸν πως συνήθως καὶ ζωηρὸν καὶ ἀνήσυχον, καὶ τι τὸ παρατηρητικόν. Ὁ Σουλπίκιος ἦτο πράγματι θελκτικώτατος· δὲν ἦτο ἐκ τῶν τύπων οὔτε τῶν ὠραίων ἀνδρῶν, οὔτε τῶν εὐειδῶν νεαρίσκων, ἀλλ' ἦτο ἀξιέραστος, ἀγαπητὸς, λεπτότατος, εὐχάριστος εἰς τὴν ὀμιλίαν, πειστικὸς τὸ ὄφος, ἐνθουσιώδης, εὐκίνητος, τὰ πάντα εἰδῶς καὶ δεικνύων τοῦτο ἄνευ σχολαστικότητος, καὶ ἱκανώτατος νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς νεαρὰν κόρην αἴσθημα περιπαθές. Καὶ οὕτως ἡ Ἀδριανὴ συνεζεύχθη αὐτὸν μετὰ χαρᾶς, ὡς ἐκεῖνος εἶχε ζητήσει τὴν χεῖρά της ἐξ ἔρωτος.

Πολάκις ὁ Σουλπίκιος ἀνεπόλει ὡς σταθμὸν δροσερὸν ἐν ἡμέρᾳ καυστικοῦ ἡλίου, τὴν πρωίαν καθ' ἣν ὠδήγησε τὴν Ἀδριανὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἀνεμιμνήσκετο τὴν παλαιὰν ἐκείνην οἰκίαν βομβοῦσαν ἐκ θορύβου, τοὺς συγγενεὶς μετὰ ἑορτασίων ἐνδυμασιῶν, τοὺς φίλους, καὶ τὰ ποδοκτυπήματα τῶν ἵππων πρὸ τῆς ὀρθανοίκτου πύλης καὶ τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν παραθύρων καὶ τοὺς ἀγιοῦπαιδας παίζοντας καὶ ὅλην τὴν εὐθυμον ὀχλοβοὴν τῆς πανηγύρεως ἐκείνης. Ὅτε δὲ ἡ Ἀδριανὴ εἰσῆλθε λευχείμων, ἦτο ὡς αἰφνιδία εἰσβολὴ φωτὸς ἐντὸς τῆς ἀχανοῦς αἰθούσης, ἐν ἣ ἑνόμιζέ τις ὅτι τῇ προσεμειδίῳ αἱ παλαιαὶ εἰκόνες τῶν προγόνων μὲ τὰς ἀρχαιοτρόπους χειρίδας των.

Ἡ Ἀδριανὴ, ὑπὸ τὸν ἐξ ἀνθέων πορτοκαλέας στέφανον, τὸν ἐκ Παρισίων κομισθέντα, εἶχε τὸ εὐδαιμον ἐκεῖνο ὄφος κοραϊδὸς, τὸ πρῶτον μεταλαμβάνουσης, περικεκαλυμμένης διὰ τοῦ λευκοῦ πέπλου της. Ὁ Σουλπίκιος εὕρισκεν αὐτὴν θελκτικωτάτην. Προσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καταπόρφυρος τὴν ὄψιν καὶ τῷ ἔτεινεν ἐπιχαρίτως τὰς μικρὰς διὰ λευκῶν χειροκτίων κεκαλυμμένας χεῖρας· ἐκεῖνος δὲ, πλήττων οὐκ ὀλίγον ἐξ ὅλων τούτων τῶν περιστοιχούντων αὐτοὺς ξένων, ἀκουσίως ἐθεώρει ἑαυτὸν ἐν τῷ κατόπτρῳ καὶ εὕρισκεν ὅτι ἦτο κάπως ἀδέξιος καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἀνταρέσκως κεκαλωπισμένος μὲ τὴν ἐπιμελέστατα νῦτρεπισμένην κόμην του, ὦ, πόσον ἐγέλων μετὰ ταῦτα, μετὰ νέας πάντοτε συγκινήσεως, περὶ τῶν ἀναμνήσεων τούτων, τῶν φαινομένων γλυκυτάτων νῦν!

Μόνον ἡ μήτηρ ἔλειπεν ἐκ τῆς βαθείας ταύτης χαρᾶς τοῦ Σουλπίκιου. ὅτε ἐνώπιον τοῦ γέροντος ἐφημερίου, τοῦ κατηχοῦντος τὴν Ἀδριανὴν, ἐπλησίαζεν οὗτος κρατῶν διὰ τοῦ βελουδίνου προσδέματος τὴν λαμπάδα, βαρεῖαν κάπως, καὶ ἠσπάζετο ἀδεξίως τὸ δισκάριον ὅπερ τῷ ἔτεινεν ὁ ἱερεὺς—μέγα συμβεβηκὸς ἐν Γρενόβλη, ἐνθὶ ἔβλεπον τὸν ἀρχηγὸν τῶν φιλελευθέρων, τὸν πρῶτον ἐπιτυχόντα κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς, νὰ νυμφεύηται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς καλὸς καὶ εὐσεβὴς χριστιανός. Καὶ τὸ ὄργανόν τῆς ἐκκλησίας ἔψαλλε μετὰ τρυφερῶν δονήσεων γλυκεῖαν ψαλμῶδιαν, μυστηριώδη καὶ ὑποτρέμουσαν ὡς ὕμνος κατερχόμενος ἐκ τοῦ βᾶθους τῶν αἰώνων. . . . Τὸ φῶς ἐπιπτε διὰ τῶν παραθύρων κατὰ στιβάδας ἀκτίνων ἐπὶ τῆς Ἀδριανῆς, γονυκλινοῦς, τὸ παιδικὸν μέτωπον κλινοῦσης ἐπὶ τῶν χειρῶν, καὶ κατεφίλει τὰ

ξανθή της μαλλία, ἐπὶ τοῦ ἀναστήματός της ὄλου, δίδον ζωηρὸν καὶ λαμπρὸν χρῶμα εἰς τὴν μεταξίνην ποδίην ἐσθῆτα καὶ ἐπὶ τοῦ τάπητος συρομένην.

Ἐκ ταύτης τῆς ἱεροτελεστίας τῆς πληρούσης τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, ὁ Σουλπίκιος ἀπεκόμισεν ἐντύπωσιν τινὰ ἀρωματώδη καὶ ἀπαστρέπτουσαν: — τὴν εὐωδίαν τῶν ἀνθέων, τὰς θωπείας τοῦ φωτός, τὰς ψαλμωδίας τοῦ ὄργανου, καὶ ἐντὸς καὶ πέραν αὐτοῦ μέθην τοῦ ἔρωτος, μὲ ἀορίστους ὑποσχέσεις περὶ μελλούσης εὐτυχίας.

Πολὺ μακρὰν ἦσαν νῦν πάντα ταῦτα! Ἐξ ἔτη εἶχον παρέλθει ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἔξ ἔτη πάλης δεινῆς καθ' ἣν ὁ Βωδραὶ ἐμάχετο ἐρρωμένως, ὑπερήσπιζε τὰς φιλελευθέρους ιδέας μετὰ θερμῆς εὐφραδείας, ἐκέρδιζε βῆμα πρὸς βῆμα τὸ πεδίον, συντόνως ἐργαζόμενος, διαβίων ἐν Παρισίοις ὡς ἐν αὐτῇ τῇ ἐπαρχίᾳ του, μετὰ τῶν βιβλίων του ἀπερ' ἐκείθεν ἐκόμισεν εἰς τὸ μικρὸν οἶκον κατὰ τὴν Ὀδὸν δ' Ἀντὲν, ἐγγύτατα τοῦ σιδηροδρόμου, εἰς ὃν εἰσῆρχετο ἐκαστὴν πρωΐαν, μετὰ βαρυθυμίας ἐγκαταλείπων τὴν Ἀδριανὴν, ἣν χαρμωδῶς ἐπανεύρσκει τὸ ἐσπέρας, ὁσάκις αἱ πολιτικαὶ συνελεύσεις, αἱ παρατάξεις τῶν συζητήσεων δὲν τῷ ἀφῆραζον τὰς ὥρας του ταύτας ἐσπερίδας, τὰς μὲν ἄς ἠγάπησε καθ' ὅλον του τὸν βίον.

Ἡ Ἀδριανὴ σπανίως ἐξήρχετο, ἔζη ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Γρενόβλῃ, ἐν ἡρέμῳ ἀπομονώσει, περὶ οὐδενὸς ἄλλου φροντίζουσα ἢ περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ συζύγου της, τῆς ἐργασίας του, τῶν λόγων οὓς παρασκευάζε κατόπιν ἐπιμόχθου ἐργασίας. Ἐκεῖνος δὲ ἠγρύπνει ἐφ' ἱκανὰς ὥρας τῆς νυκτός, φυλλοδιφῶν βιβλία, συλλογὰς νόμων, παλαιὰ πρακτικὰ τοῦ κοινοβουλίου.

Ἡ σύζυγός του ἐτρόμαζε πολλάκις διὰ τὴν πεισμονὴν μετ' ἧς ὁ Σουλπίκιος ἐπεδίετο εἰς τὴν μελέτην. Ἦρχετο νὰ συμμερισθῇ καὶ αὐτὴ ταύτης, κατατεθλιμμένη ὡς ἀδυνατοῦσα νὰ τὸν βοηθήσῃ, νὰ γράφῃ ὑπαγορεύοντος αὐτοῦ, ν' ἀνοίγοι κλείει τὰ βιβλία του. Κατ' εἶχετο ὑπὸ φόβου μεγάλου ὁσάκις ἐπρόκειτο ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα ὁ Βωδραὶ· δὲν ἐτόλμα νὰ μεταβῇ ἵνα τὸν ἀκούσῃ καὶ, γνωρίζουσα καλῶς ὅτι θὰ ὀμιλήσῃ, δὲν εἶχε πάλιν τὸ θάρρος νὰ μείνῃ οἶκον. Ἀγωνιώδης ἀνῆρχετο εἰς τὰ θεωρεῖα τοῦ δημοσίου· ἐφριττεν εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ λειποθυμήσῃ, ὅτε ἤκουεν, ἐν μέσῳ σιγῆς παγερᾶς, τὸς πρόεδρον προφέροντα τὰς λέξεις ταύτας: *Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Βωδραὶ.*

Ἡ φωνὴ τοῦ Σουλπίκιου ἐξικνουμένη μέχρις αὐτῆς τῇ ἐφάνετα ἄλλοια: ἠρώτα καθ' ἑαυτὴν ἐντρομος μὴ τυχὸν ὁ φόβος τοῦ ἐσφιγγε τὸν λάρυγγα· δὲν ἐτόλμα νὰ ἴδῃ πέραν τῆ ἐφάνετο ὅτι ἐγέλων, ὅτι ἐκαμνον θόρυβον, ὅτι ἀνθρωποὶ τινες ἔβηχον, ὅτι δὲν ἠκροάζοντο. Ἠσθάνετο ψῆχος καθ' ὅλον τὸ σῶμα. Εἶτα αἴφνης θύελλα εἶρε! ἀνεπήδα μέχρις αὐτῆς, ἐκρηξίς συμπαθείας. Αἱ χεῖρες ἐκρότουν, αἱ φωναὶ ἐπευφήμουν. Ἀνεγείρετο τότε ἐξ ἡμισείας, ἀκουμβοῦσα ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ θεωρείου καὶ διὰ μέσου τῶν κεφαλῶν, ὑπεράνω τῆς ἀχανοῦς αἰθούσης, ἔβλεπεν ὅλη χαρὰ καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ, τρελλῆ ἐξ εὐτυχίας καὶ ὑπερήφανος διὰ τὸν ἄνδρα, οὗ ἔφερε τὸ ὄνομα, τὸν Σουλπίκιον ὄρθιον, μὲ ἐσταυρωμένους τοὺς βραχίονας ἢ στηρίζοντα τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ, κάτωθι τῆς ἑδρας ἐν ἣ ἀνῆρ μετὰ λευκοῦ λαίμοδέτου ἔμενεν ἀκίνητος, θόλεπεν αὐτὸν ἀνορθοῦντα τὴν ξανθὴν του κεφαλὴν, ἐκ μέσου στήθους σφενδονίζοντα τοὺς λόγους, τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἱεράν πεποιθήσιν του.

Τότε δὲ τῆς ἤρχετο νὰ φωνάξῃ εἰς ὅλους ὅτι ἦτο ἰδικός της, ὅτι τὸν ἐλάτρευεν, ὅτι ἦτο τὸ καύχημά της, ὡς αὐτὴ ἦτον ἡ χαρὰ του! Ἐπεθύμει νὰ τὸν πιέσῃ ἐπὶ τοῦ στήθους, νὰ κρεμασθῇ εἰς τὸν λαιμὸν του, νὰ τῷ ἐπαναλάβῃ ἐνώπιον ἐκείνου τοῦ πλήθους: *Σ' ἀγαπῶ!*

Ἄλλ' ὅλην ταύτην τὴν περιπέθειαν ἐκρυπτε διὰ τὴν πολυπόθητον ἐστίαν, ἵνα καθυποχάσῃ τὸν ἐνθουσιώδη τοῦτον ἄνδρα τὸν τοσάκις ἀπελπίζομενον, τὸν νευρικὸν αὐτὸν, τὸν ὅποιον τὰ πάντα ἠρέθιζον καὶ διέθετον εἰς πυρετώδη κατάστασιν, τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα, ὡς ἔλεγον ἐν Γρενόβλῃ, ὅστις ἐνώπιόν της ἦτο ὡς μέγα πεδίον, ὃν ἐλάτρευε καὶ ἐπεριποιεῖτο μετ' ἀφοσιώσεως κορασίδος καὶ στοργῆς μητρός.

Ἐν τοσούτῳ ὁ Βωδραὶ, φιλοδοξῶν μᾶλλον τὴν εὐποιίαν ἢ τὴν ἐξουσίαν, κατατρίβων τὸν βίον του εἰς τὰς ἐν τῇ βουλῇ λο-

γομαχίας, ἔβλεπε παρερχόμενον τὸν καιρὸν, φευγούσας τὰς ἡμέρας χωρὶς νὰ ἔχη τὴν συναίσθησιν ψηλαφητῆς προόδου πρὸς τὰ πρόσω. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου δι' αὐτὸν τε καὶ πάντας τοὺς συνομήλικας, τὰ ἔτη εἶχον παρέλθει μετ' ἰλιγγιώδους ταχύτητος καὶ εἶτα διὰ μιᾶς, ἐξαίφνης, ὡς νὰ εἶχε τρόπον τινὰ ἀποκοιμηθῇ ἐν τῇ ιδέᾳ ὅτι ἀνῆρ τριακονταετῆς ἔχει τὸ μέλλον πρὸ αὐτοῦ, ἀφυπνίσθη βιαίως, ἐννεὸς ὄλωσ ὅτι ἦτο τεσσαρακοντούτης.

Τεσσαρακοντούτης! Ὁ Σουλπίκιος ἠσθάνθη μελαγχολίαν ἀκούσιον, ἀλλάσσει τὸν ἀριθμὸν τῆς δεκάδος, καὶ, μ' ὅλην τὴν εὐχρεστον θέσιν ἣν εἶχεν ἀποκτήσει ἐν τῷ κόμματι του, ὠνειροπόλει νὰ γίνῃ κᾶτι περιπλέον, ἀπηυδηκὸς ἐκ τῶν δευτερευόντων προσώπων, ὄργων πρὸς τῶν πρωταγωνιστῶν τὴν θέσιν, ἐκεῖ, εἰς τὸ πρόσθιον τῆς σκηνῆς, ἐν πλήρει φωτὶ.

Ἐλικῶς, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας, ὑπὸ τὰς περιποιήσεις τῆς Ἀδριανῆς ἦτο εὐδαίμων. Αὐτὴ τὸν κατηύναζεν, ἐπανῆγεν εἰς τὴν πραγματικότητά τὰ ὄνειρά του, ἐτρόμαζε πολλάκις διὰ τὰς νευρικὰς ἐξάψεις του, τοὺς θυμούς του καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὰς περὶ ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων ἐσφαλμένας ιδέας του.

Ὁ Σουλπίκιος ἐμέμφετο πολλάκις ὡς κόπτουσαν τὰ πτερὰ τῶν σχεδίων του.

— Ἐγώ; ἀπῆντα ἐκείνη, ὦ ἀγαπητὴ Δὸν Κισσώτη, δὲν λέγεις μᾶλλον ὅτι σπᾶνω τὰ πτερὰ τῶν ἀνεμομύλων σου! . . .

Καὶ τότε ἐμειδία ἐκείνος, καὶ τὴν ἐθεώρει βυθίζων τὸ βλέμμα του εἰς τοὺς ὠραίους κυανοὺς ὀφθαλμούς της, ἐκείνη δὲ, συνεσταλμένη ὅλη, ἐγένετο καταπόρφυρος, ἐκ τῆς αἰδοῦς τοῦ ὅτι ἠθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ πνεῦμα.

Οὐδὲν ἄλλο ἐπόθει νὰ ἦ ἡ φίλη ἀφωσιωμένη τοῦ ἀνδρός τούτου, ἀνωτέρου αὐτῆς, ὡς ἐφρόνει, ἀγαπῶσα αὐτὸν ἀπλῶς διὰ τοῦ ἐνστικτοῦ τοῦ ἔρωτος, ἀδιαφοροῦσα περὶ τῶν πολιτικῶν πλεκτανῶν, καὶ ὅμως ἦτο ὁ κάλλιστος τῶν συμβούλων του καὶ ὁ διορατικώτερος, χαρὰν ἀφατον αἰσθανομένη ὁσάκις κατὰ τύχην ὁ Βωδραὶ ἤκουε τὴν γνώμην της.

— Τόσῳ πολὺ σ' ἀγαπῶ! Τῷ ἔλεγε μετὰ περιπαθείας ἐγκαταλειμμένου πλάσματος, οὐδὲν ἄλλο ἔχοντας ἐν τῷ κόσμῳ ἢ ἐν μόνον ἀντικείμενον αἰσθήματος, μίαν πρόφασιν τοῦ ν' ἀγαπᾷ ἢ Ἄλλ' ἐκεῖνος ἐθεώρει τὸν βίον τοῦτον ὡς τὸ λυκαυγὲς μόνον καὶ ὄχι τὴν πλήρη ἡμέραν καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔβλεπεν ἢ τὴν ἀνωφελῶς παρελθοῦσαν νεότητά του, τὰς ἐξαρτισθείσας ἐλπίδας του, τοὺς φόβους του, τὴν ἀκηδίαν ἣν τῷ ἐνεποίει ἡ ἀδιάκοπος ταλάντευσις τῆς πολιτικῆς. Εἰ καὶ τόσῳ ἀγαπώμενος, λατρευόμενος, ἐνόμιζεν ὅμως ὅτι κᾶτι ἔλειπεν ἀπὸ τὴν ζωὴν του. Θὰ ἐπεθύμει ἐν τέκνον, ν' ἀναθρέψῃ ἕνα υἱόν, τὴν ἐκπλήρωσιν καθήκοντός τινος οἰκιακοῦ, ἀφοῦ ἡ πολιτικὴ κατάστασις τὸν ἐμπόδιζε νὰ ἐκπληρώσῃ καθήκον πατριωτικόν. "ὦ! ναί, ἕνα υἱόν, ἐν πλάσμα πρὸς διὰπλασιν, ἐν μέτωπον πρὸς ἀσπασμόν, ψυχὴν ἣν νὰ μορφώσῃ κατὰ τὸ ἴνδαλμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τέκνον ἀγνωστὸν πάσας τὰς πικρίας ἄς ἐδοκίμασεν ἢ πρὸ αὐτοῦ γενεᾶ. Ἴσως τοῦτο καὶ μόνον τῷ ἔλειπεν, ἐν τέκνον· προφανῶς ὅμως κᾶτι τῷ ἔλειπε. Καὶ ἐμειδία ἐν τούτοις, πάντοτε ἐμμανῶς ἀγαπῶν τὴν νέαν ταύτην εἰκοσιπενταετίδα γυναῖκα, τὴν λεπτοφυῆ, ῥαδινὴν καὶ παιδικῆς ἀφελείας καὶ συστολῆς, τὴν συνθίσασαν ἐν τῇ σιωπηρᾷ μοναξίᾳ τοῦ οἰκήματος τῆς κηδεμόνος της, καὶ ἦτις ἐν Παρισίοις, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ συζύγου της, ταξιδετοῦσα τὰ βιβλία του, τὰ ἔγγραφα, τὰ νομοσχέδια καὶ τὰς ἐκθέσεις του, προσεπᾶθει νὰ περιτυλίξῃ ἀπαλῶς τὸν ἀγαπητὸν της Σουλπίκιον ἐντὸς γλυκείας εὐμαρείας οἰκογενειακῆς εὐδαιμονίας, ῥοφωμένης ἡδυπαθῶς ὡς ῥοσόλιον παρὰ τὴν ἐστίαν.

Ἄλλ' εἶτα, ἐξαίφνης, ἐπέσεν ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ ἡ εἰδησις περὶ σπουδαίας πολιτικῆς μεταβολῆς.

Ὁ Σουλπίκιος ἐσπέραν τινὰ ἐπανῆλθεν, εἰς νευρικὴν κατᾶστασιν, ἀνήσυχος καὶ χαρμώσυνος συνάμα.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑ.